

Welcome שְׂמַאל דּוּחָה וַיְמִין מְקַרְבֵּת (סוּטָה מֵז).

תהו ובוהו “Woof Woof” תהו To

בית אבא גדליה ג (בראשית א:ב) תהו ובהו

A **welcome** mat.

To על מנת שתלמדני כל התורה כולה (שבת לא.) **To**

To בית אבא גדליה Big Dog Dad's House

Joke : what did the weaver say when he ran out of woof thread? (The answer is at the end.)

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

ה ה

ה ה : ידים שאין מוכיחות לא הוויין ידים (לשיטת שמואל) (נדרים ה:)(קידושין ה:)

ה ה

ה ה :

פרש"י דלאדם חשוב כר' יוחנן מסתמא לא היו אלא יסורין של אהבה . ותימה דהא מסיק דהיכא דלא הוו ליה בנים כלל לא הוו יסורין של אהבה והרי כמה צדיקים שלא היו להם בנים ואי משום בנות ר' יוחנן נמי הוו ליה בנות בפרק בתרא קידושין (קידושין עא:) ונראה לפרש דהכי פריך והאמר ר' יוחנן דין גרמא וכו'. אלמא מדהוה רגיל לנחם אחרים בכך ש"מ דהוו יסורין של אהבה אבל אינו תלוי בכך שהצדיקים עצמן פעמים מעונים ביסורין

(ברכות ה: תוס' ד"ה והאמר ר' יוחנן דין גרמא דעשירא ביר)

He Lives In You.

הכי אמר ר' יוחנן יעקב אבינו לא מת א"ל וכי בכדי ספדו ספדנייא וחנטו חנטייא וקברו קברייא א"ל מקרא אני דורש שנאמר ואתה אל תירא עבדי יעקב נאם ד' ואל תחת כי הנני מושיעך מרחוק ואת זרעך מארץ שבים מקיש הוא לזרעו מה זרעו בחיים אף הוא בחיים (תענית ה:)

Perhaps there is an implication here that the living are more fortunate than the dead. I want to say that the גמרא in שבת adds depth to that assumption.

ודקאמר שלמה כי לכלב חי הוא טוב מן האריה המת וכו'. וכו'. (שבת ל.)

And concerning that which שלמה said that a living dog is better than a dead lion etc. etc.

דף יומי DAF INSIGHTS

Is It Five Or Six?

ר' עקיבא

חמש"ה ושש"ה סימן (ברכות נז):

He had 5 תלמידים after the plague:

ר' יהושע אומר וכו'. שנאמר בבקר זרע לחמך ולערב אל תנח ירך אי אינך יודע אי זה יכשר הזה או זה ואם שניהם כאחד טובים ר"ע אומר למד תורה בילדותו ילמוד תורה בזקנותו היו תלמידים בילדותו יהיו תלמידים בזקנותו שנאמר בבקר זרע את זרעך וגו' אמרו שנים עשר אלף זוגים תלמידים היו לו לר' עקיבא מגבת עד אנטיפרס וכולן מתו בפרק אחד מפני שלא נהגו כבוד זה לזה והיה העולם שמם עד שבא ר"ע אצל רבותינו שבדרום ושנאה להם ר"מ ור' יהודה ור' יוסי ור' שמעון ור' אלעזר בן שמעון והם הם העמידו תורה אותה שעה תנא כולם מתו מפסח ועד עצרת אמר ר' חמא בר אבא ואיתימא ר' חייא בר אבין כולם מתו מיתה רעה מאי היא א"ר נחמן אסכרה וכו'. וכו'. (יבמות סב:)

These same 5 recieved זרה in ר' יהודה בן בבא סמיכה from בבא.

והאמר ר' יהודה אמר רב ברם זכור אותו האיש לטוב ור' יהודה בן בבא שמו שאלמלא הוא נשתכחו דיני קנסות מישראל נשתכחו לגרסינהו אלא בטלו דיני קנסות מישראל שגזרה מלכות הרשעה גזרה כל הסומך יהרג וכל הנסמך יהרג ועיר שסומכין בה תחרב ותחום שסומכין בו יעקר מה עשה רבי יהודה בן בבא הלך וישב בין שני הרים גדולים ובין שתי עיירות דגולות בין ב' תחומי שבת בין אושא לשפרעם וסמך שם חמשה זקנים ר"מ ור' יהודה ור' יוסי ור"ש ור' אלעזר בן שמעון ורב אויא מוסיף אף ר' נחמיה כיון שהכירו בהם אויבים אמר להם בני רוצו אמרו לו רבי ואתה מה תהא עליך אמר להם הריני מוטל לפניכם כאבן שאין לה הופכין אמרו לא זזו משם עד שנעצו לגופו ג' מאות לולניאות של ברזל ועשאוהו לגופו ככברה (עבודה זרה ח:)

I want to point out that whereas in יבמות they are referred to as **"Our Rabbis in the South"** in זרה they are referred to as **"five Elders"** חמשה זקנים. I want to suggest that they learned from ר' עקיבא before they got סמיכה from בבא, and whereas at the time they learned under ר' יהודה בן בבא they were considered זקנים "Elders", they were not זקנים when they learned under ר' עקיבא.

A which is ר' מס' עבודה זרה adds in ר' אויא to remember these 5 names and the one name that סימן A to remember them is the following two names:

ר' אבין ור' מיישא (חולין קלח:): **א** אויא **נ** נחמיה **מ** מאיר **י** יהודה **י** יוסי **ש** שמעון **א** אלעזר בן שמעון

ר' עקיבא

Pastores de ovejas contra pastores de ganado (sheep herders vs. cattle herders)

From a halachic perspective which one is worse, the sheep herder or the cattle herder?

בימי ר' דוסא בן הרכינס וכו'. אמר להם אח קטן יש לי בכור שטן הוא ויונתן שמו והוא מתלמידי שמאי וכו'. פגע בו בר"ע אקשי ליה ואוקמיה אמר לו אתה הוא עקיבא ששמך הולך מסוף העולם ועד סופו אשריך שזכית לשם ועדיין לא הגעת לרועי בקר אמר לו רבי עקיבא ואפילו לרועי צאן וכו'. וכו'. (יבמות טז:)

דף יומי INSIGHTS ומסך דף

ר' חייא בר זרנוקי ורבי שמעון בן יהוצדק הוו קאזלי וכו'. ריש לקיש איטפיל וכו'. הדר אמר לא קשיא לי מידי דהוה אשלשה רועי בקר וכו'. כי אתו לקמיה דרבי יוחנן אמרו ליה קרי לן רועי בקר ולא אמר ליה מר ולא מידי אמר להו ואי קרי לכו רועי צאן מאי אמינא ליה וכו'. (סנהדרין כו.).

Artscroll Note 31 : Calling you sheep herders would have been even more disparaging, because *any* sheep herder is disqualified. A cattle herder, on the other hand, is disqualified only if he grazes his animals in the field, not if he raises them in the stable (see above (Sanhedrin) 25b). Nevertheless, even had he called you sheep herders, I would not have known what to respond (*Aruch Laner*).

Maharsha explains R' Yochanan's response in this way: It is not uncommon for scholars, in the heat of debate, to call their opponents cattle herders or, even the more demeaning epithet, sheep herders. Therefore, I did not respond to his words, and you ought not be offended by them.

You see there seems to be some sort of contradiction between the גמרא in סנהדרין and the גמרא in יבמות.

דף יומי דאס וואס דאס INSIGHTS

Confusion With The Numbers: Is It Five Or Six?

חמשה"ה ושש"ה סימן (ברכות נז:)

חמשת סרני פלשתים העזתי והאשדודי האשקלוני הגתי והעקרוני והעזים אמר חמשה וחשיב שיתא אמר ר' יונתן ארונקי שלהן חמשה אמר ליה ר' חסדא לר' תחליפא בר אבינא כתוב ארונקי באגדתך ופרשה ופליגא דרב דאמר רב עזים מתימן באו תניא נמי הכי עזים מתימן באו ולמה נקרא שמן עזים שעזותו את מקומן דבר אחר עזים שאיו לאלהות הרבה דבר אחר עזים שכל הרואה אותם אחזתו עזית אמר רב יוסף ואית להו שיתסרי דרי שיני לכל חד וחד

(חולין ס:)

Scripture , in listing the part of the Land of Israel that remained unconquered at the time of Joshua's death, states: *[The territory of] the five princes of the philistines: the Gazite, the Ashdodite, the Ashkelonite, the Gittite, the Ekronite and the Avim*. The verse initially says "Five" princes, but then it counts six! How is this to be explained? R' Yonasan said: The *arunkei* (distinguished ones) among them, who were actual princes, numbered only five, for the land of the Avim was merely a feifdom.

A comment regarding the elegant language of this teaching:

Rav Chisda said to Rav Tachlifa Bar Avina: Write down this teaching, using the unique word *arunkei*, in your collection of Aggadah, but explain it in writing as well.

The Gemara cites a variant explanation of the verse just cited:

And Rav's explanation of the verse differs from that of R' Yonasan. For Rav said: The verse states "five Philistine Princes" because the Avim that it mentions afterward actually descended from Teiman and were not true Philistines.

Rav's explanation is supported:

It was taught similarly in a Braisah: The Avim Descended from Teiman. And why were they named Avim? Because they brought ruin on their homeland by abandoning it and settling among the Philistines. Alternatively, the name Avim alludes that they desired many gods, i.e. they joined the Philistines out of a

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

desire to adopt their deities. Alternatively, the name Avim alludes that anyone who saw them would be siezed with trembling.

The Gemara clarifies this last interpretation:

Rav Yosef said: Each and every one of [the Avim] had sixteen rows of teeth. (Artscroll)

This group of פלשתים called the עוים who according to רב they came from תימן, they practiced cannibalism. This is what the גמרא means when it says each one of them had 16 rows of teeth. (Artscroll Note 31 quoting the *Maharal*)

ריש לקיש And The Cannibals

ריש לקיש זבין נפשיה ללודאי שקל בהדיה חייתא וגלגלתא אמר גמירי דיומא בתרא כל דבעי מינייהו עבדי ליה כי היכי דליחול אדמיה יומא בתרא אמרו ליה מאי ניחא לך אמר להו בעינא אקמטינכו ואותבינכו וכל חד מינייכו אמחי' חייתא ופלגא קמטינהו ואותבינהו כל חד מינייהו כד מחייהו חד חייתא נפק נשמתיה חרקיניה לשיניה א"ל אחוכי קא מחיכת בי אכתי פש לך גבי פלגא דחייתא קטלינהו כולהו נפק ואתא וכו'. וכו'. (גיטין מז.)

The Gemara relates how the Lydian cannibals were exterminated: Reish Lakish sold himself to the Lydians. When they led him away he took along a knotted bag and a hard ball*. He said to himself: They have a tradition that on the last day of their victims life, they do for him whatever he requests of them, in order that he should forgive them for shedding his blood. I will turn that tradition to my advantage. On his last day they said to him: "What would you please?" He said to them: "I want to tie you up and set you, and then I will strike each one of you a blow and a half with my bag." They granted his request. He tied them up and seated them, and as he dealt each of them one blow, the Lydian was knocked senseless, and he gnashed his teeth in a grimace. Thereupon, Reish Lakish said to the man: "You are laughing at me?! I still owe you a half a blow!" He slew them all, left their village and came home.

(Artscroll)

*Inside the bag was a ball of lead or stone wrapped in cloth (*Rashi*; see *Rashash*).

The hebrew name for this Cannibalistic nation is לודאי or "Lu'da'ee".

English	People
Russian	люди

The russian word for "people" is Lud'ee.

The word "Russia" (רשע) in hebrew means "Wicked".

דף יומי DAF INSIGHTS ומסך דאף

Clarity With The Numbers : The Demoted Persian

חמש"ה ושש"ה סימן (ברכות נז):

First Fifth, Then Sixth

כי מרדכי היהודי משנה למלך אחשורוש וגדול ליהודים ורצוי לרוב אחיו ולכל אחיו מלמד שפירשו ממנו מקצת סנהדרין אמר רב יוסף גדול תלמוד תורה יותר מהצללת נפשות דמעיכרא חשיב ליה למרדכי בתר ד' ולבסוף בתר חמשה מעיקרא כתיב אשר באו עם זרובבל ישוע נחמיה שריה רעליה מרדכי בלשן ולבסוף כתיב הבאים עם זרובבל ישוע נחמיה עזריה רעמיה נחמני מרדכי בלשן (מגילה טז):

Originally מרדכי was listed **Fifth**. Then after he left his learning to perform נפשות, he got demoted to being **Sixth**. Rav Yosef learns from this that Torah learning is more important than getting politically involved with the government for the purpose of saving lives. The question is how could he learn this if it was only מקצת סנהדרין that separated from him, so maybe this was a מחלוקת as you see that רוב of the סנהדרין didn't separate from him. Additionally, the רוב should be מבטל the מיעוט, and therefore we should say that אדרבה the objective of הצלת נפשות through getting involved with the government is more important than תורה learning? So I want to suggest that רב יוסף is not learning this from the פסוק of רוב אחיו, because if he were to be learning it from there then הכי נמי we would learn the opposite, and it might be farfetched to say that רב יוסף is saying his statement in the minority opinion. It would be far fetched since they are the minority and we don't pasken like them. Rather רב יוסף learns it from the order in which we find מרדכי's name listed in תנ"ך.

Despite the apparent demotion we can not ignore his tremendous capabilities. The גמרא in שקלים says that he was one of the 120 members of the Great Sanhedrin, and that each member knew 70 languages.

מתני' פתחיה על הקנין פתחיה זהו מרדכי ולמה נקרא שמו פתחיה שהיה פותח דברים ודורשן ויודע בשבעים לשון

וכו. וכו. **גמ'** וכו. וכו. יודע בשבעים לשון : תני סנהדרין שיש בה שנים שיכולין לדבר וכולן ראויין לשמוע הרי זו ראוייה לסנהדרין ג' הרי זו בינונית ד' הרי זו חכמה וביבנה היו בה ד' בן עזאי ובן זומא ובן חכנאי ור"א בן מתיה א"ר חסדא פעם אחת יבשה א"י ולא ידעו מהיכן להביא עומר והוה תמן חד אלים דהוה יהיב חד ידיה על גגות וחד ידיה על צריפין אייתוניה קמיה דפתחיה אמר להו אית אתר דמקריא גגות צריפין או צריפין גגות אולין לתמן ואשכחן א"ר יוסה בי רבי בון פעם אחת נשדף כל העולם כולו ולא היו יודעין מהיכן להביא העומר והוה תמן חד אלים דהוה יהיב ידיה על עיניה וידיה על סוכרא אייתוניב לגבי פתחיה אמר לון אית אתר דמתקריא עין סוכר או סוכר עין ואזלון תמן ואשכחון ג' נשים הביאו קיניהן אחת אומרת לעינתי ואחת אומרת לימתי ואחת אומרת לזיבתי זו שאומרת לעינתי סברין מימר שופעת

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

כמעין אמר לון בעיינא סכנת זו שאומרת לימתי סברין מימר שופעת כים אמר לון בימה סכנת זו שאומרת לזיבתי סברין מימר זבה ממש אמר לון זאב בא ליטול את בנה (שקלים יג-יג):

First of all I want to point out that there is a difference between three women that are bringing קרבנות for their נדה, and three women that are bringing קרבנות for being saved and their loved ones being saved. So although the words might be the same (לעינתי לימתי לזיבתי) never-the-less there might be a contextual difference, (kind of looking outside of the metaphorical box of the written words) which פתחיה picked up on. I want to suggest that the גמרא is also illustrating the reason why, as a member of the סנהדרין, it is so important to know how to speak the foreign language of the litigant involved in the case. If the litigant presents his case or if he is a witness presenting his testimony, it will make a big difference if the סנהדרין understands the words he is saying while looking at his face, and mannerisms etc.. at the time that he is saying and getting the context of it, then if his words are translated and all of that background context is lost. It was important to understand the language in order to arrive at the correct דין. Also you see from the גמרא that “Even if one **cannot speak a language**, one might **still understand** that language.”

That said I want to pose the following question. Is it possible that of the five that were considered to be on a higher level than מרדכי, Is it possible that some of them didn't know how to speak 70 languages like מרדכי, and yet they were on a higher level since they were greater in תורה, in addition to the fact that they weren't involved with the government for הצלת נפשות?

Interestingly, the גמרא in בבא קמא adds the following context concerning the story of when the עומר came from גנות צריפין and the הלחם שתי הלחם came from סוכר.

תנו רבנן כשצרו בית חשמונאי זה על זה היה הורקנוס מבפנים ואריסטובולוס מבחוץ ובכל יום היו משלשים להם בקופה דינרין והיו מעלין להם תמידים היה שם זקן אחד שהיה מכיר בחכמת יונית אמר להם כל זמן שעוסקין בעבודה אין נמסרים בידכם למחר שילשלו דינרין בקופה והעלו להם חזיר כיון שהגיע לחצי החומה נעץ צפרניו בחומה ונודע דעה ארץ ישראל ארבע מאות פרסה על ארבע מאות פרסה באותה שעה אמרו ארור האיש שיגדל חזירים וארור האדם שילמד את בנו חכמת יונית ועל אותה שעה שנינו מעשה שבא עומר מגנות הצריפין ושתי הלחם מבקעת עין סוכר

(בבא קמא פב:)

The Gemara reveals the reason for the decree: The Rabbis taught in a Braisa: When the scions of the royal Hasmonean House besieged one another, Hyrkanos was inside Jerusalem and Aristobulus was outside. And every day those in Jerusalem would lower Dinar coins in a basket over the city wall and those outside would send up to them lambs for the daily communal sacrifices. There inside Jerusalem was a certain old man who was familiar with Greek wisdom. One day, using that method of surreptitious communication, he said to the besiegers, with whom he sympathized: “So long as the Jews inside Jerusalem engage in the sacrificial service, they will not be delivered into your hands.” On the morrow the Jews inside lowered Dinar coins in a basket, as usual, but the besiegers, taking their cue from the old man and seeking to prevent the service, sent up to them a swine. Once the swine reached the midpoint of the wall, it dug its hooves into the wall, and the land of Israel trembled, an area of four hundred Parsahs by four hundred Parsahs. At that time the Rabbis declared: Cursed be the man who raises swine, and cursed be the person who teaches his son greek wisdom.

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

The Braisa concludes: And regarding that time (year) of the siege we are taught: It happened that the עומד came from גגות צריפין and the הלחם came from עין סוכר.

Note: The Mishna in (סוטה מט.) states that the ban on Greek wisdom was decreed "during Titus' campaign." תוספות note that the event described here must have occurred many years before Titus attacked and destroyed Jerusalem, since the Hasmonean monarchy ended one hundred and three years prior to the destruction of the Temple (עבודה זרה ט.). Therefore, תוספות concludes that the ban was originally declared during the siege of Aristobolus, as stated by the Braisa, but was not broadly accepted and put into practice until it was reissued upon the destruction of the Temple. See Tosafos for another answer. See Maharsha here and to Sotah 49b בפולמוס ד"ה.

Image Explanation: This is an image of a Persian Rug. Can you be demoted lower than a rug? There is no person in this fancy looking room. Perhaps he used to be here, but he got demoted. Hence:

The Demoted Persian

The Confusion Is Explained

אמר רבי שמעון בן לקיש הרבה מקראות שראויין לשרוף והן הן גופי תורה והעוים היושבים בחצרים עד עזה מאי נפקא לן מינה מדאשבעיה אבימלך לאברהם אם תשקר לי ולניני ולנכדי אמר הקדוש ברוך הוא ליתו כפתורים ליפקו מעוים דהיינו פלשתים וליתו ישראל לופקו מכפתורים (חולין ס:)

R' Shimon Ben Lakish said: There are many verses in the Torah that when read superficially are seemingly trivial and worthy of being burned, but these specific verses are actually essential elements of the Torah, for upon analysis they yield profound lessons.

Raish Lakish provides the first of several examples:

The Torah states: *As for the Avim who dwell in open cities until Gaza, the Caphtorim who went out of Caphtor destroyed them and dwelled in their place.* What difference does this fact make to us, that the

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

Torah should bother to state it? Does it matter whether the inhabitants of these cities are Avim or Caphtorim? Actually, however, the Torah teaches an important lesson: Since Avimelech, the Philistine king, had made Abraham swear: *"that you will not deal falsely with me, nor with my son nor with my grandson,"* and these generations had not yet passed on, the Israelites were enjoined from driving the Avim - who were Avimelech's descendants - from their cities. Therefore the Holy One Blessed Is He said: Let the Caphtorim come first and conquer this territory from the Avim, who are Philistines, and let the Israelites then come and conquer it from the Caphtorim.

Raish Lakish maintains (as R' Yochanan did above) that the Avim were of Philistine descent. etc. etc. (Artscroll note 35)

וילך שמשון וילכד שלש מאות שועלים מאי שנא שועלים אמר רבי איבו בר נגדי אמר רבי חייא בר אבא אמר שמשון
יבא מי שחזור לאחוריו ויפרע מפלשתים שחזרו בשבועתן (סוטה י.)

The Gemara discusses an earlier incident that occurred during Samson's battles with the Philistines:

Samson went and he captured three hundred foxes.

The Gemara asks: Why did he choose foxes to be the vehicle to destroy the Philistine crops?

The Gemara answers: R' Ayvu Bar Nagdi said in the name of R' Chiya Bar Abba: Samson said: Let [an animal] that retreats backwards come and exact retribution from the Philistines, who retreated from their oath. (Artscroll)

So the question is, why did Samson not feel bound by the oath of Abraham? The answer to this question is explained in an Artscroll note on the page.

Genesis 21:23 Since the Philistines had attacked the Jews first (*Radak to Shoftim 13:5*), the Jews were no longer bound by the treaty agreed to by Abraham. [According to many commentators, this Gemara is the source of the law (*Yoreh Deah 236:6*), that if two people make an oath to one another, and then one of them violates the oath, the second is no longer bound by his oath, even without formal nullification (see *Nekudas Hakesef* and *Beur Ha'Gra* there; cf. *Taz* there; see also *Mishkenos Yaakov*, *Choshen Mishpat* #61, and *Minchah Chareivah* at length).] (Artscroll Note 2)

11

11:

"Cuatro ojos pueden ver mejor que dos."

Por supuesto que dos pueden ver mejor que uno, y por supuesto que uno puedo ver mejor que zero.

מאי אישות אמר ר' יהודה בריה שאין לה עינים (מועד קטן י:)

רב אשי אמר אפילו קן קולמוסא וקן מגילתא (גיטין ו.)

תוספות ד"ה אפילו קן קולמוסא . לא דמי לסומא דפסול להביא גט בפרק שני

דף יומי

INSIGHTS ומסע דאף

Reverse מפתח

Here is the explanation of how this מפתח (Index) works. Instead of looking up the page number based on content or subject matter, it looks up content or subject matter based on two page numbers, one constant and the other descending.

ו יג: אמר ליה ר' משרשיא לבניה וכו'. וכי יתביתו קמי רבכון חזו לפומיה דרבכון שנאמר והיו עיניך רואות את מוריד (כריתות 1.) (עירובין יג:)

ו יב:

"Quatro ojos pueden ver mejor que dos."

Por supuesto que dos pueden ver mejor que uno, y por supuesto que uno puedo ver mejor que zero.

מאי אישות אמר ר' יהודה בריה שאין לה עינים (מועד קטן 1:)

אילו דייקנן בהני סהדי (פסחים יב:)

Eat fish that is about to putrefy

ו יא:

טב גילדנא סריא למיכל מכותחא דרמי כיפי (כריתות 1.)

אמר רב אמר לי אדא ציידא כוורא סמוך למיסרחיה מעלי (מועד קטן יא:)

ו י:

ר' חנא בר ביזנא א"ר שמעון חסידא from קידוש השם and תשובה about doing מימרא A

אמר רב חנא בר ביזנא אמר רבי שמעון חסידא כל תענית שאין בה מפושעי ישראל אינה תענית שהרי חלבנה ריחה רע ומנאה הכתוב עם סממני קטרת (כריתות 1:)

דאמר ר' חנין בר ביזנא א"ר שמעון חסידא יוסף שקידש שם שמים בסתר זכה והוסיפו לו אות אחת משמו של הקב"ה דכתיב עדות ביהוסף שמו יהודה שקדש ש"ש בפרהסיא זכה ונקרא כולו על שמו של הקב"ה כיון שהודה ואמר צדקה ממני יצתה בת קול ואמרה אתה הצלת תמר ושני בניה מן האור חייך שאני מציל בזכותך ג' מבניך מן האור מאן נינהו חנניה מישאל ועזריה (סוטה י:)

ו ט:

You don't need to call an exterminator.

דף יומי DAF INSIGHTS ומסך דאפ

ומחריבין חורי נמלים כיצד מחריבין רשב"ג אומר מביא עפר מחור זה ונותן לתוך חור זה והן חונקין זה את זה וכו. וכו.

(מועד קטן ו:)

Why are you doing this? Obviously you have an ant problem. If you can fix it yourself using the method the גמרא describes, then you don't need to call an exterminator.

אין חוששין שמא גירדה חולדה מבית לבית וממקום למקום דא"כ מחצר לחצר ומעיר לעיר אין לדבר סוף

(פסחים ט.)

There are no weasel's in the house. We don't need to call an exterminator. What are you being חושש about?

ו ח: סעודת חתן

וא"ר חלבו אמר ר' הונא כל הנהגה מסעודת חתן ואינו משמחו עובר בחמשה קולות שנאמר קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול אומרים הודו את ד' צבקות וכו. (ברכות ו:)

מאי מברך אמר רב יהודה בא"י אמ"ה שהכל ברא לכבודו ויוצר האדם ואשר יצר את האדם בצלמו בצלם דמות תבניתו והתקין לו ממנו בנין עדי עד ברוך אתה ד' יוצר האדם שוש תשיש ותגל העקרה בקבוץ בניה לתוכה בשמחה ברוך אתה ד' משמח ציון בבניה שמח תשמח ריעים האהובים כשמחך יצירך בגן עדן מקדם ברוך אתה ד' משמח חתן וכלה ברוך אתה ד' אמ"ה אשר ברא ששון ושמחה חתן וכלה גילה רינה דיצה חדוה אהבה ואחוה ושלוש וריעות מהרה ד' אלקינו ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול מצהלות חתנים מחופתם ונערים ממשחה נגיתם בא"י משמח חתן עם הכלה (כתובות ח.)

ו ז: דתניא יקריב אותו מלמד שכופין אותו יכול בעל כרחו ת"ל לרצונו הא כיצד כופין אותו עד שיאמר רוצה אני

(ראש השנה ו.)

רבא אמר מכפרת כיון דאמר תיקרב כפרה ממילה אתי

(כריתות ז.)

I put these two גמרא's together here. So you can force him to say "I want to bring the קרבן". So we don't have to bother with having him want a כפרה, or say that he wants a כפרה.

ו: 11

שמואל of both רב and חומרא A

דף יומי DAF INSIGHTS ומסך דאפ

ההוא מבוי עקום דהוה בנהרדעא רמי עליה חומריה דרב וחומריה דשמואל ואצרכוהו דלתות חומריה דרב דאמר תורתו כמפולש והא"ר הלכה כת"ק כשמואל דאמר הלכה כחנניה והאמר שמואל תורתו כסתום כרב דאמר תורתו כמפולש ומי עבדינן כתרי חומרי וכו. וכו. מ"מ קשיא אמר ר' נחמן בר יצחק כוליה כרב עבדוה דאמר ר' הונא אמר רב הלכה ואין מורין כן ולרב אדא בר אהבה אמר רב דאמר הלכה ומורין כן מאי איכא למימר אמר ר' שיזבי כי לא עבדינן כחומרי דבי תרי היכא דסתרי אהודי כגון שדרה וגולגולת וכו.

(עירובין ו:)

A שמואל or רב of קולא A.

בבי רב אמרי רב שרי ושמואל אסר בנהרדעא אמרי רב אסר ושמואל שרי אמר רב נחמן בר יצחק וסימניך אלו מקילין לעצמן ואלו מקילין לעצמן

(כתובות ו:)

Curiosity

Experimental Entry Into Forbidden Graveyard Zones

A single contamination for the prophecy of the queen.

בא לטמא פותחין לו (מנחות כט:)

דף יומי DAF NOMOS INSIGHTS

גט @ Get גט 🧐🧐 Well

A Blind שליח להולכה:

הכל כשרין להביא את הגט חוץ מחרש שוטה וקטן וסומא (משנה גיטין כג.)

ר' אשי אמר אפילו קן קולמוסא וקן מגילתא (גיטין ו.)

תוספות ד"ה אפילו קן קולמוסא וז"ל "לא דמי לסומא דפסול להביא גט בפרק שני"

The note on the side of the תוספות says the following: 'עיינ תירוצו בהרא"ש סימן ג

Here is the רא"ש in a nutshell:

The רא"ש says he should see the קלף afterwards so this excludes a blind man. Whereas he quotes תוספות as saying that the problem is מיחזי כשיקרא and the רא"ש is מדייק in תוספות that he doesn't need to see the קלף afterwards.

I think I found a דיוק in the גמרא like תוספות and not like the רא"ש. This is the גמרא:

אלא א"ר יוסף הכא בחוצה לארץ עסקינן דבעי למימר בפני נכתב ובפני נחתם ולא מצי למימר וכו. (גיטין כג.)

Then אב"י asks a קשיא on this and "The גמרא deflects the challenge" (Artscroll)

I want to suggest the implication here is that if the גט was written in ארץ ישראל the סומא is allowed to serve as the witness. If you say like the רא"ש that he needs to see the גט afterwards, then the סומא should not be allowed to serve as the שליח להולכה even if the גט is being written in ארץ ישראל.

Narwhal : The Protuberanced Porpoise

The tusk instead seems to be used as a tool for sensing changes in the environment, like differences in water temperature, salt level, and the presence of nearby prey. Scientists once thought that narwhal tusks were used for fighting, but narwhals actually rub their horns against each other for cleaning.

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

Get

Well

Seven Sick's

I found Seven words in ש"ס for the word "Sick".

תפיחה (שבת יב:)

בריחי (שבת כא.)

חולה (שבת כט:)

קצירי (ראש השנה ט"ז.)

מריאי (ראש השנה ט"ז.)

חלש (גיטין ט"ז:)

באישא (שבת ל.)

The word "איתפח" means "he recovered (or healed) in א צא עמוד א. בבא קמא דף צא עמוד א. However you see above in תפיחה means a sick person (see רש"י there). Perhaps these two words are connected and the גמרא in שבת uses it נהור סגי בלשון סגי נהור, although in that case it might be puzzling that רש"י doesn't include this in his explanation.

Well, (" as opposed to "Well After") **After The Seventh**

A Fragrance Restores The Spirit

There is a מחלוקת between תוספות and רשב"ם what is the reason we don't have בשמים in the הברלה ceremony on a מוצאי שבת that falls at the beginning of יום טוב.

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

ומה שאין מזכיר בשמים פירש רשב"ם דטעם בשמים משום איבוד נשמה יתירה וביום טוב נמי איכא נשמה יתירה וקשה דאם כן במוצאי יום טוב אמאי לא תקינו בשמים לכך נראה דביום טוב ליכא נשמה יתירה והכא אין מזכיר בשמים משום דשמחת יום טוב ואכילה ושתיה מועיל כמו בשמים ויש טעמים לא נכונים וזה הטעם נכון ועיקר

(פסחים קב: תוס' ד"ה רב אמר יקנ"ה)

דאמר ר' שמעון בן לקיש נשמה יתירה נותן הקב"ה באדם ערב שבת ולמוצאי שבת נוטלין אותה הימנו שנאמר שבת וינפש כיון ששבת ווי אבדה נפש (ביצה טז.) (תענית כז:)

פרש"י ד"ה נשמה יתירה: רוחב לב למנוחה ולשמחה ולהיות פתוח לרוחה ויאכל וישתה ואין נפשו קצה עליו. וינפש: דרשינן ליה אוי על הנפש שהלכה לה (רש"י במסכת ביצה)

פרש"י ד"ה נשמה יתירה. שמרחיבים דעתו לאכילה ושתיה: כיון ששבת. שנח ושמר את השבת: ווי אבדה נפש. וינפש דורש בנוטריקון ווי נפש: (רש"י במסכת תענית)

I want to suggest the fact that רש"י keeps mentioning אכילה ושתיה in regards to the נשמה יתירה maybe that is a support for תוספות's view (or at least this proves that תוספות agrees with רש"י in regards to the נשמה יתירה having to do with אכילה ושתיה).

Renifler du sage : Sniffing Some Sage

Is Sage Sometimes Sniffed?

Google AI: Yes, sage is an aromatic herb.

It is a member of the mint family and is native to the Mediterranean region.

Sage is known for its strong herbal aroma and earthy flavor. It is used in savory dishes and is a common ingredient in holiday stuffing.

Sage can be enjoyed fresh, dried, or as a tea.

Sage is also used medicinally and as an ornamental plant.

דף יומי DAF INSIGHTS ומסך דאף

It is high in antioxidants and may help support oral health, aid brain function, and lower blood sugar and cholesterol levels.

Sniffing Of A Sage

Here are four places where we see in the גמרא that a Sage performs a sniffing.

1. ההוא דאתא לקמיה דר' גמליאל בר רבי אמר ליה רבי בעלתי ולא מצאתי דם אמרה ליה רבי עדיין בתולה אני אמר להן הביאו לי שתי שפחות אחת בתולה ואחת בעולה הביאו לו והושיבן על פי חבית של יין בעולה ריחה נודף בתולה אין ריחה נודף אף זו הושיבה ולא היה ריחה נודף אמר לו לך זכה במקחך (כתובות י:)
2. ואמאי קרו ליה מרא דארעא דישראל דההיא איתתא דאיתא דמא לקמיה דרבי אלעזר הוה יתיב רבי אמי קמיה ארחיה אמר לה האי דם חימוד הוא בתר דנפקא אטפל לה רבי אמי א"ל בעלי היה בדרך וחמדתי קרי עליה סוד ד' ליראיו (גדה כ:)
3. בר כוזבא מלך תרתין שנין ופלגא אמר להו לרבנן אנא משיח אמרו ליה במשיח כתיב דמורח ודאין נחזי אנן אי מורח ודאין כיון דחזיוהו דלא מורח ודאין קטלוהו (סנהדרין צג:)

He didn't pass the Sniff Test.

4. ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו ד' אמר ר' יהודה בריה דרב שמואל בר שילת משמיה דרב כריח שדה של תפוחים (תענית כט:)

תוס' ד"ה של תפוחים : י"מ תפוחים כריח של אתרוגים

In this last one, one Sage was the **sniffer**, and the other sage was the one being **sniffed**.

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

Mochate

The word "Mochate" means to share in Spanish. Even among the רבנן you find various degrees of generosity towards one another.

וסימניך עשירים מקמצין (חולין מו.).

This is the סימן to remember that it is רבי שמעון בר רבי (who was wealthy) who holds that there must be a כזית left of the liver for the animal not to be considered a טריפה, and ר' חייא (who was not as wealthy) holds that there could even be a משהו.

OK, well in the case of liver we associate רבי שמעון בר רבי with stinginess, but in reality, in the specific case of ר' חייא, we find that רבי שמעון בר רבי was very generous.

ר' חייא ור"ש ברבי שוקלין מנה כנגד מנה ביום טוב וכו'. וכו'. למימרא דקפדי אהדדי והא הנהו שב ביניתא דאתו לבי רבי ואשתכח חמש מינייהו בי ר' חייא ולא קפיד ר"ש ברבי אמר ר' פפא שדי גברא בינייהו אי ר' חייא ור' ישמעאל בר' יוסי אי ר"ש ברבי ובר קפרא (ביצה כח.).

R' Chiya and R' Shimon Bar Rabbi would weigh one portion of meat against another on YomTov. etc. etc. Is this to say that [R' Chiya and R' Shimon the son of Rabbi] were particular with each other to divide their shares of the meat so exactly? But there were these seven fish that were once delivered to Rebbe's home, and subsequently five of them were found in R' Chiya's home, and R' Shimon the son of Rabbi did not mind that he had received a lesser portion from his own fathers house.

The Gemara concedes the point:

Rav Pappa said; throw another person between them, i.e. replace one of the names with that of a different sage. It was either R' Chiya and R' Yishmael the son of R' Yose that divided meat by weighing one portion against another, or it was R' Shimon the son of Rabbi and Bar Kapara. (Artscroll)

So you see that when it came to R' Chiya, we see that רבי שמעון ברבי was generous, but with בר קפרא he was not as generous. Why? בר קפרא was not invited to רבי שמעון ברבי's wedding.

רבי עבד ליה הלולא לר"ש ברבי כתב על בית גנא עשרין וארבעה אלפין ריבואין דינרין נפקו על בית גנא דין ולא אומניה לבר קפרא וכו'. וכו'. יומא דמחייך רבי אתיא פורענותא לעלמא (נדרים ג:)

פרש"י ד"ה לא אומניה לבר קפרא. לפי שהיה איש בדחן ומתיירא שמא יעשה שום דבר שישחוק;

I think Rashi is saying that רבי was afraid that בר קפרא would make him laugh.

Could one suggest that רבי חייא was more מדקדק in his learning?

קפץ ר' חייא ונשבע וכו'. קפץ בר קפרא ונשבע וכו'. תיובתא דבר קפרא תיובתא (יבמות לג.-לג:)

דף יומי DAF OMAR INSIGHTS

Perhaps ר' הושעיא thought so:

ר' הושעיא הוה שכיח קמיה דבר קפרא שבקיה ואתא קמיה דר' חייא יומא חד פגע ביה בעא מיניה זב שראה ג' ראיות בליל שמיני מה ב"ה אומרים בדבר זה טעמייהו דב"ה במפלת בלילה משום דכתיב לבת אבל זב שראה ג' ראיות בליל ח' פטרי דלא מייתי קראי או דלמא לא שנא א"ל בר קפרא מה עייא אומר בדבר זה אישתיק רבי הושעיא לא אמר כלום א"ל בר קפרא צריכין לדברי עייא (כריתות ח.).

R' Hoshaya was often in attendance before Bar Kappara. R' Hoshaya left him and came to attend before R' Chiya. One day R' Hoshaya met Bar Kappara and asked, a *zav* who had three emissions on the eve of the eighth day, what do Bais Hillel say in this case? Is Bais Hillel's reasoning with respect to a woman who miscarries on the eve of the eighty first night following a birth applicable only in that case, because the verse says in the context of a birth, "Or for a daughter" but regarding a *zav* who had three emissions on the eve of the eighth day, Bais Hillel would exempt him from bringing a second offering, since the verses are not superfluous, or perhaps it is not different? Bar Kappara replied to him "What does Iya say in this case?"

Bar Kappara showed his displeasure at losing his disciple to R' Chiya by using a disparaging nickname for R' Chiya. Bar Kappara referred to R' Chiya using the nickname "Iya," thereby alluding to R' Chiya's inability to pronounce accurately the **guttural** letters ח and ע, as the gemara records in *Megilla 24b* (*Maharsha, Moed Katan 16b* ד"ה א"ל). (Artscroll Note 11)

Or perhaps that has nothing to do with it.

דף יומי דאטאס וואס זאגט דאס

ברית כרותה

אף על פי

Nose On Mouth

If there is a ברית כרותה involving the lips, shouldn't there be one having to do with the nose?

ברית כרותה לשפתים (מועד קטן יח.).

ת"ר פשפש זה ארכו כרכבו וטעמו כריחו ברית כרותה לו שכל המוללו מריח בו (גדה נח:)

A Subtle Sniffing Suggestion From A Sage

אף על פי

Nose On Mouth

דאמר ר' יוחנן כשם שהדיבור רע ליין כך הדיבור יפה לבשמים (כריתות ו:)

Les connoisseurs de vin (wine experts) first smell the wine, and then they drink from it. 🍷 Perhaps they might even clink the glass to make a nice enjoyable, almost musical clinking sound.

Rabbi Yochanan says to place voice on a fragrance (בשמים), and then to smell from it.

Confusion With The Senses

Should It Be All Or Should It Be Nothing?

Perhaps the explanation of the wine experts practice would be to enjoy the wine with all the senses, more than just the sense of taste. Is this also the explanation behind Rabbi Yochanan's directive? If so this would seem to contradict the vort of Reb Tzadok Ha'Kohen in מסכת עבודה זרה:

רבא אמטי ליה קורבנא לבר שישך ביום אידם אמר ידענא ביה דלא פלח לעבודת כוכבים אזל אשכחיה דיתיב עד צואריה בוורדא וקיימן זונות ערומות קמיה א"ל אית לכו כה"ג לעלמא דאתי א"ל דידן עדיפא טפי מהאי א"ל טפי מהאי מי הוה א"ל אתון איכא עלייכו אימתא דמלכותא אנן לא תיהוי עלן אימתא דמלכותא א"ל אנא מיהא מאי אימתא דמלכותא איכא עלי עד דיתבי אתא ההוא פריסתקא דמלכא א"ל קום דקבעי לך מלכא כי נפיק ואזיל א"ל עינא דבעי למיחזי לכו בישותא תיפקע א"ל רבא אמן פקע עיניה דבר שישך אמר רב פפי איבעי ליה למימרא ליה מהאי קרא בנות צלכים ביקרותיך נצבה שגל לימינך בכתם אופיר אמר ר"נ בר יצחק איבעי ליה למימרא ליה מהכא עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה למחכה לו (עבודה זרה סה.).

Bar Sheishach did not realize that the curse would affect him. For he meant Israel no harm - to the contrary, that which he wished for Israel was to his mind the greatest of blessings; that they too enjoy the untrammelled pleasures of this world. However, in truth, this seeming kindness was a thought of utmost evil. For Israel is far removed from the unclean passions and desires of such as Bar Sheishach. Their greatest pleasures are found not in the temporal realm, but in the spiritual elevation they achieve in their service to G-d. When Bar Sheishach wished upon the Jewish Nation that they descend to his degraded level, he was unwittingly wishing them harm. Therefore, when רבא answered "Amen" to his curse, it redounded upon Bar Sheishach to devastating effect (R' Tzadok HaKohen, Takanas Hashavin p. 62).

The exchange between Rava and Bar Sheshach, inconsequential as it appears on the surface, actually encapsulated a deep philosophical disagreement. Consider: Bar Sheishach was a man of wisdom and understanding, as is evidenced by his rejection of idolatry. Surely he understood that the sublime pleasures of the soul that will be Israel's lot in the World to Come cannot be compared to the coarse physical pleasures of this world. What then was his question to Rava? R' Yitzchak Isaac Chaver (In his Afikei Yam) explains: Spiritual pleasure is obtained when a person attains some comprehension of the divine, some understanding of the lofty and exalted attributes of the Almighty. As the גמרא states (Berachos 17a): *In the world to come there is no eating or drinking ... Rather, the righteous ones sit ... and delight in the radiance of the Divine Presence.*

Bar Sheishach argued that while pleasures of the soul are, in their essence, superior to those of the body, they are inferior in one vital area. To wit, since physical pleasures are finite, they allow

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

a person to achieve satiation. Whatever one's particular pleasure might be, it is physically possible (given sufficient resources) to indulge ones self to such an extent that there remains nothing of one's desire unfulfilled. This was Bar Sheishach - submerged in rose petals, attended by harlots, his every physical sense stimulated, his every desire fulfilled. By contrast, in the realm of the spirit, there is much that Man simply cannot comprehend, even in the rarefied atmosphere of the world to come. High as one might reach in understanding, there remains always that which he cannot understand, and knowing this, one remains in a state of perpetual dissatisfaction.

This was Bar Sheishach's argument.

Rava answered that the opposite is true. It is in the physical realm that one can never be sated, for no person is his own master; thus, on'w pleasures are always attendant upon the will of another. This was demonstrated when Bar Sheishach's indulgencies were interrupted at their height by a summons from the king. Not so the pleasures of the righteous in the world to come, which are described by the prophet in this manner (Isaiah 58:11) והיית נפשך ... והיית נפשך והשביע בצחצחות נפשך ... והיית נפשך כגן רוה וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו *and He will sate your soul ... and you will be as a well-watered garden, and like a spring of water whose waters never fail.* In that time and place, there will be neither lack nor want. Rather, each person, according to the abilities of his soul, and according to his station, will be sated, like a garden profusely watered from an ever-flowing spring. (Artscroll Note 8)

So Perhaps we can say that even Rava agrees that עולם הזה for צדיקים is also ideal, however בר שישך was clueless as to the definition of what reward in עולם הזה means. Based on this I would like to suggest that ר' יוחנן says like רבא as well, or perhaps the voice is good to the fragrance, because the sound waves agitate the fragrance and literally make it emit more fragrance.

דף יומי DAF INSIGHTS

רש

The Great Drink

והשתא יין פוטר כל מיני משקין לפי שעיקר משקה הוא והוא ראש לכל מיני משקין ולכך הוא העיקר והן טפלין לו לענין ברכה והלכך משקין הבאין מחמת הסעודה שבאין בשביל הפת לשרות המאכל וגם אי אפשר לאכילה בלא שתיה והלכך פת פוטרן חוץ מן היין כדקאמר גמרא טעמא ולהאי טעמא ניהא מה שאנו מברכים בפסח על החזרת על אכילת מרור לבד שהעולם מקשים אמאי אין מברכין נמי ב"פ האדמה וב"פ האדמה דשאר ירקות אינו פוטר כדקאמרינן התם כיון דאיכא הגדה והלל אסח דעתיה אלא ודאי טעמא הוי כיון דרחמנא קבעיה חובה דכתיב על מצות ומרורים יאכלוהו הוי כמו דברים הרגילין לבא מחמת הסעודה דפת פוטרן (תוספות ד"ה אי הכי יין נמי נפטריה פת בא"ד במסכת ברכות מב.)

The תוספות mentioned here that just as the other drinks aside for wine are considered to be an accompanying of the meal, (since it is impossible to have an eating without a drinking), so too the מרור that we have on פסח night is viewed as part of the meal since we are commanded to eat it, it's obligatory nature makes it a part of the meal, and therefore we don't have to make a פרי האדמה. בורא פרי האדמה. The תוספות also mentioned that it is impossible to have a meal without drinking. I think that this other תוספות in נדה might add additional meal guidelines, in regards to the eating and drinking ratio that is required in a meal.

תוספות ד"ה אכילתו מרובה משתייתו. פי' יותר מדאי מרובה על השתיה דהא דרך אכילה להיות מרובה על השתיה כדאמרינן בפ' קמא דמגילה (דף יב.) והשתיה כדת אין אונס כדת של תורה דאכילה מרובה משתייה דקרבנות יש יותר מנכסים והא דאמרינן בערבי פסחים (דפ קי.) ובגיטין (דף ע.) אכול שליש ושתה שליש והנח שליש לכשתכעוס סעמוד על מילואך לאו דוקא אלא שבין אכילה ושתיה יהיו שני שלישים (נדה כד:)

So תוספות says that really the eating during the meal should be more than the drinking, however from the גמרא in נדה we learn that the eating should not be greater than the drinking in an excessively too great of a ratio. The eating should be more than the drinking, but not too much more. Additionally we learn from the גמרא in פסחים and גיטין that the eating and the drinking combined should fill up two thirds of a persons stomache, and then he should not eat any more than that, just in case one might get angry, (affecting his stomache, and causing harm if the stomache is not one third empty).

I want to ask if this following גמרא might be connected in some way to the importance of having a שתייה in the meal.

אמר רבי חייא בר אבא א"ר יוחנן כל סעודה שאין בה שריף אינה סעודה (ברכות מד.)

R' Chiya Bar Abba said in the name of R' Yochanan: Any meal without soup is not a meal.

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

My question is why is soup so important for the meal to the point that ר' חייא בר אבא says in the name of ר' יוחנן that any meal without soup is not a meal? Could it be because a soup might be considered a drink, which is a vital part of the meal as תוספות said בלא שתיה לאכילה, or is there a different reason why soup is so important for the meal?

עז פז צז קז 77 87 97 107 Red Wine Of Intoxication

ורבא לטעמיה דאמר רבא כל חמרא דלא דרי על חד תלת מיא לאו חמרא הוא אמר אביי שתי תשובות בדבר חדא דתנן והמזוג שני חלקי מים ואחד יין מן היין השירוני ועוד מים בכד ומצטרפין א"ל רבא הא דקאמרת שני חלקי מים ואחד יין מן היין השירוני יין השירוני לחוד דרפי א"נ התם משום חזותא אבל לטעמא בעי טפי וכו'. וכו'. (שבת עז.)

אלא אמר רבא היינו טעמא דרבי דכתיב אל תרא יין כי יתאדם (מנחות פז.)

Rather, Rava said: This is Rabbi's reason, as it is written: *Do not look upon wine when it is red**.

*Proverbs 23:31. [This is a warning to those who would avoid sin: Partake not of the wine when it is most red, for then it is supremely delicious and intoxicating.] From here we see that wine is "choice" when it is at the height of its ruby hue, which lasts, as we know, for one year. Afterward, its color begins to fade (Rashi ms.; see Rashi comm.). Now, the Torah requires in the first instance that libation wine be "choice" - and Rabbi derives from here that to be "choice", the wine's age may not exceed one year.

[Regarding whether white wine is at all valid for nesachim and "Kiddush" (sanctification of the Sabbath), see Bava Basra 97b with Likkutei Halachos and Yad Binyamin here.](Artscroll Note 23)

בעא מיניה ר' כהנא חמוה דר' מרשיא מרבא חמר חוורין מהו אמר ליה אל תרא יין כי יתאדם (בבא בתרא צז:)

ת"ר אין מקדשין אלא על היין ואין מברכין אלא על היין וכו'. (פסחים קז.)

The Great Forgetting

If You Say That NO Means YES, This might imply that YES means NO

תניא ר' שמעון בן אלעזר אומר אם יאמרו לך זקנים סתור וילדים בנה סתור ואל תבנה מפני שסתירת ילדים בנים ובנים נערים סתירה וסימן לדבר רחבעם בן שלמה (מגילה לא):

YES means NO

אמר אב"י שאוכל שתי לשונות משמע היו מסרבים בו לאכול ואמר אכילנא אכילנא ותו שבועה שאוכל דאכילנא משמע אבל אמר לא אכילנא לא אכילנא ותו אמר שבועה שאוכל דלא אכילנא קאמר (נדרים טז.)

ר' יוחנן אמר יש הן שהוא כלאו וכו'. וכו'. (בבא קמא צג.)

תנן התם משמת יוסף בן יעזר איש צרידה ויוסף בן יוחנן איש ירושלים בטלו האשכולות איש שהכל בו

(תמורה טז.)

נכנס יין (ע"ז נד:)(עירובין סה.)

ותשכח קל מחללך (דברים לב:יח)

"You have forgotten me." (The Lion King)

וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה (בראשית ט:כא)

ר' אליעזר אומר רפידים שמה ר' יהושע אומר שריפו עצמן מדברי תורה וכן הוא אומר לא הפנו אבות אל בנים מרפיון ידים (בכורות ה:)

ויבא עמלק (שמות יז:ח)

פרש"י סמך פרשה זו למקרא זה לומר תמיד אני ביניכם ומזומן לכל צרכיכם ואתם אומרים היש ד' בקרבינו אם אין חייכם שהכלב בא ונושך אתכם ואתם צועקים לי ותדעו היכן אני. משל לאדם שהרכיב בנו על כתיפו ויצא לדרך היה אותו הבן רואה חפץ ואומר אבא טול חפץ זה ותן לי והוא נותן לו וכן שנייה וכן שלישית פגעו באדם אחד אמר לו אותו הבן ראית את אבא. אמר לו אביו, אינך יודע היכן אני, השליכו מעליו ובא הכלב ונשכו (תנחומא יתרו ג: ש"ר כו:ב)

דף יומי DAF INSIGHTS ומסך דאף

לא על לבי מדרשא (מערבא)

1. ר' אסי לא על לבי מדרשא וכו'. וכו'. ר' אבין הוא דעייל ואמר חברותא כולא ר' יוחנן וצוות ריש לקיש כי כרוכיא

but R' Avin did go to the בית מדרש, and he said the entire assemblage concurred with R' Yochanan [only the father can accept a *naara's kidushin* even according to the sages] and Raish Lakish shouted like a crane

ויצאה והיתה וליכא דאשגח ביה אמר ליה רבי אבין בר סמכא הוא אמר ליה אין כמין ימא לטיגני הוא
(קידושין מד.)

He said to him "are you certain that ר' אבין is reliable?" He said "yes, like straight from the sea to the frying pan."

ר' אלעזר לא על לבי מדרשא אשכחיה לרבי אסי אמר ליה מאי אמור רבנן בי מדרשא אמר ליה הכי אמר ר' יוחנן אפילו מום קל (בכורות ג:)

One day, R' Elazar did not go up to the study hall. He later encountered R' Assi , who attended. [R' Elazar] said to him: What did the Rabbis say in the study hall today? [R' Assi] said to him in reply: So said R' Yochanan in the study hall: An animal owned in partnership with an idolater is exempt from בכור law even if only a light blemish would result were the idolater's share to be removed.

Ramban, Hil. Bechoros proves from our Gemara that even according to the lenient opinion held by R' Huna and R' Yochanan, the idolater's ownership in the animal must at least consist of a part whose removal would render the animal blemished. (R' Yochanan is, in fact, referring here to a full-fledged,

דף יומי DAF INSIGHTS

permanent blemish; he calls it a "light" blemish only in counterdistinction to one that would render the animal a נבילה or טריפה. (See also Sfas Emes, Meromei Sadeh to 3a, and 3a note 27)

(Artscroll Note 1)

יומא דשפמי הוא

מכריז רב מאה קרי בזוזא מאה רישי בזוזא מאה שפמי ולא כלום אמר רב יוסף כי הוינן בי רב הונא יומא דמפגרי ביה רבנן אמרי האידנא יומא דשפמי הוא ולא ידענא מאי קאמרי (שבת קכט:)

The explanation of רש"י for the word דמפגרי is that the תלמידים were lazy from coming to the בית המדרש. Tosfos say the explanation is that they were not able to learn גירסא (but perhaps they did come to the בית המדרש, just they didn't learn גירסא).

כי הוו מיפטרי רבנן מבי רב הוו פיישי אלפא ומאתן רבנן מבי רב הונא הוו פיישי תמני מאה רבנן רב הונא הוה דריש בתליסר אמוראי כי הוו קיימי רבנן ממתיתא דרב הונא ונפצי גלימיהו הוה סליק אבקא וכסי ליה ליומא ואמרי במערבא קמו ליה ממתיתא דרב הונא בבלאה כי מיפטרי רבנן מבי רבה ורב יוסף הוו פיישי ארבע מאה רבנן וקרו לנפשיהו יתמי כי הוו מיפטרי רבנן מבי אביי ואמרי לה מבי רב פפא ואמרי לה מבי רב אשי הוו פיישן מאתן רבנן וקרו נפשיהו יתמי דיתמי (כתובות קו.)

When the Rabbinic Students departed from the academy of Rav, a thousand and two hundred students would remain behind. Rav Huna would lecture with the assistance of thirteen spokesmen. When the rabbinic students arose from attending a lecture at the academy of Rav Huna and brushed off their cloaks to remove the dust, a cloud of dust would rise and obscure the light of day. And they would say in the west "They have risen from the academy of Rav Huna the Babylonian." When the rabbinic students departed from the academy of Rabbah and Rav Yosef, four hundred students would remain behind, and they would call themselves "orphans". When the rabbinic students departed from the academy of Abaye, or, as some say, from the academy of Rav Papa, or, as some say, from the academy of Rav Ashi, two hundred students would remain behind, and they would call themselves **"orphans of orphans."**

Question: How is the word "Orphan" connected to a weak attendance in the study hall?

דף יומי דאס וואס דאס

Orphan

קשה ללימוד

ג יג כג

הנהו תרי תלמידי דהוו יתבי קמיה דרב חד אמר שויתנין האי שמעתא כדבר אחר מסנקן וחד אמר שויתנין האי שמעתא כגדי מסנקן ולא אשתעי רב בהדי דהאיך (פסחים ג:)

There were two students who were sitting before Rav. One of them said, "This study made us like a tired other thing [i.e. pig]." And the other one said, "This study made us like a tired kid." And Rav did not speak to that first one.

OK. So you might wonder why I put this גמרא in פסחים here in this piece titled קשה ללימוד?

Here is the reason why:

רבא אמר אם ראית תלמיד שלמודו קשה עליו כבדול בשביל רבו שאינו מסביר לו פנים שנאמר והוא לא פנים קלקלמאי תקנתיה וכו'. (תענית ח:).

Rava said: If you see a student whose studies are as hard to him as iron, it is because his teacher does not show him a cheerful countenance, as it is said: And he does not understand his studies because [his teacher] distorted his face. What is his remedy? etc. etc.

Based on this גמרא in תענית I want to say that the fact that רב did not speak to him, it must have been תלמיד to that קשה ללימוד.

עשרה דברים קשה ללימוד וכו'. והשותה מאמת המים העוברת בבית הקברות והמסתכל בפני המת ויש אומרים אף הקורא כתב שעל גבי הקבר (הוריות יג:)

There are ten things that are harmful to learning. etc. If one drinks from a stream of water that runs through a cemetery. And if one stares at the face of a corpse. And some say: It is also harmful to one's learning if one reads the writing on a grave, i.e. on the tombstone.

א"ר יוחנן כל שיטה ושיטה שנטלו נכרים מירושלים עתיד הקב"ה להחזירין לה שנאמר אתן במדבר ארז שטה ואין מדבר אלא ירושלים שנאמר ציון מדבר היתה וגו' ואמר רבי יוחנן כל הלומד תורה ואינו מלמדה דומה להדס במדבר איכא דאמרי כל הלומד תורה ומלמדה במקום שאין ת"ח דומה להדס במדבר דחביב וא"ר יוחנן אוי להם לעובדי

דף יומי DAF INSIGHTS ומסע דאף

כוכבים שאין להם תקנה שנאמר תחת הנחשת אביא זהב ותחת הברזל אביא כסף ותחת העצים נחשת ותחת האבנים ברזל תחת ר"ע וחביריו מאי מביאין ועליהם הוא אומר ונקיתי דמם לא נקיתי (ראש השנה כג.)

R' Yochanan said: Each and every pine tree that the conquering gentiles took from Jerusalem - the Holy One will restore to her in the future, as it is stated: I will set in the wilderness cedar, pine. And the word wilderness is interpreted here as signifying nothing other than Jerusalem, as it is stated: Zion has become a wilderness etc. And Rabbi Yochanan said further: Whoever learns Torah and does not teach it to others is like a myrtle in the wilderness. There are those who say that Rabbi Yochanan's last exposition was as follows: Whoever learns Torah and teaches it in a place in which there are no other Torah scholars is like a myrtle in the wilderness, which is precious because of its scarcity there. And R' Yochanan said further: Woe to the idolaters who persecuted the Jews, for there is no remedy for them, as what they have destroyed is irreplaceable. As it is stated: In place of the copper I will bring gold; and in place of the iron I will bring silver; in place of the wood, copper; and in place of the stones, iron. These valuables can be restored. But in place of R' Akiva and his friends - what can they possibly bring in their stead? And regarding them it states: Though I would cleanse the nations of their other sins, from the blood of Israel that they have shed I will not cleanse them.

תורה ברבים ר' עקיבא died because he taught מימרות ר' יוחנן Perhaps these three

ר' יוחנן of תלמיד the ר' יצחק מימרות We know all these

אמר ליה הכי אמר ר' יוחנן אמר הקדוש ברוך הוא לא אבוא בירושלים של מעלה עד שאבוא לירושלים של מטה (תענית ה.)

א"ל הכי אמר ר' יוחנן יעקב אבינו לא מת וכו. (תענית ה:)

Well רבא heard something from ר' עקיבא

בתר דשמעה מר' עקיבא (נזיר נג.)

שמעון בן נזירא בשם ר' יצחק אמר כל תלמיד חכם שאומרים דבר הלכה מפיו בעולם הזה שפתיו רוחשות עמו בקבר שנאמר וחכך ביין הטוב וגו' דובב שפתי ישנים מה כומר של ענבים זה כיון שמיח אדם אצבעו עליו מיד דובב אף שפתותיהם של צדיקים כיון שאומרים דבר הלכה מפיהם של צדיקים שפתותיהן מרחשות עמהן בקבר וכו. (שקלים ז:)

So perhaps you can ask why is ר' יוחנן teaching us that the עובדי כוכבים who killed ר' עקיבא וחביריו do not have a תקנה. Are we supposed to be grieving that ר' עקיבא died to the point where we can't learn תורה from the grief that we feel? So I want to say that the three מימרות of ר' יוחנן here are connected.

אמר ר' יוסף אלמלא דרשיה אחר להאי קרא כרבי יעקב בר ברתיא לא חטא מאי חזא איכא דאמרי אי האי מעשה חזא ואיכא דאמרי לישנא דרבי חוצפית המתורגמן חזא דהוה מוטלת באשפה אמר פה פהפיק מרגליות ילחוך עפר והוא לא ידע למין ייטב לך בעולם שכולו טוב ולמען יאכיכן ימך בעולם שכולו ארוך (חולין קמב.)

Rav Yosef said: Had Acher expounded this verse as R' Yaakov the son of his daughter expounded it, he would not have sinned. What did he see that caused him to sin? There are those who say: Acher saw an incident similar to the one witnessed by R' Yaakov. And there are those who say: Acher saw the tongue of Chutzpis the Meturgeman after it had been ripped out by the Roman, that was cast into the trash heap. Acher said, "The mouth that expressed pearls of wisdom, should lick the dust?!" He thereupon

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

proceeded to sin. But he did not know that the phrase, "So that it will be good for you," refers to life in a world that is entirely good; and the phrase, "so that your days will be prolonged," refers to life in a world that is entirely long.

יותר מדי

כו כז כח

אביי הוה ניים כדמעיל מפומבדיתא לבי כובי קרי עליה רב יוסף עד מתי עצל תשכב מתי תקום משנתך (סוכה כו:)

Abaye would doze by day for as long as it takes to travel from Pumbedisa to Bei Kuvei. Rav Yosef recited the following verse in reference to him: How long will you recline, O sluggard? When will you arise from your sleep?

ואמר רב יהודה אמר רב כל המתקשה על מתו יותר מדי על מת אחר הוא בוכה והיא איתתא דהות בשיבבותיה דרב הונא הוה לה שבעה בני מת חד מיניהו הוות קא בכיא ביתירתא עליה שלח לה רב הונא לא תעבדי הכי לא אשגחה ביה שלח לה אי צייתת מוטב ואי לא צבית זוודלא לאידך מית ומיתו כולהו לסוף אמר לה תימוש זוודתא לנפשיך ומיתא אל תבכו למת ואל תנודו לו אל תבכו למת יותר מדי ואל תנודו לו יותר מכשיעור הא כיצד שלשה ימים לבכי ושבעה להספד ושלישים לגיהוץ ולתספורת מכאן ואילך אמר הקדוש ברוך הוא אי אתם רחמנים בו יותר ממני (מועד קטן כז:)

And Rav Yehudah said in the name of Rav: Anyone who grieves over his dead to excess, will ultimately weep for another deceased. There was a certain woman in Rav Huna's neighborhood who had seven sons. One of them died, and she wept excessively for him. Rav Huna sent her the following message: "Do not do so." She paid no attention to him. He then sent her this message: "If you listen to me, fine; but if not, do you want to make provisions for another?" Another son died, and eventually they all died. In the end, he said to her: "You are preparing provisions for yourself." And she died.

The Scriptural source: Do not cry for a deceased, and do not shake your head for him. This is interpreted to mean: Do not cry for a deceased to excess; and do not shake your head for him beyond measure. How so? What is the measure for mourning? Three days for weeping, seven days for lamenting, and thirty days to refrain from pressing clothes and haircutting. From that point on, the Holy One says: "You are not more compassionate on the deceased than I am."

רב אויא חלש ולא אתיא לפירקא דרב יוסף וכו. (ברכות כח:)

Rav Avya was weak. He did not go to the lecture of Rav Yosef.

דף יומי

INSIGHTS ומסע דאף

Woof...

"I said uh, que pasa?"

"You said Vater Vater, so that means you killed your father."

What's a Quatro For u?

י כ ל ל מ נ : M'el'an'ch'ol'y'

הלא תכלם (במדבר יב:יד)

אמר אחד הרי היא שלי בעשר סלעים ואחד אומר בעשרים ואחד אומר בשלשים ואחד אומר בארבעים ואחד אומר בחמישים וכו. (ערכין כז.)

אשר לא עבדו...וליוצא ולבא אין שלום אמר רב כיון שיוצא אדם מדבר הלכה לדבר מקרא שוב אין לו שלום (חגיגה י.)

אמר אביי הריני כבן עזאי בשוקי טבריה א"ל ההוא מרבנן לאביי וכו. הני קראי וכו. נידרשינהו לחומרא וכו. וכו. מכאן אמרו כל הקונה עבד לעצמו כקונה אדון לעצמו ואימא הני מילי לענין אכילה ושתייה כי היכי דלא ליצטער ליה הא לענין פדיון נחמיר עליה מדר' יוסי בר' חנינא דתניא ר' יוסי בר' חנינא אומר בא וראה כמה קשה אבקה של שביעית אדם נושא ונותן בפירות שביעית לסוף מוכר את מטלטליו שנאמר בשנת היובל תשובו איש אל וחוזתו וסמך ליה וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך דבר הנקנה מיד ליד לא הרגיש לסוף מוכר את שדותיו שנאמר כי ימוך אחיך ומכר מאחוזתו לא באת לידו עד שמוכר את ביתו שנאמר כי ימכור בית מושב עיר חומה מאי שנא התם דאמר לא הרגיש ומאי שנא הכא דאמר לא באת לידו כדבר הונא דאמר רב הונא כיון שעבר אדם עבירה ושנה בה הותרה לו הותרה לו סלקא דעתך אלא נעשית לו כהיתר לא באת לידו עד שמוכר את בתו שנאמר וכי ימכור איש את בתו לאמה ואע"ג דבתו לא כתיבא בהאי ענינא הא קמ"ל ניזבין איניש ברתיה ולא ניזיף בריביתא מאי טעמא ברתיה מגרעא ונפקא והא מוספא ואזלא לא באת לידו עד שלוח בריבית שנאמר וכי ימוך אחיך ומטה ידו עמך וסמך ליה אל תקח מאתו וגו. לא באת לידו עד שמוכר את עצמו שנאמר וכי ימוך אחיך ונמכר לך לא לך אלא לגר שנאמר לגר ולא לגר צדק אלא לגר תושב שנאמר גר תושב משפחת גר זה עובד כוכבים כשהוא אומר לעקר זה הנמכר לעבודת כוכבים עצמה אמר ליה התם הא אהדריה קרא דתני דבי ר' ישמעאל הואיל והלך זה ונעשה כומר לעבודת כוכבים אימא לידחי אבן אחר הנופל תלמוד לומר אחרי נמכר גאולה תהיה לו אחד מאחיו יגאלנו וכו. וכו.

(קידושין כ.) (ערכין ל:)(סוכה מ:)

הקריבהו נא לפחתך הירצך או הישא פניך (סוכה נ.)

ולמה זה לי (בראשית כה:לב)

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

כט כט : הרהור עבירה (קידושין כט:)(יומא כט.) בא לטמא פותחין לו (מנחות כט:)

ל ל : שנאמר לפתח חטאת רובץ (קידושין ל:)(נדה ל:)

ל : שאין שכינה שורה (שבת ל:)

לא : מי כאן (שבת לא:)(סוכה נג.)

לב : אמר רבא נפל תורא חדד לסכינא אביי אמר כו. ר' חסדא אמר כו. מר עוקבא אמר כו. ר' פפא אמר וכו. (שבת לב.)

"Run Away and Never Return"

The Fleeing Of The Rabbis

Run Away 45 46 47 מה מו מז

רב עיליש וכו. ש"מ מתרחיש לי ניסא וכו. קם ערק וכו. (גיטין מה.)

ההוא פולמוסא דאתא לפומבדיתא ערקו רבה ורב יוסף וכו. (חולין מז.)

כדהוה קא קטיל ינאי מלכא לרבנן שמעון בן שטח אטמינהו אחתיה ר' יהושע בן פרחיה אזל ערק לאלכסנדריא של מצרים וכו. (סוטה מז.)

Alias

קי קיא קכ קכא 110 111 120 121

רמי בר תמרי דהוא רמי בר דיקולי מפומבדיתא וכו. (חולין קי.)

רמי ליה רב אחא אריכא דהוא רב אחא בר פפא וכו. (שבת קיא.)

אבא בר מרתא דהוא אבא בר מניומי הוה מסקי ביה דבי ריש גלותא זוזי אייתי קירא דבק בבלייתא דבק באפותיה חלף קמייהו ולא בשקרוה: (יבמות קכ.)

אבא בר מרתא דהוא אבא בר מניומי הוה מסקי ביה דבי ריש גלותא זוזי וכו. (שבת קכא.)

Stoics and Epicurian's

The difference between Stoicism and Epicurianism:

In summary, a simple heuristic to remember the difference between the Stoics and the Epicureans: The Stoics cared about virtuous behavior and living according to nature, while the Epicureans were all about avoiding pain and seeking natural and necessary pleasure. - Daily Stoic

heu·ris·tic

/hyoo'ristik/

adjective

1.

enabling someone to discover or learn something for themselves.

"a "hands-on" or interactive heuristic approach to learning"

2.

COMPUTING

proceeding to a solution by trial and error or by rules that are only loosely defined.

noun

a heuristic process or method.

1. ר' עקיבא וכו. או מבעט בייסורין את אמר ליה תיפת רוחיה דההוא גברא לא חרש אנא ולא מבעט בייסורין אנא וכו. (ירושלמי סוטה כח.)

Rabbi Akiva Etc. or you are a stoic. etc. and I am not a stoic, etc..

You see that Artscroll translates בייסורין as "stoic".

So here we see that ר' עקיבא was not a בייסורין.

נחום איש גזר וכו. סליק לגביה ר' עקיבא אמר ליה אי לי שאני רואה אותך בכך אמר ליה אי לי שאני אני רואה אותך בכך אמר ליה מה את מקללני אמר ליה ומה את מבעט ביסורין

(שקלים טו.)

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

Nachum Ish Gam Zu said to Rabbi Akiva, why are you being ביסורין? So you could say that the Stoic's were not Jewish, so when Nachum Ish Gam Zu used the term ביסורין he meant "despising of pains", which in a certain sense Rabbi Akiva was doing that in his exchange with Nachum Ish Gam Zu. In ירושלמי סוטה however, the one talking is Turnusrufus, who might have thought Rabbi Akiva was a stoic, and also the term is being used to describe that Rabbi Akiva is not "despising of pain" so the term ביסורין itself is having a contradictory definition here, in that the definition is the exact opposite as the definition of the term in שקלים. I want to say the question is in ירושלמי סוטה because as it is in שקלים it makes sense. ביסורין literally means "Kicking (Rejecting) Pain". So in שקלים it makes sense, but how do you understand the term as it is used in ירושלמי סוטה? So I want to say that the stoics "rejected pain" by making the pain non-existent, by embracing it, and getting used to it. Alternatively, perhaps the term is used בלשון סגי נהור

In ירושלמי they say:

לשון הפוך הוא דלא קברת ברה (ירושלמי נזיר כה.) (ירושלמי נזיר ז.)

2. דרש רב נחמן בר רב חסדא מאי דכתיב יש הבל אשר נעשה על הארץ וגו' אשריהם לצדיקים שמגיע אליהם כמעשה הרשעים של עולם הבא בעולם הזה או להם לרשעים שמגיע אליהם כמעשה הצדיקים של עולם הבא בעולם הזה אמר רבא אטו צדיקי אי אכלי תרי עלמי מי סני להו אלא אמר רבא אשריהם לצדיקים שמגיע אליהם כמעשה הרשעים של עולם הזה בעולם הזה או להם לרשעים שמגיע אליהם כמעשה הצדיקים של עולם הזה בעולם הזה רב פפא ורב הונא בריה דר' יהושע אתו לקמיה דרבא אמר להו אוקימתון מסכת פלן ומסכת פלן אמרו ליה אין איעתריתו פורתא אמרו ליה אין דזבנן קטינא דארעא קרי עלייהו אשריהם לצדיקים שמגיע אליהם כמעשה הרשעים שבעולם הזה בעולם הזה (הוריות י:)

Perhaps this following גמרא is connected, in that רבא is רבא.

וחרה אפי' בו ביום ההוא ועזבתם והסתרת פני מהם אמר רב ברדלא בר טביומי אמר רב כל שאינו בהסתר פנים אינו מהם כל שאינו בוהיה לאכול אינו מהם אמרו ליה רבנן לרבא מר לא בהסתר פנים איתיה ולא בוהיה לאכול איתיה אמר להו מי ידעיתו כמה משדרנא בצנעא בי שבור מלכא אפי' הכי יהבו ביה רבנן עינייהו אדהכי שדור דבי שבור מלכא וגרבוהו אמר היינו דתניא אמר רבן שמעון בל גמליאל כל מקום וכו. (חגיגה ה:)

3. There are two times you find the שיטה of רש"י is the explanation behind a certain דין is to inflict pain and suffering.

1. רש"י ד"ה וליתקע. בין לר"ע בין לר' ישמעאל לאודועי דקל הוא משבת דיוה"כ שרי בקניבת ירק תלוש לנתק העלין מן הקלחין כדי להשוותם שיהו מוכנים לחתכן ולפרמן דאמרין לקמן דשרי משום דהוי עינוי שרואה ומזמן ואינו אוכל: (שבת קיד:)

דף יומי DAF INSIGHTS ומסע דאף

This is the שיטה of רש"י, but Artscroll bring from the בעל המאור that the reason is since it would be too much pain and suffering to extend the fast further after יו"ט is over to prepare the meal, the רבנן permitted some preliminary preparation on יו"ט to alleviate some of that pain and suffering.

2. רש"י ד"ה להטעימן טעם רבית. שידעו כמה קשה אלמא כיון דמשלו הוא אין כאן איסור רבית והלכך גבי מדה ומשקל ומנין נמי לאו קפידא הוא אלא להשוותם בלא קנאה: (שבת קמט:)

This is the שיטה of רש"י, but רמב"ם holds the reason is to let them taste the good taste of רבית so that they can make money from lending to גויים with interest.

4. רבא אמטי ליה קורבנא לכר שישך ביום אידם אמר ידענא ביה דלא פלח לעבודת כוכבים אול אשכחיה דיתבי עד צואריה בוורדא וקיימן זונות ערומות קמיה א"ל אית לכו כה"ג לעלמא דאתי א"ל דידן עדיפא טפי מהאי א"ל טפי מהאי מי הוה א"ל אתון איכא עליכו אימתא דמלכותא אנן לא תיהוי עלן אימתא דמלכותא א"ל אנא מיהא מאי אימתא דמלכותא איכא עלי עד דיתבי אתא ההוא פריסתקא דמלכא א"ל קום דקבעי לך מלכא כי נפיק ואזיל א"ל עינא דבעי למיחזי לכו בישותא תיפקע א"ל רבא אמן פקע עיניה דבר שישך אמר רב פפי איבעי ליה למימרא ליה מהאי קרא בנות צלכים ביקרותך נצבה שגל לימנך בכתם אופיר אמר ר"נ בר יצחק איבעי ליה למימרא ליה מהכא עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה למחכה לו (עבודה זרה סה.).

Bar Sheishach did not realize that the curse would affect him. For he meant Israel no harm - to the contrary, that which he wished for Israel was to his mind the greatest of blessings; that they too enjoy the untrammelled pleasures of this world. However, in truth, this seeming kindness was a thought of utmost evil. For Israel is far removed from the unclean passions and desires of such as Bar Sheishach. Their greatest pleasures are found not in the temporal realm, but in the spiritual elevation they achieve in their service to G-d. When Bar Sheishach wished upon the Jewish Nation that they descend to his degraded level, he was unwittingly wishing them harm. Therefore, when רבא answered "Amen" to his curse, it redounded upon Bar Sheishach to devastating effect (R' Tzadok HaKohen, Takanas Hashavin p. 62).

The exchange between Rava and Bar Sheshach, inconsequential as it appears on the surface, actually encapsulated a deep philosophical disagreement. Consider: Bar Sheishach was a man of wisdom and understanding, as is evidenced by his rejection of idolatry. Surely he understood that the sublime pleasures of the soul that will be Israel's lot in the World to Come cannot be compared to the coarse physical pleasures of this world. What then was his question to Rava? R' Yitzchak Isaac Chaver (In his Afikei Yam) explains: Spiritual pleasure is obtained when a person attains some comprehension of the divine, some understanding of the lofty and exalted attributes of the Almighty. As the גמרא states (Berachos 17a): *In the world to come there is no eating or drinking ... Rather, the righteous ones sit ... and delight in the radiance of the Divine Presence.*

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

Bar Sheishach argued that while pleasures of the soul are, in their essence, superior to those of the body, they are inferior in one vital area. To wit, since physical pleasures are finite, they allow a person to achieve satiation. Whatever one's particular pleasure might be, it is physically possible (given sufficient resources) to indulge ones self to such an extent that there remains nothing of one's desire unfulfilled. This was Bar Sheishach - submerged in rose petals, attended by harlots, his every physical sense stimulated, his every desire fulfilled. By contrast, in the realm of the spirit, there is much that Man simply cannot comprehend, even in the rarefied atmosphere of the world to come. High as one might reach in understanding, there remains always that which he cannot understand, and knowing this, one remains in a state of perpetual dissatisfaction.

This was Bar Sheishach's argument.

Rava answered that the opposite is true. It is in the physical realm that one can never be sated, for no person is his own master; thus, on'w pleasures are always attendant upon the will of another. This was demonstrated when Bar Sheishach's indulgencies were interrupted at their height by a summons from the king. Not so the pleasures of the righteous in the world to come, which are described by the prophet in this manner (Isaiah 58:11) והיית ... ונשבע בצחצחות נפשך ... כגן רוה וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו *and He will sate your soul ... and you will be as a well-watered garden, and like a spring of water whose waters never fail.* In that time and place, there will be neither lack nor want. Rather, each person, according to the abilities of his soul, and according to his station, will be sated, like a garden profusely watered from an ever-flowing spring. (Artscroll Note 8)

un·tram·meled

/ˌən'tram(ə)ld/ *adjective*

not deprived of freedom of action or expression; not restricted or hampered.

"a mind untrammeled by convention"

re·dound

verb past tense: **redounded**; past participle: **redounded**

1. FORMAL

contribute greatly to (a person's credit or honor).

"his latest diplomatic effort will redound to his credit"

2. ARCHAIC

come back upon; rebound on.

"may his sin redound upon his head!"

כט כט : הרהור עבירה (קידושין כט:)(יומא כט.)

The Filter Has To Be In Here

A vort from R' Moshe Solovaitchik and having a filter for the internet.

"The filter has to be in here."

=filter(as he points to his head) - (excel or google sheets filter function)

So I took my Rebbe's words to heart, and applied the filter for הרהור עבירה in my mind for סוגיות of being חושש for הרהור, and I added the "Sort" function with parameter of "ascending" for the Daf Numbers

(i.e. letters).

=Filter(SORT(sugyos hirhur avairah ,1,1),SORT(sugyos hirhur avairah ,1,1),"The filter has to be in here")

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

מסורת הש"ס The Conceptual

Should we be חושש for הרהור? Should we suspect for thoughts?

סב סג סד סה

1. רב כהנא על גגא תותיה פורייה דרב שמעיה דשח ושחק ועשה צרכיו אמר ליה דמי פומיה דאבא כדלא שריף תבשילא א"ל כהנא הכא את פוק דלאו אורח ארעא אמר לו תורה היא וללמוד אני צריך

(ברכות סב.)

Rav Kahana once came and lay under the bed of Rav etc.. etc..

He wished to observe Rav's actual practice in fulfilling the laws of marital relations.

(Artscroll Note 6)

So I say that you see that Rav Kahana felt for him there was no חשש for הרהור since he was learning תורה. As he said צריך אני צריך

2. אמר רב ברונא אמר רב כל הישן בקילעא שאיש ואשתו שרויין בה עליו הכתוב אומר נשי עמי תגרשון מבית תענוגיה ואמר ר' יוסף אפילו באשתו נדה רבא אמר אם אשתו נדה היא תבא עליו ברכה ולא היא דעד האידנא מאן נטריה (עירובין סג:)

פרש"י ד"ה בקילעא : בחדר

Is there no חשש for הרהור here?

אמר רב קטינא העומד באמצע המטה כאילו עומד בכריסה של אשה ולא מילתא היא (שבת קמ:)

Even רב קטינא only said what he said "in the middle of the bed", but the rest of the room is ok to stand in according to him. Also his statement is only concerning the bed which would presumably be in the room without mentioning that there is an אשה שרויין בתוכה

3. אביי לא אמר כרבא התם קנסא היינו טעמא שלא יהא חוטא נשכר רבא לא אמר כאביי כתובה היינו טעמא שלא תהא קלה בעיניו להוציאה (כתובות יא.)

4. אמר אביי אטו כולי עלמא יעקב אבינו הואי דכתיב ביה כוחי וראשית אוני שלא ראה קרי מימיו אלא אמר אביי מעברין קמיה בגדי צבעונין אמר רבא אטו כולי עלמא ברזילי הגלעדי הוא אלא מחוורתא כדשנין מעיקרא (יבמות עו.)

5. סמך עלה אביי ואזל נסבה לחומה וכו. אמר רבא ומי איכא דעביד עובדא בנפשיה כי האי (יבמות סד:)
6. חומה דביתהו דאביי אתא לקמיה דרבא אמרה ליה פסוק לי מזוני פסוק לה פסוק לי חמרא אמר לה ידענא ביה בנחמני דלא הוה שתי חמרא אמרה ליה חיי דמר דהוי משקי ליה בשופרוזי כי האי בהדי דקא מחויא ליה איגלי דרעא נפל נהורא בבי דינא קם רבא על לביתיה תבעה לבת ר' חסדא אמרה ליה בת רב חסדא מאן הוה האידנא בבי דינא אמר לה חומא דביתהו דאביי נפקא אבתרה מחתה לה בקולפי דשידא עד דאפקה לה מכולא מחווא אמרה לה קטלת ליך תלתא ואתת למיקלט אחרינא (כתובות סה.)

דף יומי דאטאס און דאס דאס

מסורת הש"ס The Conceptual

Should we be חושש for הרהור? Should we suspect for thoughts?

נב סב עב פב

1. כי הא דאביי שמאיה לההוא גברא דקאמר לההיא איתתא נקדים וניזיל באורחא אמר איזיל אפרשינהו מאיסורא אזל בתרייהו תלתא פרסי באגמא כי הוו פרשי מהדדי שמעינהו דקאמרי אורחין רחיקא וצוותין בסימא אמר אביי אי מאן דסני לי הוה לא הוה מצי לאוקומי נפשיה אזל תלא נפשיה בעיבורא דדשא ומצטער אתא ההוא סבא תנא ליה כל הגדול מחבירו יצרו גדול הימנו

(סוכה נב.)

2. רב כהנא על גנא תותיה פורייה דרב שמעיה דשח ושחק ועשה צרכיו אמר ליה דמי פומיה דאבא כדלא שריף תבשילא א"ל כהנא הכא את פוק דלאו אורח ארעא אמר לו תורה היא וללמוד אני צריך

(ברכות סב.)

Rav Kahana once came and lay under the bed of Rav etc.. etc..

He wished to observe Rav's actual practice in fulfilling the laws of marital relations.

(Artscroll Note 6)

So I say that you see that Rav Kahana felt for him there was no חשש for הרהור since he was learning תורה. As he said צריך אני צריך.

3. יראת ד' טהורה עומדת לעד אמר ר' חנינא זה הלומד תורה בטהרה מאי היא נושא אשה ואחר כך לומד תורה

(יומא עב.)

פרש"י: ניצול מהרהור עבירה

4. רבי אלעזר אומר אף מי שאין לו אשה לא ילמד סופרים וכו'. איבעיא להו מי שאין לו אשה כלל או דלמא בשאינה שרויה אצלו תא שמע אף מי שיש לו ואינה שרויה אצלו לא ילמד סופרים

(קידושין פב.)

Perhaps the חשש is for עבירה, but if it might lead to an עבירה so perhaps you can say כל שכן that it could lead to עבירה. הרהור עבירה.

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

Samson The Sagittal Crested Gorilla

Should we be חושש for הרהור? Should we suspect for thoughts?

ו טז כו לו מו נו סו 66 56 46 36 26 16 6

Hello World! I am Samson the Sagittal Crested Gorilla. As a sagittal Crested gorilla, I imagine it is fitting for me to think of Sagacious thoughts (malgre (i.e. despite (French)) that the two words "Sagittal" and "Sagacious" are connected only phonetically).

Here are some thoughtful questions that I have thought of throughout my sagacious career.

1. Why do gorillas need big canines if they are herbivores?
2. If I occasionally score high on the self awareness test, indicating my higher IQ, Why don't I ever realize that I am naked?
3. If a gorilla were to drum out the most perfect progressive metal drum beat (possibly one of the most complicated drum beats per my estimation, after limited research) and no humans are there to hear it, and the only ones observing it are the other gorillas in the Troop, is that **Perfectly Pounded Percussion Qualifying as a Rendering of a Sound?**

sag·it·tal crest

/ˈsajədɪ krest/

noun ZOOLOGY

noun: sagittal crest; plural noun: sagittal crests

(in many mammals) a bony ridge on the top of the skull to which the jaw muscles are attached.

Gorillas are not considered carnivores in the wild, despite the fact that they may consume meat when it is served to them in zoos. Although officially **omnivores**, gorillas primarily consume plants, including leaves, stems, bark, flowers, and fruits. They occasionally consume tiny vertebrates and insects as well.

-kabiragorillasafaris

דף יומי DAF ומוסי INSIGHTS

Removing The Outer Layer

As a sage, I'm sure it is not surprising to you that I am a בקי in all of ש"ס:

Riddle: As bonus material, I present to you a riddle. What is my favorite מסכת in all of ש"ס? (The answer is at the end of this Piece of Primate Shtickle תורה.

The גמרא in ראש השנה says the following:

דתניא יקריב אותו מלמד שכופין אותו יכול בעל כרחו ת"ל לרצונו הא כיצד כופין אותו עד שיאמר רוצה אני (ראש השנה ו.)

The famous question is if the תורה mandates that the person should want to do it, how can we say that he wants to do it, if he was forced to say that he wants to do it?

The גמרא says in בבא בתרא the following:

עוד זה מדבר וזה בא ויאמר אש אלקים וגו' עוד זה מדבר וזה בא ויאמר כשדים שמו שלשה ראשים ויפשטו על הגמלים ויקחום וגו' עוד זה מדבר וזה בא ויאמר בנים ובנותיך אוכלים ושותים יין בבית אחיהם הבכור והנה רוח גדולה באה מעבר המדבר ויגע בארבע פנות הבית ויפל על הנערים וגו' ויקם איוב ויקרע את מעילו ויגז את ראשו וגו' ויאמר ערום יצאתי מבטן אמי וערום אשוב שמה וכו'. וכו'. (בבא בתרא טז.)

This one was still speaking when another came and said, "A fire of G-d etc. [fell from heaven, raged among the sheep and the servants, and consumed them. Only I escaped, on my own, to tell you]."

This one was still speaking when another came and said, "The Chaldeans fielded three divisions that deployed themselves against the camels and took them etc. [and slew the servants by the sword. Only I escaped, on my own, to tell you]."

Once he had spoken, another came and said, "Your sons and daughters were eating and drinking wine in the house of their brother, the firstborn, when lo and behold, a mighty wind came from across the wilderness. It struck the four corners of the house so that it collapsed upon the young men etc. [and they died. Only I escaped, on my own, to tell you]."

דף יומי DAF INSIGHTS

Then Job arose, tore his shirt, plucked out [the hair of] his head, etc. [threw himself against the ground and prostrated himself]. He said, "Naked I came out of my mother's womb, and naked shall I return there etc. etc. (Artscroll)

My question is why does Job say that he will return to his mother's womb?

The גמרא says in עבודה זרה the following:

וסבר ר"מ עובד כוכבים לא ורמינהו עיר שאין בה רופא ויש בה רופא כותי ורופא עובד כוכבים ימול עובד כוכבים ואל ימול כותי דברי ר"מ רבי יהודה אומר ימול כותי ואל ימול עובד כוכבים איפוך ר"מ אומר ימול כותי ולא עובד כוכבים ר' יהודה אומר עובד כוכבים ולא כותי וסבר ר' יהודה עובד כוכבים שפיר דמי והתניא ר' יהודה אומר מנין למילה בעובד כוכבים שהיא פסולה שנאמר ואתה את בריתי תשמור אלא לעולם לא תיפוך והכא במאי עסקינן ברופא מומחה דכי אתא רב דימי א"ר יוחנן אם היה מומחה לרבים מותר וכו'. אמר ר' חסדא מאי טעמא דר' יהודה דכתיב לד' המול ורבי יוסי המול ימול ואידך הכתיב לד' המול והוא בפסח כתיב ואידך נמי הכתיב המול ימול דברה תורה כלשון בני אדם וכו'. וכו'. (עבודה זרה כו:)

פרש"י ד"ה לד' המול. ועשה פסח לד' המול וגו' ודריש ביה מילה לשמה, הלכך כותי פסול דמל שלא לשמה אבל עובד כוכבים לא מהיל אלא אדעתא דישאל שאומר לו מהול והיינו לשמה:

My question is according to ר' יוסי is the מילה not necessarily required to be לשמה? Let me illustrate my question with an analogy. If there is an agreement between two parties that will be sealed and determined by a handshake, and one of the two parties slips on a banana peel, and grabs the other parties hand in his attempt not to fall on the floor, and then the other party shakes his hand while his hand is being grasped by the other party for a reason other than for the purpose of sealing the agreement with a handshake, so is this considered an agreement? So in this analogy the handshake being given for the purpose of sealing the agreement is the analogy for לשמה. The ברית מילה is an agreement. So why does ר' יוסי not require לשמה?

כשר The Outer Layer is Removed, It Is

Well there are two places in ש"ס where רבא tells us the דין if the outer layer of an organic matter is removed.

1. אמר רבא האי אתרוגא דאגליד כאהינא סומקא כשרה והא אנן תנן נקלף פסול לא קשיא הא בכולה הא במקצתה (סוכה לו.)
2. דאמר רבא האי ריאה דאגליד כאהינא סומקא כשרה (חולין מו.)

It is known that תשובה was created before the creation of the world (פסחים נד.)

How can the תורה write that בני ישראל will sin when they enter ארץ ישראל? Is this not contradicting the concept of בחירה? Why did הקב"ה create תשובה before the creation of the world, if there is בחירה isn't it possible that no one would sin, and then the creation of תשובה would be needless. Why did ד' create something which could potentially be needless?

חטא ישראל אמר רבי אבא בר זבדא אע"פ שחטא ישראל הוא (סנהדרין מד.)

דף יומי DAF INSIGHTS

אמר ריש לקיש אין אור של גיהנם שולטת בפושעי ישראל קל וחומר ממזבח הזהב מה מזבח הזהב שאין עליו אלא כעובי דינר זהב כמה שנים אין האור שולטת בו פושעי ישראל שמלאין מצות כרמון דכתיב כפלח הרמון רקתך אל תקרי רקתך אלא רקנין שבך על אחת כמה וכמה (חגיגה כז).

I want to put here the famous םרמב"ם that talks about what lies in the depth of every jews heart. Au fond deep down every Jew wants to do the מצוות:

מי שהדין נותן שכופין אותו לגרש את אשתו ולא רצה לגרש בית דין של ישראל בכל מקום ובכל זמן מכין אותו עד שיאמר רוצה אני ויכתב הגט והוא גט כשר וכן אם הכוהו עכו"ם ואמרו לו עשה מה שישאל אומדין לך ולחצו אותו ישראל ביד העכו"ם עד שיגרש הרי זה כשר וכו'. וכו'. ולמה לא ביטל גט זה שהרי הוא אנוס בין ביד עכו"ם בין ביד ישראל שאין אומרים אנוס אלא למי שנלחץ ונדחק לעשות דבר שאינו מחויב בו מן התורה לעשות כגון מי שהוכה עד שמכר או עד שנתן אבל מי שתקפו יצרו הרע לבטל מצוה או לעשות עברה והוכה עד שעשה שבר שחייב לעשותו או עד שנתרחק מדבר האסור לעשותו אין זה אנוס ממנו אלא הוא אנוס עצמו בדעתו הרעה לפיכך זה שאינו רוצה לגרש מאחר שהוא רוצה להיות מיישראל ורוצה הוא לעשות כל המצוות ולהתרחק מן העברות ויצרו הוא שתקפו וכיון שהוכה עד שתשש יצרו ואמר רוצה אני כבר גרש לרצונו (רמב"ם הלכות גירושין פרק ב' הלכה כ')

Perhaps we can say something somewhat similar to explain ר' יוסי in regards to מילה not having to be לשמה.

The גמרא in שבת refers to the place of the woman giving birth where she is giving birth from, that place in the woman's body is referred to as the קבר which is the same word used for "Grave". Why does the גמרא use that word in this context? (perhaps in some way you can say a baby that is born was removed from the outer layer in which he was encased)

Here is where this גמרא can be found: (שבת קכח :)

Elsewhere in the גמרא says the following:

אמר רב ששת מפני מה מנה הכתוב תכשיטין שבחוץ עם תכשיטין שבפנים לומר לך כל המסתכל באצבע קטנה של אשה כאילו מסתכל במקום התורפה (שבת סד:)

Now the משנה in פרקי אבות says the following:

עקיבא בן מהללאל אומר הסתכל בשלשה דברים ואין אתה בא לידי עברה: דע מאין באת ולאן אתה הולך, ולפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון. מאין באת? מטפה סרוחה. ולאן אתה הולך? למקום עפר, רמה ותולעה. ולפני מי אתה עתיד לתן דין וחשבון? לפני מלך מלחי המלכים, הקדוש ברוך הוא. (פרקי אבות פרק ג משנה א)

Akavia ben Mahalalel says: Consider three things and you will not come into the grip of sin: Know whence you came, whither you go, and before Whom you will give justification and reckoning. "Whence you came?" - from a putrid drop; "Whither you go?" - to a place of dust, worms, and maggots; "and before Whom you will give justification and reckoning?" - before the King Who reigns over kings, the Holy One, Blessed is He. (Artscroll)

דף יומי INSIGHTS ומסע דאף

So you see in this משנה in פרקי אבות the word "מסתכל" is translated as "Consider", or to see it with ones minds eye, but it doesn't mean a literal looking. I want to suggest that this is the same way that we should translate the word מסתכל in the מימרא of ר' ששת in מסכת שבת over there. He is talking about "considering the finger of a woman, or seeing it in ones minds eye, meaning concentrating upon it and contemplating it. I would like to suggest that this is the reason why the גמרא in שבת in the סוגיא of a child being born, when the גמרא describes the two possible circumstances of that part of the woman's body where she is giving birth from, when the גמרא says about it if it was opened or not to go on to state the relevant דינים, so the גמרא refers to that part of the body as the קבר, since we have to contemplate that part of a woman's body for Halachik purposes, so the גמרא reminds you should not be מסתכל in the מקום התורפה rather you should be מסתכל on מאין באת and then the next thing that you should be מסתכל on is לאן אתה הולך and the מקום רימה ותולעה of course refers to the קבר. Perhaps a scriptural precedent for this is the פסוק cited earlier from בבא בתרא. This is the פסוק of יצאתי מבטן אמי ונערום אשוב שמה. He refers to a קבר as a בטן אמי, the place where a baby is born from. I want to tie this all together by saying that a member of כלל ישראל in his essence wants to do the מצוות and do the מצוות רצון, as the רמב"ם says. So I want to say that there is various levels of keeping the מצוות. There is the physical actions, and then there is the consciousness and the thoughts. חז"ל teach us how to purify our thoughts in order not to sin. This is like what Reb Moshe says that the filter has to be in one's mind. In other words, if a person were to put an internet filter on his device without having the "mind" filter, then the filter on his device will be powerless to stop him from pursuing his תאבות on the internet. It would be as נחמן בר יצחק always says:

נפל * . * . בבירא

*פיתא (ברכות נו.)

*פוטא (שבת סו:)

*כרסא (חולין נ:)

"Perhaps it is estimated that a full sized male gorilla can lift up to 4,000 pounds."

Does this make him strong?

בן זומא אומר וכו'. וכו'. איזהו גבור? הכובש את יצרו שנאמר טוב ארך אפים מגבור ומשל ברוחו מלכד עיר

(פרקי אבות פרק ד משנה א)

Ben Zoma says: etc. Who is strong? He who subdues his personal inclination, as it is said: "He who is slow to anger is better than the strong man, and a master of his passions is better than a conqueror of a city."

If a member of כלל ישראל has a sinful thought this is external to his essence.

So you might be wondering what does this have to do with a gorilla? Why is a gorilla thinking these thoughts? So I want to tie this in to the idea of clothing, and being a being with self awareness, and self recognition, and the feeling of being naked, and needing clothing, and having an external covering to cover up this feeling of nakedness. Perhaps there are alot of questions here that I have not yet provided the answers for. Perhaps I don't know the answers, but it doesn't phase me at all, and I just keep

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

pounding through ש"ס one page at a time. So it returns to the question I preceded this whole piece with of, "If I am a being of self-awareness, why do I not feel the need to wear clothing?" I want to say the answer to this question is that there are various degrees of self-awareness. I might venture to say that although I might have self-awareness, it is not as great as that of a human. Therefore I don't feel the need to wear clothing, but a human does. Alternatively perhaps it is a fact that I think that I am invisible. So since I am invisible I can be naked and it is perfectly ok since no one can see me anyways. The point is that I am in the tropical rainforest under the cover of trees far away from the vision of humans. Even if they did see me they might be too focused on their own pursuits to notice me, so essentially I am invisible. The other gorillas in the troop see me, but they are gorillas. So it goes back to the original question of if a gorilla pounds out the most perfect drumbeat and the only ones listening are the other gorillas in the troop, does it make a sound?!

Timothy The Two Ton Tiger

אמר ר' יהודה קרש טביא דבי עילאי טגרס אריא דבי עילאי (חולין נט:)

Rav Yehudah said: The *keresh* is the deer of Bei l'lai, and the *tigris** is the lion of Bei l'lai. Rav Kahana said: Nine amos* is the span between the two ears of the lion of Bei l'lai. (Artscroll)

*[It should be noted that *tigris* is Greek and Latin for tiger, the largest member of the cat family. However, the Gemara refers to a creature that is much larger than any known tiger.] (Artscroll end of Note 23)

*An amah is approximately between 1.6 and 2 feet in length. Nine amos is approximately between 14.4 feet and 18 feet. Based on this I would venture to say that the טגרס or the עילאי דבי אריא weighed much more than two tons.

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

Titus The Two Ton Tigon

"Let Tigon's Be Tigon's. Forget about your past. You think you can learn anything from studying history? Hah! What a joke. I might have committed a crime, but I was just following orders. Who cares? It is in the past. Fuhget about it. Just live in the moment, and don't worry about your obligations to society. Live in the moment, for eventually all will die. So what do I need this "remembering" for?"

" My sources tell me וותר וותר Vater Vater was said", (Forgive, Forget) "Let Tigon's Be Tigon's."

"Forget about your past."

ולמה זה לי (בראשית כה:לב)

למה זה תשאל (בראשית לב:ל)

Keep your eyes closed. Don't ask questions. What is the point in increasing our intelligence?

I am not sure that there actually is a two ton tigon that ever existed. If someone tells of this it might be a two ton tactic of psychological terror.

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

“ר' מאיר (I forgot what goes here) With”

דתניא אילן שאכל ממנו אדם הראשון רבי מאיר אומר גפן היה שאין לך דבר שמביא יללה על האדם אלא יין שנאמר וישת מן היין וישכר (ברכות מ.)

Quatro Ojos?

Am, “Ayyyyyyyyy” , , ,   ? ר' עקיבא איגר

The Chaos

The

Forgetting

Preceded

2. in·so·lent *adjective*

showing a rude and arrogant lack of respect. "she hated the insolent tone of his voice"

2. intoxicated *adjective*

drunk or under the influence of drugs.

"officials are reporting an increase in the number of intoxicated students requiring medical attention"

3. in·den·ture *verb* HISTORICAL

past tense: indentured; past participle: indentured

bind (someone) by an indenture as an apprentice or laborer.

"landowners tried to get their estates cultivated by indentured laborers"

4. in·cur·sion *noun*

an invasion or attack, especially a sudden or brief one. "incursions into enemy territory"

Breaking News: News That Makes You Take A Break

From Your Torah Study

ביבי BBBBBC

They didn't **B**ang on the **B**uilding **B**efore they **B**utchered Our **B**abies In their **B**edrooms. -Conricus

Fox News

It was **M**urmured that the **M**atter of the **M**urdered **M**artyr was a **M**aliciously **M**asked **M**isrepresentation of a **M**arauders **M**ortar **M**eaned to **M**aximize the right to rape prior to decapitation of women in music festivals, (a right which doesn't exist in certain states both united and not united) and whereas the **M**ortar **M**issed, the anti-rape rights protector didn't.

Ha'aretz and The Jerusalem Post: **M**aybe **M**odern **M**military **M**ight is **M**ade **M**aximized when **M**entioned with the **M**oral upper hand.

"You will join me for dinner, and that is not a request."

"Silence"

Reuters Al Jazeera

Is there more of the studying of the Torah, or is there more of the sniffing of substances and drinking of wine at a Music Festival? Which is there more of at this music festival?

אמר רב אודנא דשמעא זמרא תעקר (סוטה מח).

דף יומי DAF INSIGHTS ומסך דאס

The Get Blasted By ר' אליעזר For Leaving Too Early תלמידים

טו כה

בעלי כוסות וכו. בעלי מארה (ביצה טו):

התחילו הציבור לצאת אמר להם תקנתם קברים לעצמכם וכו. וכו. (תענית כה:)

The "Pull My Finger" Joke

ליצנותא דעבודה זרה

ה טו כה 5 15 25

An appropriate use of mockery and jest is in the context of making fun of זרה. Here are a few original examples, and relevant Talmudic references.

A word associated with roast is קדר.

צלי קדר (מגילה ז:)

Where does the word originate from? Perhaps it is connected to the word קדירה, so that צלי קדר means **pot** roast. I would like to suggest an alternative humoristic origin based on the concept of ליצנותא דעבודה זרה making fun of idol worship.

תנא כותיים עובדים לאש וקדריים עובדים למים ואף על פי שידועים שהמים מכבין את האש לא המירו אלהיהם ועמי המיר כבודו בלוא יועיל (תענית ה:)

A Tanna taught in explanation of these verses: The Cuthites worship fire, and the Keidarites worship water. And although the Cuthites know that water extinguishes fire, they have not changed their god. Yet my people has changed its glory for that which is of no benefit.

So these קדר people worshipped water, so we refer to a roast as קדר to remember that fire consumes water, and how foolish were these people who worshipped water.

דף יומי DAF INSIGHTS ומסע דאף

ויהי כראות המלך את אסתר המלכה אמר ר' יוחנן ג' מלאכי השרת נודמנו לה באותה שעה אחד שהגביה את צוארה ואחד שמשך חוט של חסד עליה ואחד שמתח את השרביט וכמה אמר ר' ירמיה שתי אמות היה והעמידו על שתיים עשרה ואמרי לה על שש עשרה ואמרי לה על עשרים וארבע במתניתא תנא על ששים וכן אתה מוצא באמתה של בת פרעה וכן אתה מוצא בשיני רשעים דכתיב שני רשעים שברת ואמר ריש לקיש אל תקרי שברת אלא שרבת רבה בר עופרין אמר משום רבי אליעזר ששמע מרבו ורבו מרבו מאתים (מגילה טו):

And when the king noticed Queen Esther standing in the court, she won his favor, and the king extended the golden scepter to Esther. R' Yochanan said: Three ministering angels encountered her at that time: One that raised her neck, and one that endowed her with charm, and one that stretched the king's scepter towards her. And how far did the angel stretch the scepter? R' Yirmiyah said: It was originally two Amos long and the Angel made it twelve amos long. And some say: It was stretched to sixteen amos. And some say: It was stretched to twenty-four amos. In a Baraisa it was taught: It was stretched to sixty amos. And similarly you find with the arm of Pharaoh's daughter, that it miraculously stretched to sixty amos when she extended her hand to reach for the baby Moses as he lay in a basket in the Nile River. And similarly you find with the teeth of the wicked that they were stretched to sixty amos, as it is written: *The teeth of the wicked you have broken.* And Reish Lakish said: Do not read this as it is written *You broke*, rather, read it as if it were written *You extended*. Rabbah bar Ofran said in the name of R' Eliezer, who had heard it from his teacher, who in turn had heard it from his teacher: It was stretched to two hundred amos.

Now we know that אחשורוש was not as strong and powerful as the previous kings of the ancient Empires:

אמאי דלקה ביה כולי האי אמר רבא שלחה ליה בר אהוריריה דאבא אבא לקבל אלפא חמרא שתי ולא רוי וההוא גברא אשתטי בחמריה מיד וחמתו בערה בו (מגילה יב):

Why did his anger burn within him so much? Rava said: Because Vashti sent him a message: You stable boy of my father, Belshatzar! My father drank wine the equivalent of what a thousand people drink, and did not get drunk, whereas that man, i.e. you, Achashverosh, became foolish from his wine. Upon hearing this insult, immediately, *his anger burned within him*.

So I want to point out that in this stretching scepter אחשורוש was also outdone by a previous ruler of the ancient world.

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

ואמר ר' יהודה אמר רב בשעה שביקש אותו רשע לעשות לאותו צדיק כך נמשכה ערלתו שלש מאות אמה והיתה מחזרת על כל המסיבה כולה שנאמר שבעת קלון מכבוד שתה גם אתה והערל ערל בגימטריא שלש מאות הוי (שבת קמט:)

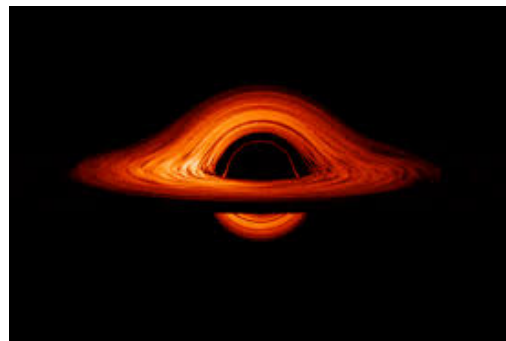
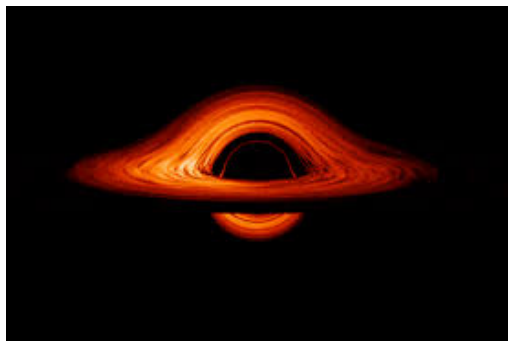
And Rav Yehudah asid in the name of Rav: When the wicked man [Nevuchadnezzar] sought to do that disgraceful deed to that righteous man [Zedekia], his foreskin extended three hundred amos and went around the entire gathering, i.e. around all the kings seated before him. This is as it is stated: *You have been sated with shame rather than honor. You, too, drink and have your foreskin exposed.* The numerical value of ערל is three hundred.

אמר ר' נחמן כל ליצנותא אסירא בר מליצנותא דעבודת כוכבים דשריא דכתיב כרע בל קרס נבו וכתוב קרסו כרעו יחדיו לא יכלו מלט משא וגו' ר' ינאי אמר מהכא לעגלות בית און יגורו שכן שומרון כי אבל עליו עמו וכמדריו עליו יגילו על כבודו כי גלה ממנו אל תקרי כבודו אלא כבדו אמר רב הונא בר מנוח משמיה דרב אחא בריה דרב איקא שרי ליה לבר ישראל למימר ליה לעובד כוכבים שקליה לעבודת כוכבים ואנחיה בשין תיו שלו אמר רב אשי האי מאן דסנאי שומעניה שרי ליה לבזוייה בגימ'ל ושי"ן האי מאן דשפיר שומעניה שרי לשבוחיה ומאן דשבחיה ינוחו לו ברכות על ראשו : (מגילה כה:)

Rav Nachman said: All mockery is forbidden except for the mockery of idolatry, which is permitted, as it is written: *Bel squats, Nevo splashes;* and it is written in the following verse: *They splash, they squat together, they could not deliver the burden.* R' Yanai said: Proof can be brought from here: *Because of the calves of Beth-Aven the inhabitants of Shomron will be afraid, when they hear that its people mourn over it, and likewise its priests who had rejoiced over it, for its glory that is departed from it.* Do not read *Kevaido* "its glory" as it is written, rather read it as if it says *Kevaido*, "its burden". Rav Huna bar Manoach said in the name of Rav Achak Bar Ikka: It is permitted for a Jew to tell an idolater to take his idol and place it in his "Shin Tav". Rav Ashi said concerning one whose reputation is sullied, it is permitted to embarrass him with "Gimmel and Shin". And concerning someone who has a sterling reputation, it is permitted to praise him; and regarding one who praises him, blessings should rest upon his head.

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

What's a Matter?

Black Hole

Hoyo Agujero

The Break

אין צייר (מגילה יד.)

"There is no artist"

"I want to take a break. I'm tired from my learning" -Talmid

בעלי כוסות וכו. בעלי מארה (ביצה טו:)

"Do you really want to take a break right now (עתה)? What's the matter?" -Rebbe

עתה באתי פ' ריב"ן על תלמוד תורא באתי דכתיב ביה ועתה כתבו לכם את השירה הזאת (דברים לא)(מגילה ג. תוס' ד"ה עתה)

הנהו תרי תלמידי דהוו יתבי קמיה דרב חד אמר שויתנין האי שמעתא כדבר אחר מסנן וחד אמר שויתנין האי שמעתא כגדי מסנן ולא אישתעי רב בהדי דהאיך (פסחים ג:)

Joke : What's a madder?

Answer : Nothin'. What's a madder with you? Other than the fact that you can clear the savanna **with** every meal.

Question on this answer : Is this meaning during the meal or after the meal? If you say it is during the meal the reference might be to the fact that he eats a lot, but if you say it is after the meal,

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

well then it is a reference to the flatulence that he emits or rather ejects from his rear end after every meal. Well if the latter is the case than this might possibly be something one would see in the Daily Gazzelle Animal World Newspaper Front Page the following morning:

"What a delicious dinner I had last night. Those dung beetles tasted so good as always. Hey where did everyone go? The savannah looks empty."

כשם שהפיחה זו וכו. (עבודה זרה יז.)

Area Declared Toxic Evacuation Underway

Officials are urging animals to alert their alliteration illiterate friends of the explosive events of yesterday evening, of which the apparent epicenter of the enormously affected area was the African Savannah. Authorities are asking the animal public for any information or epiphanies which may help alleviate this emergency onerous situation for the unfortunate evacuating overtly impregnated ewes who instantaneously expelled afterbirths including ambionic sacs, and embryonic umbilical chords, on impact of the unhealthy odor, and didn't make it out in time. Invisible anal emissions erupted at approximately eight eighteen in the early evening and encouraged all immediate area innocent animals available appendages extrenuous efforts to instantly envelope all open anatomical odor intake estuaries in an effort to escape individual extinction and ameliorate unwanted uncomferts. Alerted authorities are urgently attempting to evacuate affected areas. The Ibex Ambulatory Association are erecting exit and evacuate the area warning signs to alert any uninformed or extremely elderly incoming itinerant immigrant having no sense of smell. Aside from these actions it is every animal for his own. Activists are outraged at the inactivity and allege even apathy on the part of the authorities. Around the area an approximate eight acres eventually became encompassed by armies of invading dung beetles attracted by the anal aroma unlike anything they've ever imagined in even their wildest dreams. Aardvark law enforcement officers are issuing that they are outnumbered and overwhelmed by the area's insect infestation, and they are out of alternative options asides for evacuation. Antelope Health inspector experts approximate eighty hours until the area is safe again after all the noxious gasses have been passed. Besides for the dung beetles, other insect onlookers in attendance not as intoxicated or enthusiastic over the anal aromatic emission grade, and specimen, avoided the oxygen and

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

excrement-filled air excitement in the epicenter, and observed the entertaining affair from outside as an irregular event they could annoy their eggs eggs about in its eightieth recounting for example.

They appeared to be experiencing sheer enjoyment.

-Anchorman Elephant Andy Anderson

The Interview

In an exclusive interview with an eyewitness, further details of the story have come to light. Here is the exclusive interview with eyewitness Elephant Elijah Trunkman.

Question: Hello, Elijah, Welcome. So you say you are an eye witness. Were you actually present in the Savannah at the time that the fart erupted?

Answer: No! No, I wasn't. I was on the east edge by the water hole at the time it erupted, but I saw the evacuation, and of course my super sensitive nose sensed the smell of it from miles away.

Question: You say your nose is super sensitive. Have you ever been an eye witness to such a natural disasterous phenomena before?

Answer: Well! I have observed much. In fact nothing ever takes place without me knowing about it. I don't miss a thing. My neighbors know me as Elijah the Nosy Neighbor. But never in all my years of nosiness, have I ever observed something quite like this before.

Question: What did you do when you realized what was happening?

Answer: Well! Naturally the first thing I did was rush to cover my nose so that I shouldn't inhale the dangerous sulfuric methane fumes. Then, after I got my bearings, and the initial forces of the fartwave had passed, I blew on my trumpet to alert all the neighbors.

"Woah! I just ate. I feel so full. What?" -Mr. Dichotomous

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

"That fart smells so good"

"Run for your lives. Don't smell the fart. It is unbearable. It smells so bad. Run"

"Run, before he farts again."

"Sorry to burst the bubble, but I meant **with** every meal not after.

On November 28th, I finished writing the 239th page of this work, and I thought maybe not to write more since if I add another page it will be Too Farty (240).

כאלקינו (מגילה יד).

If the above article extinguished your appetite, I expect this should end your appetite's abeyance.

To put in French terms du Eau De Toilette apres les odoures de Toilet. (Some perfume after toilet odors)

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

After Intense Odorously Offensive Reading Here is an Aromatic Herb To Ease your sense of smell.

Pennyroyal

is a species of flowering plant in the mint family, Lamiaceae, native to Europe, North Africa, and the Middle East.[3] Crushed pennyroyal leaves emit a very strong fragrance similar to spearmint. Pennyroyal is a traditional folk remedy, emmenagogue, abortifacient, and culinary herb, but is toxic to the liver and has caused some deaths. European pennyroyal is related to an American species, *Hedeoma pulegioides*. Though they differ in genera, they share similar chemical properties. -Wikipedia

Here are four words the גמרא uses for Pennyroyal along with the Halackic relevancy which caused it to be mentioned in the סוגיא:

סיאה (נדה נא).

If the pennyroyal is growing in the courtyard (still attached, and still growing) If they were being protected they are subject to the מעשר obligation.

יועזר ... פותנק (שבת קט):

The משנה calls it יועזר, and the גמרא calls it פותנק. It was eaten as a medicine for ארקתא Worms in the liver. The משנה teaches that one may eat it on שבת even if he suffers from ארקתא since healthy people also eat it, it is not *apparent* that one is eating it for its therapeutic benefit. (Artscroll note 13)

תיאה (נדה נא):

According to עקיבא ר' it can be purchased with מעשר שני money, but it does not convey food טומאה. According to יוחנן בן נורי ר' they cannot be purchased with מעשר שני money, and they do not convey food טומאה. Perhaps יוחנן בן נורי connects the conveying of food טומאה to the purchasing with מעשר שני money.

What is unique about these types of **Fragrances**? No after ברכה.

ויש שטענן ברכה לפניו ואין טעון ברכה לאחריו וכו'. ולבני מערבא דמברכי בחר דסליקו תפיליהו אשר קדשנו במצותיו וצונו לשמור חוקיו לאתויי מאי לאתויי ריחני (נדה נב).

דף יומי דאטאס ומסע דאס

סיאה

This word סיאה has two meanings.

סיאה (ערכין יח.)

A group

סיאה (שבת קכח.) (גדה נא.)

There are two definitions that רש"י gives in מסכת שבת.

The first definition he gives is שדריא"ה *sadrei* (savory; an aromatic herb).

Winter Savory

Summer Savory

Google AI: Winter savory (*Satureja montana*) and summer savory (*Satureja hortensis*) are two varieties of the savory herb. Both have notes of marjoram, thyme, and mint, but winter savory has a stronger flavor.

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

	Winter savory	Summer savory
Appearance	Dark green, shiny, pointed leaves	Lilac colored tubular flowers
Taste	Strong, spicy, peppery, and bitter	Mild, citrusy, and sweet
Uses	Flavoring meat, fish, salads, soup, stew, and sausage	Popular as a condiment with meats and vegetables
Other uses	Has been used as an expectorant and to treat bee stings or insect bites	Has been used as a flavoring agent in stuffing

The other **לישנא** in **רש"י** to define **סיאה** is **פוליאול**, which artscroll understands this to mean Pennyroyal. This is also the only definition that **רש"י** gives in **נדה**.

Pennyroyal

See Above

דף יומי DAF INSIGHTS ומסך דאף

כרכום : A Non Fragrance

The word כרכום has three definitions.

כרכום (כריתות ו.)

Saffron

כרכום (נדה יט.)

Crocus (Flower)

כרכום (כתובות כז.)

Siege-Army

Crocus

Saffron

Saffron comes from the stigmas of *crocus sativus*, a flowering plant in the iris family with bright purple petals that's also known as "saffron crocus" or "autumn crocus." Each flower only produces a few of the prized, crimson-red stigmas (commonly referred to as threads), which are hand-picked and then dried.

Most crocuses do not have a smell, although some varieties can be fragrant. DutchGrown - UK

Madder

פואה (שבת סו:)

Possibly the loveliest part of dyeing with madder, is the smell of it. **It has a rich earthy sweet smell. -Bindandfold**

A scrambling or prostrate Eurasian plant of the bedstraw family, with whorls of four to six leaves.

-oxford languages

Overview. Madder is a plant. The root is used to make medicine. People use madder for conditions such as kidney stones, menstrual disorders, urinary tract disorders, wound healing, and many others, but there is no good scientific evidence to support these uses.

-WebMD

etc. with whorled leaves and yellowish flowers whose root is used to produce a red dye. It was customary to knot Madder stems and hang them about one's neck as a cure. Rashi states that he does not know for which sickness these knots were used; see however korban HaEidah פואה ד"ה קשורי who cites proof that they are beneficial for all illnesses. (Artscroll shabos 66b1 note 8)

Question : What's a madder with you?

Here is a sickness which the גמרא describes yet gives no name for it.

בן שיש לו געגועין על אביו (שבת סו:)

A son who can't be without his father. (Shabos 66)

דף יומי DAF NOMY INSIGHTS

The רש"י there uses the term רפואה in reference to the procedure the גמרא delineates to alleviate this.....

condition, phase, or perhaps you can call it a sickness.

הבנים יוצאין בקשרים ובני מלכין בזוגין וכל אדם אלא שדברו חכמים בהווה : גמ' מאי קשרים אמר אדא מרי אמר ר' נחמן בר ברוך אמר רב אשי בר אבין אמר ר' יהודה קשורי פואה אמר אביי אמרה לי אם תלתא מוקמי חמשה מסו שבעה אפילו לכשפים מעלי (שבת סו:)

Boys may go out with knots and princes with bells and any person however the sages spoke in the prevalent. GM' What are knots? Adda Mari Said in the name of Rav Nachman Bar Baruch in the name of Rav Ashi Bar Avin in the name of Rabbi Yehuda They are knots of Madder Abbaye said Mother told me **Three** contain **Five** heal and **Seven** are beneficial even for witchcraft.

A Deeply Personal Matter:

דאמר ר' זירא בבלי טפשאי דאכלי לחמא בלחמא (גדרים מט:)

As R' Zeira said "Those foolish Babylonians who eat bread together with bread." I.e. They eat thick porridge, which is cooked grain, together with bread, which is baked grain. (Artscroll)

"I think of how disappointed ר' זירא would be with me, every time I have my **pasta**

sandwich."

- "Whoa! Whoa! Whoa! Whoa! You don't have to get that personal to get the Personal Price Insurance Plan"

דף יומי

INSIGHTS ומסע דאס

3,5,7

הני שלשה חמשה ושבעה כנגד מי (מגילה כג.)

Three

Here are two places in ש"ס we find the number 3 with something related to a dog.

1. דרש רבי יונה אפיתחא דבי נשיאה מאי דכתיב יודע צדיק דין דלים יודע הקב"ה בכלב שמזונותיו מועטין לפיכך שוהה אכילתו במעיו ג' ימים כדתנן כמה תשהה אכילתו במעיו ויהא טמא בכלב שלשה ימים מעת לעת וכו. (שבת קנה:)
2. תנא כמה חפישת הכלב שלשה טפחים (פסחים לא:)

Five

Here is a place in ש"ס where we have a מימדא with the number 5 with something related to a dog.

ת"ר חמשה דברים נאמרו בכלב שוטה פיו פתוח ורירו נוטף ואזניו סרוחות וחנבו מונח על ירכותיו ומהלך בצידי דרכים וי"א אף נובח ואין קולו נשמע ממאי הוי וכו. (יומא פג:)

Seven

Here is a place in ש"ס where we have a מימדא with the number 7 with something related to a dog.

כלבא בלא מתיה שב שנין לא נבח (עירובין סא.).

A dog who is not in his home city will not bark for seven years.

דף יומי DAF INSIGHTS

Hakunah Matata It's In The Past

מה נה סה

התחילו היו שותין ומשתכרין החזירו הדבר ליושנה (כתובות ח:)

The doesn't state explicitly what was wrong with being משתכר. I mean we know...

א"ר חנין לא נברא יין אלא לנחם אבלים ולשלם שכר לרשעים שנאמר תנו שכר לאובד (עירובין סה).

So maybe you can suggest that they added the four cups to the ten, after the bentching was over so this would only make sense if you say like the other ראשונים (Ramban, Rashba, Ritva) that they even reduced from the ten cups, and the problem with being משתכר was during bentching, and you can't bentch if you are drunk. I want to say in רש"י that לנחם אבלים is that the drinking should be a נחמה. Why would it no longer be a נחמה if they got משתכר? Perhaps because of the physical pain which will inevitably result from the hangover that will come afterwards.

וחוגרני צדעי מן הפסח עד העצרת (גדרים מט:)

רבי יונה לטעמיה דרבי יונה כד הוה שתי ארבע כסי דפסחא הוה חזיק רישא עד חגא חמיתיה חדא מטרוניתא אפוי נהירין אמרה סבא סבא חדא מהני תלת מילין אית בך או דשתוי חמרא את או דמלוי בריבית את או דמגדל חזירי את א"ל תיפח רוחא דההיא איתתא דחדא מאלין תלת מיליא לית בי אלא אולפני שכיח לי דהכי כתיב חכמת אדם תאיר פניו (שקלים ח:)

כי הא דאמרה ליה ההיא מטרוניתא לר' יהודה בר אילעאי פניך דומים למגדלי חזירים ולמלוי בריבית אמר לה הימנותא לדידי תרווייהו אסירן אלא עשרים וארבעה בית הכסא איכא מאושפיזאי לבי מדרשא דכי אזילנא בדיקנא נפשאי בכולהו (ברכות נה).

ועושה אשה תכשיטיה במועד רבי יהודה אומר לא תסוד מפני שניוול הוא לה וכו'. וכו'. (מועד קטן ח:)

So you see it is a physical pain. This סברא of physical pain that will come later fits well with the שיטה of חכמים according to רבינא that we care about the eventual result. also it fits with the שיטה of ר' יהודה in ר' יהודה of ר' יהודה there that we care about the eventual result. ר' יהודה says that in general ר' יהודה is concerned with the present, but he makes an exception when it comes to מועד. So if he only cares about the present perhaps the physical pain that comes from the hangover shouldn't matter.

Why shouldn't it matter? Because לנחם אבלים, and right now the אבל needs a נחמה. Maybe we can say that there is a minimum גדר of when we can say that the יין achieved its purpose of giving a נחמה to the אבל, and once that גדר is reached there is no further נחמה that can be achieved from further drinking. This minimum גדר is reached prior to becoming משתכר.

Besides for alcoholic beverages, here are some other things that might be considered משתכר.

אמר רב אכל תמרים אל יורה (כתובות י:)

דתניא ר' יהודה אומר אכל דבילה קעילית ושתה דבש וחלב ונכנס למקדש חייב (בכורות מה:)

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

וסימניך

אלא רבא אמר שמא מת לא חיישינן שמא ימות תנאי היא (גיטין כח:)

Here is a סימן to remember that שמא מת לא חיישינן according to everyone. The סימן is that if he is dead, then he died in the past. Well if it is in the past we don't need to worry about it.

*Rafiki – then hits Simba with a stick on the head!!
When Simba asks him “What was that for?!!”, he replies
“Doesn't matter – it's in the past”.*

(Disney's “The Lion King” Movie)

Cheers

You made it this far in the “בית אבא גדליה” post. Congratulations.

Here's to you.

Aged wine; Famous.

Aged urine; not as famous as aged wine.

Aged urine 3 days (נדה סג).

Aged urine 40 days (שבט קט).

In נדה it is one of the seven famous נדה detergents to check a כתם if it is blood or not.

In שבט it is to cure a sting of some sort.

On that note I say I hope you still have some appetite left to finish the rest of your pasta sandwich etcetera etc..

Chow Then Ciao

Does He Have Any Friends? Does He Feel Needed?

1. תני אבימי בריה דר' אבהו יש מאכיל לאביו פסיוני וטורדו מן העולם ויש וכו. וכו. (קדושין לא.)

פרש"י ד"ה וטורדו מן העולם. שנענש עליו שמראה לו צרות עין על סעודתו

Avimi the son of R' Avahu taught: There is one who feeds his father and is pushed away from this world etc. etc.

Rashi explains that this person is punished for feeding his father because he shows stinginess during the time that he is feeding his father. Perhaps an example of this would be if he said to his father; "Gosh dad eat up some food. Gosh the food is so expensive. Gosh dad, you are so expensive, I am not sure if I can afford feeding you, but I will do it anyways."

Does He Have Any Friends? Does He Feel Needed?

2. ר' אלעזר אומר מורידין אותו מגדולתו שנאמר ויאמר אלעזר הכהן אל אנשי הצבא וגו' אע"ג דאמר להו לאחי אבא צוה ואותי לא צוה אפ"ה אינענש דכתיב ולפני אלעזר הכהן יעמד ולא אשכחן דאיצטריך ליה יהושע

(עירובין סג.)

3. קמפסע אבדן ואתי אמר ליה רבי ישמעאל ברבי יוסי מי שצריך ליה עם קדוש יפסע על ראשי עם קדוש מי שאין צריך לו עם קדוש היאך יפסע על ראשי עם קדוש (יבמות קה:)

4. תנו רבנן לעולם תהא שמאל דוחה וימין מקרבת לא כאלישע שדחפו לגחזי בשתי ידיו ולא כיהושע בן פרחיה שדחפו לאחד מתלמידיו בשתי ידיו אלישע מאי היא דכתיב ויאמר נעמן הואל קח ככרים וכתוב ויאמר אליו לא לבי הלך כאשר הפך איש מעל מרכבתו וקראתך העת לקחת את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים וצאן ובקר ועבדים ושפחות ומי שקיל כולי האי כסף ובגדים הוא דשקיל אמר ר' יצחק באותה שעה היה אלישע עוסק בשמנה שרצים אמר לו רשע הגיע עת ליטול שכר שמנה שרצים וצרעת נעמן תדבק בך ובזרעך לעולם וארבעה אנשים היו מצורעים אמר רבי יוחנן זה גחזי ושלשת בניו וילך אלישע דמשק למה הלך אמר ר' יוחנן שהלך להחזירו לגחזי בתשובה ולא חזר אמר לו חזור בך אמר לו כך מקובלני ממך כל מי שחטא והחטיא את הרבים אין מספיקין בידו לעשות תשובה מאי עבד איכא דאמרי אבן שואבת תלה לו לחטאת ירבעם והעמידו בין שמים לארץ ואיכא דאמרי שם חקק לה אפומה והיתה אומרת אנכי ולא יהיה לך ואיכא דאמרי רבנן דחה מקמיה דכתיב ויאמרו בני הנביאים אל אלישע הנה נא המקום אשר אנחנו יושבים שם לפניך צר ממנו מכלל דעד האידנא לא הוה דחיק יהושע בן פרחיה מאי היא כדהוה קא קטיל ינאי מלכא לרבנן שמעון בן שטח אטמינהו אחתיה ר' יהושע בן פרחיה אזל ערק לאלכסנדריא של מצרים כי הוה שלמא שלח ליה שמעון בן שטח מני ירושלים עיר הקודש לך אלכסנדריא של מצרים אחותי בעלי שריו בתוכך ואני יושבת שוממה אמר ש"מ הוה ליה שלמא כי אתא אקלע להווא אושפיזא קם קמיהו ביקרא שפיר עבדי ליה יקרא טובא יתיב וקא משתבח כמה נאה אכסניא זו א"ל אחד מתלמידיו רבי עיניה טרוטות א"ל רשע בכך אתה עוסק אפיק ארבע מאה שפורי ושמתיה כל יומא אתא לקמיה ולא קבליה יומא חד הוה קרי קרית שמע אתא לקמיה הוה בדעתיה לקבוליה אחוי ליה בידיה סבר מדחא דחי ליה אזל וקף לבינתא פלחא אמר ליה חזור בך א"ל כך

דף יומי דאגס וואס דאס

מקובלני ממך כל החוטא ומחטיא את הרבים אין מספיקין בידו לעשות תשובה דאמר מר כישף והסית והדיח והחטיא את ישראל תניא רבי שמעון בן אלעזר אומר יצר תינוק ואשה תהא שמאל דוחה וימין מקרבת :
(סוטה מז).

שאלות Dog

Some dog שאלות the גמרא provides us the answers for.

וכלבים של בית אבא רעבים מה אעשה שלחו ליה חתוך נבלה והנח לפני הכלבים (שבת ל:)

And some dog שאלות the גמרא does not provide the answer for.

בעי ר' אשי כלבא דרועה מאי כיון דקרי ליה ואתי לא מצטרפי או דלמא זימנין דלא אתי ומצטרך איהו למיזל לאתוייה תיקו (בכורות נה).

כ לב

Here are two places in ש"ס where you see that אבי בר אבי ר' name is written.

The דאגס (dog) כלב to remember which דאגס's can be found is the word כלב.

1. רבי אבי בר אבי אמר וכולן עמוק מכן טמא דיהה מכן נמי טמא חוץ משחור אלא מאי אהני שיעוריה דרבנן לאפוקי דיהה דדיהה ואיכא דאמרי רבי בר אבי אמר וכולן עמוק מכן טהור דיהה מכן טהור חוץ משחור ולהכי מהני שיעוריה דרבנן (נדה כ.).
2. וא"ר אבי בר אבי בן שלש שנים הכיר אברהם את בוראו שנאמר עקב אשר שמע אברהם בקולי חושבניה מאה ושבעים ותריין ואמר רבי בר אבי השטן בחושבניה תלת מאה ושיתין וארבעה (נדרים לב.-לב:).

The רבי בר אבי instead of רבי אבי that the גירסא should be רבי אבי, and in נדה he doesn't say to change anything. I think the reason is because he says they are different names of different people, so in נדה where it is a different לישנא you could say according to the second לישנא someone else said it, and the statement itself was different. However in נדרים there is a "ו" before אמר so it says "and he said" so it has to be the same person, so he says to change the גירסא.

"Woof"

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

כ לב

תלתא טרפי Three Leaves

וכקן כרכום תנא לח ולא יבש תני חדא כתחתון ולא כעליון ותניא אידך כעליון וכל שכן כתחתון ותניא אידך כתחתון וכל שכן כעליון אמר אביי תלתלא דרי ולתלא טרפן הויין נקוט דרא מציעאה וטרפא מציעתא בידך (גדה כ.).

Abaye said there are three tiers (of leaves on the Crocus Plant), and three leaves (per tier). Hold the middle tier, and the middle leaf (of that tier) in your hand (to get the sample shade of red mentioned in the משנה as הכרכם).

אמר ר' יהודה והוא דקיימי תלתא לתלא טרפי בקינא (סוכה לב:)

Rav Yehuda said It is where the leaves stand in clusters of three on each base.

The Hadas. (Artscroll Note 38) [Along the length of the twig,] there are three leaves growing out of each bud (*Rashi*); see *Orach Chaim* 646:5). [The triple leaves lie on the twig and interlock around it, creating a plaited appearance.]

Others contend that it is extremely rare for three myrtle leaves to grow from each bud. Rather, they explain Rav Yehuda as meaning that each leaf grows from its own bud but the buds emerge from the stem from three points on one level. The stem is thus surrounded evenly by clusters containing three leaves each, in a plaited style (*Tosafos*; *Rosh*; *Ran*; *Shulchan Aruch*, *Orach Chaim* 646:3; see *Kehillos Yaakov* 26:1).

A גמרא to remember the different details of these two סימן:

$$3 \times 3 / 3 = 3$$

דף יומי DAF INSIGHTS

Never Give Up Hope

Did he just give up hope?

בעא מיניה רב כהנא מרב ירד להציל ועלה שלו מאליו מהו אמר ליה משמיא רחימו עליה כי הא דרב ספרא הוה קאזיל בשירתא לוינהו ההוא ארי כל ליליא קא שרד ליה חמרא דחד מינייהו וקא אכיל כי מטא זמניה דרב ספרא שדר ליה חמרא ולא אכליה קדים רב ספרא וזכה ביה אמר ליה רב אחא מדיפתא לרבינא למה ליה למיזכי ביה נהי דכי אפקריה אדעתא דאריה אפקריה אדעתא דכולי עלמא לא אפקריה אמר ליה רב ספרא לרווחא דמילתא הוא דעבד

(בבא קמא קטז.)

The Mishnah ruled that if the rescuer stipulated that he must be reimbursed for his donkey, he receives full compensation. The Gemara cites an inquiry regarding this ruling:

Rav Kahana inquired of Rav: If after making this stipulation [the owner of the less valuable donkey] went down to rescue the other persons donkey, and his own donkey then came up from the river on its own, what is the law? Can he or can he not demand the worth of his donkey? Rav said to Rav Kahana: He is entitled to full payment, as if his animal had died. As for the reappearance of his donkey, from Heaven they had mercy upon him, and preserved the life of his donkey. This in no way undermines his claim. This is like the incident in which Rav Safra was traveling in a caravan, and this certain lion escorted them, and protected their animals from wild beasts and bandits. Every night they would give the lion a donkey belonging to one of them, and the lion would eat it. When Rav Safra's turn came, he sent the lion a donkey and it did not eat it. Rav Safra hurried and re-acquired [his donkey] before someone else would take it.

We see that Rav Safra was permitted to take his donkey back without further obligation to the other members of the caravan. Likewise in Rav Kahana's case, the one who abandoned his donkey should be permitted to retrieve it without losing his promised compensation.

Rav Acha of Difti said to Ravina: Why was it necessary for Rav Safra to re-acquire his donkey? Granted that he abandoned his donkey to the lion, still, it should not have been necessary for him to reclaim it. For when he abandoned it, he abandoned it only with regard to the lion; with regard to everyone else, he did not abandon it! Why then should he now need to re-acquire it? Ravina answered Rav Acha of Difti: Strictly speaking, Rav Safra had no need to acquire it again. Rav Safra did this only as an added precaution.

אמר רבי כרוספדאי אמר ר' יוחנן שור הנסקל שהחזמו עדיו כל המחזיק בו זכה בו אמר רבא מסתברא טעמא דר' יוחנן כגון דאמר ליה גרבע שורו אבל אמרו רבע שורו הוא בעצמו מידע ידיע דלא רבע ולא מפקר ליה וטרח ומייתי עדים ומאי שנא מהא דאמר רבה בר איתי אמר ר"ל עיר הנידחת שהחזמו עדיה כל המחזיק בה זכה בה עיר הנידחת דרבים נינהו כל חד אמר בדעתיה אנא לא חטאי אחרנא חטא ומפקר ממנויה אבל הכא דבדידה תליא מילתא הוא בעצמו מידע ידיע דלא רבע ולא מפקר ליה וטרח ומייתי עדים אמר ר"ל הנותן מתנה לחבירו ואמר הלה אי אפשי בה כל המחזיק בה זכה בה ומ"ש מהא דאמר רבה בר אבובא אמר רב ששת ואמרי לה א"ר אבהו אמר רב ששת מקבל מתנה שאמר לאחר שבאת מתנה לידו מתנה זו תיבטל מבוטלת אי אפשי בה דבריו קיימין בטילה היא אינה מתנה לא אמר כלום מאי לאו דבריו קיימין דהדרא למרה לא דבריו קיימין והוא נמי לא קני לה וכל המחזיק בה זכה בה מיתבי האומר לחבירו דין ודברים אין לי על שדה זו אין לי עסק בה וידי מסולקת הימנה לא אמר כלום והא די מסולקת הימנה כאי

דף יומי DAF ומה ש INSIGHTS

אפשי דמי וקתני לא אמר כלום שאני התם דאמר כי סליק נפשיה מדין ודברים מגופה דשדה לא סליק נפשיה מיתבי הכותב נכסיו לאחרים והיו בהן עבדים ואמר הלה אי אפשי בהן אם היה רבו שני כהן אוכלין בתרומה רשב"ג אומר כיון שאמר אי אפשי בהן כבר זכו בהן יורשין בשלמא לרשב"ג קסבר כי יהיב איניש מתנה אדעתא דמקבלין ליה מיניה כי לא מקבלין לה מיניה הדרא למרה אלא לת"ק אי כי אמר אי אפשי בהן כל המחזיק בהן זכה בהן הכא דאמר שני אי אפשי בהן הווי להו זרים וקאכלי זרים תרומה קסבר המפקיד עבדו יצא לחירות וצריך גט שחרור מרבו וקסבר מעוכב לגט שחרור אוכל בתרומה (כריתות כד.-כד:)

Perhaps you can say that there is enough of a chance that the lion will not eat the donkey that we can say that he did not give up hope on his donkey with regard to other sources of losing the donkey other than the lion eating it. However if the chances of the donkey becoming lost or destroyed are overwhelmingly large and significant enough than even if it ends up getting destroyed from another source, nevertheless it is considered that the owner gave up hope on it.

**“WOOF WOOF WOOF WOOF WOOF
WOOF WOOF WOOF WOOF WOOF
WOOF” -Oketz**

אורות Two Lights

בעי רבא נר חנוכה וקידוש היום מהו קידוש היום עדיף דתדיר או דילמא נר חנוכה עדיף משום פרסומי ניסא בתר דאבעיא הדר פשטה נר חנוכה עדיף משום פרסומי ניסא (שבת כג:) Lagrimas Milagros

 Lagrimas Milagros Tears Miracles

כך מקובלני מבית אבי אבא כל השערים ננעלים חוץ משערי אונאה (בבא מציעה נט:)

אמר ר' יצחק וכו'. מפני שהקב"ה מתאוה לתפילתן של צדיקים (יבמות סד.)

The forefathers couldn't have children, and then when they prayed a miracle was performed for them and they were given children. "Oh, Dad" "I will never forget you."

דף יומי

DAF וINSIGHTS

Here are two places in ש"ס that ר' הונא tells us a הלכה with two entrances.

1. איתמר לול פתוח מן הבית לעלייה אמר רב הונא אם יש לו פתח אחד חייב במזוזה אחת אם יש לו שני פתחים חייב בשתי מזוזות (מנחות לד.).
2. אמר ר' הונא חצר שיש לה שני פתחים צריכה שתי נרות אמר רבא לא אמרן אלא משתי רוחות אבל מרוח אחת לא צריך מ"ט אילימא משום חשדא דמאן אילימא חשדא דעלמא אפילו ברוח אחת נמי ליבעי אי חשדא דבני מתא אפי' משני רוחות נמי לא ליבעי לעולם משום חשדא דבני מתא וזימנן דמחלפי בהאי ולא חלפי בהאי ואמרי כי היכי דבהאי פיתחא לא אדליק בהך פיתחא נמי לא אדליק וכו' וכו' (שבת כג.).

לעז"ר רש"י Clarity

Clear

זיג (חולין טז:)

פרש"י ד"ה זיג . קלי"ר בלע"ז כעין מראה שקורין מירדוי"ר

And here is the modern word for clear in the five latin languages:

English	Clear
Spanish	Claro
French	Clair
Italian	Chiaro
Portuguese	Claro
Romanian	clar

Remember

“Woof Woof Woof”

Listen to the sayings that are being said in the world, and remember that this has been said before.

Here is a saying that people say from today's times: “You don’t bring a knife to a gunfight.”

I want to say that this saying was said a over a thousand years ago in the times of ר' פפא.

אמר ר' פפא היינו דאמרי אינשי קמי דשתי חמרא חמרא קמי רפוקא גרידיא דובלא (סוטה י.).

Rav Papa said: That is in line with what people often say: Before a wine drinker, bring wine; before a gardener, who usually eats vegetables, bring a basket of vegetables.

Also this saying was said over a thousand years before that as well.

אמרי ליה יוחנא וממרא למשה תבן אתה מכניס לעפריים אמר להו אמרי אינשי למתא ירקא ירקא שקול (מנחות פה.).

Yochana and Mamrei, the Egyptian sorcerers, said to Moses when he was performing his wondrous signs in Egypt: “Straw you are bringing to Aforayim?!” Moses said to them in reply: “People say, ‘To a place of vegetables take your vegetables to sell’ “. I want to suggest that there is a slight difference between these expressions. In the common expression and in the expression of the גמרא in סוטה the meaning is “Come prepared for the need.” However in the גמרא in מנחות the meaning might be slightly different. The meaning there is “Go to the place prepared for your need.” The difference can be understood with the following question: “Where is the need?” In the case of the common expression and the גמרא in סוטה the need is not with you, rather it is somewhere else, and you are going to satisfy that need that exists or will exist in that other place. In the case of the גמרא in מנחות the need is with you, and you are going somewhere else to satisfy that need that is with you. The commonality in the expressions is to use the appropriate methods of satisfying the need appropriate to that need.

“Remembering the past, might help you to see the needs of the future, and prepare for them.”

Well the saying is “You don’t bring a knife to a gunfight.” So what do you bring to a ט"ש fight? In one case in history the answer was מסכת עוקצין the Tractate of the Oketz's.

דף יומי DAF INSIGHTS ומסך דאפ

The Oketzin עוקצין : ש"ס Fight

לכל זמן ועת

There is a time for everything.

לכל זמן ועת לכל חפץ תחת השמים (קהלת ג:א)

There is a time to give כבוד, and there is a time not to give כבוד.

There is a time to give כבוד:

1. והא רבא משקי בי הלולא דבריה ודל ליה כסא לרב פפא ולרב הונא בריה דר' יהושע וקמו מקמיה לרב מרי ולרב פנחס בריה דרב חסדא ולא קמו מקמיה איקפד ואמר הנו רבנן רבנן רבנן לאו רבנן (קידושין לב:)

2. דהנו תרי תלמידי דהוו יתבי קמיה דבר קפרא הביאו לפניו כרוב ודורמסקין ופרגיות נתן בר קפרא רשות לאחד מהן לברך קפץ וברך על הפרגיות לגלג עליו חבריו כעס בר קפרא אמר לא על המברך אני כועס אלא על המלגלג אני כועס אם חבירך דומה כמי שלא טעם בשר מעולם אתה על מה לגלגת עליו חזר ואמר לא על המלגלג אני כועס אלא על המברך אני כועס ואמר אם חכמה אין כאן זקנה אין כאן תנא ושניהם לא הוציאו שנתן (ברכות לט.)

פרש"י ד"ה זקנה אין כאן : הלא זקן אני והיה לו לשאלני על איזה מהן יברך לפטור את שאר המינין ודברים הללו אינן באין ללפת את הפת אלא שלא מחמת הסעודה הן באין ואמרינן לקמן דטעונין ברכה לפנייהם ואין הפת פוטרן

Perhaps the fact that the תלמיד didn't ask בר קפרא what to do might have been a lack of כבוד to בר קפרא at a time which it was appropriate to show that כבוד.

And there is a time not to give כבוד:

1. אין מכבדין אלא וכו. בפתח הראוי למזוזה (ברכות מז.)
2. יכול יעמוד מפניו מבית הכסא ומבית המרחץ תלמוד לומר תקום והדרת לא אמרתי קימה אלא במקום שיש הידור (קידושין לב:)

דף יומי DAF INSIGHTS ומסע דאף

OK. So that's all there is. A time to give כבוד, and a time not to give כבוד. Could there possibly be any other time with respect to the matter of giving כבוד?

And a time that it is a מחלוקת if it is a time to give כבוד or if it is a time not to give כבוד:

אמר ר' יוחנן בימי רשב"ג נשנית משנה זו רבן שמעון בן גמליאל נשיא רבי מאיר חכם רבי נתן אב בית דין כי הוה רשב"ג התם הוו קיימי כולי עלמא מקמיה כי הוו עיילי רבי מאיר ורבי נתן הוו קיימי כולי עלמא מקמיהו אמר רשב"ג לא בעו למיהוי היכרא בין דילי לדידהו תקין הא מתניתא ההוא יומא לא הוו רבי מאיר ור' נתן התם למחר כי אתו חזו דלא קמו מקמיהו כדרגילא מילתא אמרי מאי האי אמרו להו הכי תקין רשב"ג אמר ליה ר"מ לרבי נתן אנא חכם ואת אב"ד נתקין מילתא כי לדידן מאי נעביד ליה נימא ליה גלי עוקצים דלית ליה וכיון דלא גמר נימא ליה מי ימלל גבורות ד' ישמיע כל תהלתו למי נאה למלל גבורות ד' מי שיכול להשמיע כל תהלותיו נעבריה והוי אנא אב"ד ואת נשיא שמעניהו רבי יעקב בן קרשי אמר דלמא חס ושלום אתיא מילתא לידי כיסופא אל יתיב אחורי עיליתיה דרשב"ג פשט גרס ותנא גרס ותנא אמר מאי דקמא דלמא חס ושלום איכא בי מדרשא מידי יהב דעתיה וגרסה למחר אמרו ליה ניתי מר וניתני בעוקצין פתח ואמר בתק דאוקים אמר להו אי לא גמירנא כסיפיתנן פקיד ואפקינהו מבי מדרשא הוו כתבי קושייתא בפתקא ושדו התם דהוה מיפריק מיפריק דלא הוו מיפריק כתבי פירוקי ושדו אמר להו רבי יוסי תורה מבחוץ ואנו מבפנים אמר להן רבן שמעון בן גמליאל נייעלינהו מיהו ניקנסינהו דלא נימרו שמעתא משמיהו אסיקו לר' מאיר אחרים ולר' נתן יש אומרים אחוהו להו בחלמיהו זילו פייסוהו לרבן שמעון בן גמליאל רבי נתן אזל רבי מאיר לא אזל אמר דברי חלומות לא מעלין ולא מורידין כי אזל רבי נתן אמר ליה רשב"ג נהי דאהני לך קמרא דאבוך למהוי אב"ד שויניך נמי נשיא מתני ליה רבי לר' שמעון בריה אחרים אומרים אילו היה תמורה לא היה קרב אמר לו מי הם הללו שמימיהם אנו שותים ושותם אין אנו מזכירים אמר ליה בני אדם שבקשו לעקור כבודך וכבוד בית אביך אמר ליה גם אהבתם גם שנאתם גם קנאתם כבר אבדה אמר ליה האויב תמו חרבות לנצח אמר ליה הני מלי היכא דאהנו מעשייהו רבנן לא אהנו מעשייהו הדר אתני ליה אמרו משום רבי מאיר אילו היה תמורה לא היה קרב (הוריות יג: יד.)

So what did Rabban Shimon Ben Gamliel bring to this ש"ס fight against ר' מאיר and ר' נתן? He brought his knowledge of עוקצין מסכת.

וצריך לומר דהאי אחרים לאו ר' מאיר נינהו דהא ר' מאיר איירי לעיל מינייהו (ברכות ט: תוספות ד"ה אחרים אומרים) ר' נתן ור' יעקב אמרו יחזרו ליורשי משלח ויש אומרים ליורשי מי שנשתלחו לו (גיטין יד:)
בא לטהר מסייעין אותו (מנחות כט:)

דף יומי DAF INSIGHTS ומסע דאף

It Is Time

The Great Return

ביטול דעת

בטלה דעתו אצל כל אדם (עירובין כח.).

So I want to say that there is something called דעת כל אדם. So if you have one or two exceptional homosapiens who think different then we say בטלה דעתו אצל כל אדם in certain instances (his knowledge, understanding, opinion etc. is nullified to the opinion of that of "all men"). So I want to say to tie this again to that aforecited "רמב"ם, that there is one level higher than דעת כל אדם, and that is in the case of a מצוה, and if someone deviates from doing something in the way that is prescribed in the תורה.

מר זוטרא ואיתימא רב אשי אמר אפילו תימא בשלא קדם וסילק כיון דסידרו שלא כמצותו נעשה כמי שסדרו הקוף

(מנחות ק:)

Mar Zutra - and some say it was Rav Ashi - said: You can even say that the Kohen did not go ahead and remove the bread from the Table on Friday. Nevertheless, since he arranged it not according to its requirement [i.e. on the wrong day], it is as if a monkey arranged it. Therefore, the Table cannot sanctify it, even insofar as to render it susceptible to invalidation.

ולא אי טעמא ניחא מה שאנו מברכים בפסח על החזרת על אכילת מרור לבד שהעולם מקשים אמאי אין מברכין נמי בורא פרי האדמה וב"פ האדמה דשאר ירקות אינו פוטר כדקאמרינן התם כיון דאיכא הגדה והלל אסח דעתיה אלא וודאי טעמא הוי כיון דרחמנא קבעיה חובה דכתיב על מצות ומרורים יאכלוהו הוי כמו דברים הרגילין לבא מחמת הסעודה דפת פוטרתן (ברכות מב. תוס' ד"ה אי הכי יין נמי בסוף דבריו)

דף יומי INSIGHTS ומסע דאף

העולם

A חיזוק Vort

In the above cited תוספות you see the question was asked by the world. Who is the world that תוספות was referring to? If you asked representatives of all the countries in the whole world at the time that תוספות wrote this, they would say, it is not a question. Just don't say blessings altogether. So תוספות is saying that they are not the world that is relevant to us. So you see תוספות is telling you who is the world. Now that you know who is the world;

"The whole world was created. **Welcome to the world.**"

A חיזוק Vort

The Invisible Gorilla Test

Perhaps it is estimated that a full sized male gorilla can lift up to 4,000 pounds. I want to suggest that this superhuman feat might require a lot of concentration. If one were to focus his concentration then other things including obstacles in blocking ones pathway in achieving his goals, become secondary and even non-existent in one's consciousness. Perhaps this phenomenon can be illustrated with the "Invisible Gorilla Experiment".

Google Search: What is the Invisible Gorilla Experiment?

Search Result: This phenomenon was evident in the widely cited 1990s "invisible gorilla experiment." In that study, the participants—watching a video of students passing basketballs—did not notice an unexpectedly appearing person in a gorilla costume because they were already tasked with, and engaged in, counting the number of passes ...May 23, 2023

So for example, if you focus on your goal to finish all of ש"ס, and to remember all of your learning, which is an extremely difficult feat which requires superhuman strength, you can accomplish this task. If you focus hard enough, the obstacles, i.e. the tremendously large number of pages, and the complicated nature of many of the סוגיות, all these obstacles, despite that they are daunting, even menacing like a wild two ton beast, never-the-less, your focus will cause the **obstacles to disappear** so that you can accomplish your goal, and then you can look back and notice that you surpassed many obstacles, and you can then notice what those obstacles were that you surpassed.

דף יומי DAF INSIGHTS ומסע דאף

obstacles to disappear

It Doesn't Even Exist

1. הושיט אחד לביניהן מהו א"ל צריך לכלי כלי מצרפו אין צריך לכלי אין כלי מצרפו (מנחות כד).
2. אמר רבא קסבר ר' יהודה כל שהוא מין במינו ודבר אחר סלק את מינו כמי שאינו ושאינו מינו רבה עליו ומבטלו (מנחות כג).
3. ת"ש והתעלמת מהם פעמים שאתה מתעלם מהם ופעמים שאין אתה מתעלם מהם הא כיצד אם היה כהן והיא בבית הקברות או היה זקן ואינה לפי כבודו (ברכות יט):

Riddle Answer: My favorite מסכת in all of ש"ס is מסכת ברכות, because I am mentioned twice there ("קוף"). Perhaps you thought it was going to be מסכת מגילה because it rhymes with Gorilla? Hmmm. Close, but no cigarro. Anyways here are the two places where it is mentioned about קוף in פרק הרואה, פרק 9th of מסכת ברכות.

1. כל מיני חיות יפות לחלום חוץ מן הפיל והקוף והקיפוד (ברכות נז):
2. ת"ר הרואה פיל קוף וקיפוף אומר ברוך משנה את הבריות (ברכות נח):

Google Search: Can a Gorilla really lift 4000 pounds?

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

Search Result: Gorilla strength is estimated to be about 10 times their body weight. Fully grown silverbacks are actually stronger than 20 adult humans combined. A Silverback gorilla can lift 4,000 lb (1,810 kg) on a bench press, while a well-trained man can only lift up to 885 lb.

-Wildgorillasafari

Four Thousand Pounds, well, that's about **two tons** isn't it?

"Big deal. I can lift 4000 pounds as well. I do it every day."

- Mr. Dichotomus

"Will someone kindly explain to this amateur the "body weight to item lifted weight ratio"

concept in strength measurement?" - Nudnik

Preserving The Honor (Of The Forgotten)

אשר שברת ושמתם בארון תני רב יוסף מלמד שהלוחות ושברי לוחות מונחין בארון מכאן לתלמיד חכם ששכח תלמודו מחמת אונסו שאין נוהגין בו מנהג בזיון (מנחות צט.)

The verse states: *the first Tablets that you broke, and you shall place them in the Ark*. Rav Yosef taught a Baraisa: This teaches that both the second tablets and the broken pieces of the first tablets are placed into the Ark.

Rav Yosef infers: From here we learn regarding a Torah scholar who involuntarily forgot his learning that we should not act toward him in a demeaning manner.

וילבישם (בראשית ב:כא) And He (God) Clothed Them

I want to suggest that רב פפא was well dressed, as the following two גמרא's prove that he understood the powerful effect that being well dressed has on making an impression on people.

ואמר עולא אמר ר' אלעזר האחין שחלקו מה שעליהן שמין ומה שעל בניהן ובנותיהן אין שמין אמר רב פפא פעמים אף מה שעליהן אין שמין משכחת לה בגדול אחי דניחא להו דלישתמעון מיליה (בבא קמא יא:)

בעי רב פפא סוס לרכוב עליו וטבעת ליראות בה מהו וכו'. (נדרים לג.)

פירש הר"ן בד"ה סוס לרכוב עליו וכו'. בא"ד : וכן נמי סוס לרכוב עליו ליראות בה כדי שיראה כאדם חשוב כשירכב על סוס ותהא טבעת על ידו ובשביל זה יתנו לו מנה יפה כי האי גוונא גרמא בעלמא הוא

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

חוץ מאחר

יצתה בת קול ואמרה שובו בנים שובבים חוץ מאחר (חגיגה טו.)

The daughter of a voice came out and said "Return wayward children, except for Acher."

אמר ר' יוסף אלמלא דרשיה אחר וכו. לא חטא (חולין קמב.)

Rav Yosef said if Acher would have learned out etc.. he would not have sinned.

א"ר יוחנן אין למידין מן הכללות ואפילו במקום שנאמר בו חוץ (עירובין כו.)

Rabbi Yochanan said, we can not learn from generalities even when it says "except".

Meaning that Acher might not have been included in שובבים so maybe אבויה בן אלישע is also commanded to return, and that is not included in the exception of חוץ מאחר.

שובו בנים שובבים (חגיגה טו.)

A Vort חיזוק

It's Never Too Late

1. אמר רב זר שקמץ יחזיר (מנחות ו:)
2. דתניא הרי שהיה צריך לכתוב את השם ונתכוין לכתוב יהודה ושעה ולא הטיל בו דלת מעביר עליו קולמוס ומקדשו דברי ר' יהודה (גיטין כ.)
3. ומכשיר אני בלבונה שאפשר ללוקטה (מנחות נט:)

It is never too late. Remember who you are. You are a sage. You are descended from royalty.

"Remember Who You Are"

דף יומי DAF INSIGHTS ומסך דפ

Like Father Like Son:

ר' אלעזר and his son רבי שמעון בר יוחי of שיטה The

Here are two places in ש"ס where ר' אלעזר בר' שמעון holds like his father ר' שמעון בר יוחי:

1. ר' שמעון ובנו ודרכו של איש (יבמות עז.) (יבמות סה:)

Both ר' שמעון and his son both darshen a פסוק to only be referring to men based on the logic of it is only דרכו של איש etc.. etc..

I will bring here the גמרא with ר' שמעון:

כתנאי עמוני ולא עמונית מואבי ולא מואבית דברי רבי יהודה רבי שמעון אומר על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים דרכו של איש לקדם וכו'.

This matter is subject to an argument of the תנאים, as it was taught in a Baraisah: *An Ammonite* and not an Ammonitess, a Moabite and not a Moabites. These are the words of ר' יהודה. Whereas ר' שמעון says, scripture states the reason they are not allowed to marry into the congregation is because they did not come forth with bread and water. It is the way of men to come forth with bread and water etc...

I want to point out here that רש"י (חולין סב:) seems to conflate both opinions.

רש"י ד"ה עמוני ולא עמונית. הלכה רווחת בישראל דכתיב על דבר אשר לא קדמו אתכם ואין דרכה של אשה לקדם:

2. דבר הגורם לממון כממון דמי (כתובות לד.) (שבועות לב.)

Something that can lead to the payment of money, is treated as though it directly causes the payment of money.

Two places In ש"ס that we don't interpret a "Running" as a legally coherent statement:

1. רץ אחריהן איצטריכא ליה סלקא דעתך אמינא כיון דרץ אחריהן כמאן דאמר להו דמי קא משמע לן (שבועות לב.)

2. ואמר אביי וכו'. ואי סלקא דעתך גילוי דעתא בגיטא מילתא היא הא חזי ליה דקא רהיט בתרייהו (גיטין לד.)

דף יומי דאף ומסז INSIGHTS

ונהפוך הוא

אימא מפני שתחילת נפילה ניסה (סוטה מד:)

Rather read the Mishnah as saying "For the beginning of defeat is fleeing"

המתן עד שיכנסו בעלי תריסין (ברכות כז:)

Wait, the shield bearers (warriors) will enter (to fight each other (meaning in the Torah Law legal battle)).

Return, Never Run Away

"You are the son... of the king."

"You are not guilty for your fathers death since there is no agency for the committing of a sin." "You are the גואל הדם or "Avenger" for your fathers death. As his son, and גואל הדם, it is your duty to defeat MazeH and take your rightful place as king."

דף יומי DAF INSIGHTS

Worship or WarShip

סג

Worship or WarShip

1. א"ל המתן עד שיכנסו בעלי תריסין לבית המדרש (ברכות כו:)(בכורות לו:).

He said to him wait until the shield bearers (warriors) enter (then we will debate the matter of ma'ariv evening service if it is חובה or רשות, mandatory or not).

2. המקשה נדה וכו. אטו כל המקשה נדה אמר רב נדה ליומא וכו. (נדה לו:)

פרש"י ד"ה אטו כל המקשה נדה היא . אילו השתא בימי זיבה מי הויה נדה והא אין גדות בימי זוב:

אמר רב נדה ליומא . וה"ק המקשה ורואה דם בימי זיבה אע"ג דלא אתיא ביה לידי זיבה מיהו באותו היום אסורה לשמש אבל לערב טובלת ואינה צריכה לשמור יום כנגד יום דרחמנא טהריה לדם קושי

גמ' אמר רב נדה ליומא וכו. שילא בר אבינא עבד עובדא כוותיה דרב כי קא נח נפשיה דרב א"ל לרב אסי זיל צנעיה ואי לא ציית גרייה הוא סבר גדייה א"ל בתר דנח נפשיה דרב א"ל הדר כך דהדר ביה רב א"ל אם איתא דהדר ביה לדידי הוה אמר לי לא ציית גדייה א"ל ולא מסתפי מר מדליקתא א"ל אנא איסי בן יהודה דהוא איסי בן גור אריה דהוא איסי בן גמליאל דהוא איסי בן מהללאל אסיתא דנחשא דלא שליט ביה רקבא א"ל ואנא שילא בר אבינא בוכנא דפרזלא דמתבר אסיתא דנחשא חלש בר אסי עיילוה בחמימי אפקוה מקרירי עיילוה מקרירי אפקוה מחמימי נח נפשיה דרב אסי אזל שילא אמר לדביתהו צבית לי זוודתא דלא ליזיל ולימא ליה לרב מילי עילואי צביתה ליה זוודתא נח נפשיה דשילא חזו דפרחא אסא מהאי פוריא להאי פוריא אמרי ש"מ עבדו רבנן פייסא (נדה לו:לז:)

Mishnah: A woman who bleeds in labor is considered a Niddah. etc. etc. **Gemara:** Is it correct that every woman who bleeds in labor is considered a Niddah? Rav Said: She is considered alike a Niddah for one day only. etc. etc. Shila Bar Avina ruled like Rav in an actual case. When Rav was about to pass away, he said to Rav Assi: Go suppress that ruling, and if he does not heed your words persuade him to retract. Rav Assi thought that Rav said to him: If he does not heed your words excommunicate him. After Rav passed away, Rav Assi said to Shila: Retract your opinion

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

because Rav himself retracted his opinion. Shila replied: If it was true that Rav retracted, he would have told me himself. Therefore Shila did not heed Rav Assi's directive. Rav Assi in turn excommunicated him. Shila said to Rav Assi: Is master not afraid of the fire? Rav Assi replied: I, Issi Son of Yehudah, also known as Issi Son of Gur Aryeh, also known as Issi Son Of Gamliel, also known as Issi Son Of Mahalalel, am analogous to a copper mortar that is not subject to decay. Shila retorted, But I Shila Son Of Avina, am analogous to an iron pestle that can crack a copper mortar. Rav Assi became ill. When he was seized by fever he was relieved from his suffering from chills, and when he was seized by chills, he was relieved from his suffering from fever. Ultimately, Rav Assi passed away. Shila went and said to his wife: Prepare burial shrouds for me, as I must leave this world along with Rav Assi so that he should not go and tell Rav derogatory things about me. She prepared him shrouds, and Shila passed away. At the funeral, the biers of the two scholars were side by side, and people saw that a myrtle branch flew back and forth from one bier to the other. They said: We may learn from this that the Rabbi's have made a reconciliation.

A fight to the death. For after death there is peace (reconciliation).

Worship or WarShip : R' Eliezer's Tachanun vs. R' Gamliel's Ship

3. זהו תנור של עכנאי מאי עכנאי אמר רב יהודה אמר שמואל שהקיפו דברים כעכנא זו וטמאוהו תנא באותו היום השיב רבי אליעזר כל תשובות שבעולם ולא קיבלו הימנו אמר להם אם הלכה כמותי חרוב זה יוכיח נעקר חרוב ממקומו מאה אמה ואמר לה ארבע מאות אמה אמרו לו אין מביאין ראיה מן החרוב חזר ואמר להם אם הלכה כמותי אמת המים יוכיחו חזרו אמת המים לאחוריהם אמרו לו אין מביאין ראיה מאמת המים חזר ואמר להם אם הלכה כמותי כותלי בית המדרש יוכיחו הטו כותלי בית המדרש ליפול גער בהם רבי יהושע אמר להם אם תלמידי חכמים מנצחים זה את זה בהלכה אתם מה טיבכם לא נפלו מפני כבודו של רבי יהושע ולא זקפו מפני כבודו של ר"א ועדיין מטין ועומדין חזר ואמר להם אם הלכה כמותי מן השמים יוכיחו יצתה בת קול ואמרה מה לכם אצל ר"א שהלכה כמותו בכל מקום עמד ר' יהושע על רגליו ואמר לא בשמים היא מאי לא בשמים היא אמר ר' ירמיה שכבר ניתנה תורה מהר סיני אין אנו משגיחין בבת קול שכבר כתבת בהר סיני בתורה אחרי רבים להטות אשכחיה ר' נתן לאלהיו א"ל מאי עביד קוב"ה בההיא שעתא א"ל קא חייך ואמר נצחוני בני נצחוני בני אמרו אותו היום הביאו כל טהרות שטיהר ר' אליעזר ושרפום באש ונמנו עליו וברכוהו ואמרו מי ילך ויודיעו אמר להם ר"ע אני אלך שמא ילך אדם שאינו הגון ויודיעו ונמצא מחריב את כל העולם כולו מה עשה ר' עקיבא לבש שחורים ונתעטף שחורים וישב לפניו ברחוק ארבע אמות אמר לו ר"א עקיבא מה יום מיומים אמר לו רבי כמדומה לי שחבירים בדילים ממך אף הוא קרע בגדיו וחלץ מנעליו ונשמט וישב על גבי קרקע זלגו עיניו דמעות לקה העולם שליש בזיתים ושליש בחטים ושליש בשעורים ויש אומרים אף בצק שבידי אשה טפח תנא אך גדול היה באותו היום שבכל מקום שנתן בו עיניו ר"א נשרף ואף ר"ג היה בא בספינה עמד עליו נחשול לטבעו אמר כמדומה לי שאין זה אלא בשביל ר"א בן הורקנוס עמד על רגליו ואמר רבנו של עולם גלוי וידוע לפניך שלא לכבודי עשיתי ולא לכבוד בית אבא עשיתי אלא לכבודך שלא ירבו מחלוקות בישראל נח הים מזעפו אימא שלום דביתהו דר"א אחתיה דר"ג הואי מההוא מעשה ואילך לא הוה שבקה ליה לר"א למיפל על אפיה ההוא יומא ריש ירחא הוה ואיחלף לה בין מלא לחסר איכא דאמרי אתא עניא וקאי אבבא אפיקא ליה ריפתא אשכחתיא דנפל על אנפיה אמרה ליה קום קטלית לאחי אדהכי נפק שיפורא מבית רבן גמליאל דשכיב אמר לה מנא ידעת אמרה ליה כך מקובלני מבית אבי אבא כל השערים ננעלים חזן משערי אונאה (בבא מציעא נט:)

What is meant by the coiled serpent? Rav Yehudah said in the name of Shmuel, it means that they (the sages) surrounded the oven with discussions like this cooked snake, and then declared it susceptible to

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

Tumah. A Braisah taught, On that day, R' Eliezer advanced all the arguments in the world to defend his lenient ruling, but the sages did not accept his arguments. R' Eliezer said to them: If the Halachah accords with me, let this carob tree prove it, whereupon the carob tree was uprooted from its place and moved one hundred amos and some say it was four hundred amos. Unconvinced, the sages said to him: You cannot bring proof from a carob tree. He then said to them, If the halachah accords with me, let the water canal prove it, whereupon the water in the water canal flowed backwards. The sages said to him: you cannot bring proof from a water canal. He then said to them: if the halachah accords with me, let the walls of the study hall prove it. whereupon the walls of the study hall leaned and were about to fall. Immediately, R' Yehoshua rebuked the walls and said to them: If Torah scholars vie with one another in discussions about halachah, what business is it of yours? The walls did not fall, out of respect for R' Yehoshua, but neither did they right themselves out of respect for R' Eliezer, and they still continue to lean to this day. R' Eliezer then said to the sages: If the halachah accords with me, Let heaven prove it, whereupon a baskol went forth and proclaimed: what argument do you have with R' Eliezer, whom the halachah follows in all places! Upon hearing this, R' Yehoshua stood on his feet and declared: It [The Torah] is not in heaven. What did he mean it is not in heaven? R' Yirmiyah said: It means that we pay no heed to a baskol in matters of halachah , for the torah was already given to man at Mount Sinai. We do not pay attention to a Baskol because G-d already wrote in the Torah at Mount Sinai "According to the majority the matter shall be decided". R' Nassan once met Elijah and said to him, What was the Holy One doing at that moment when R' Yehoshua rejected the heavenly signal? Elijah responded to him: He was laughing and saying "My children have prevailed over me, my children have prevailed over me."

They said that on that day the sages collected all the things R' Eliezer had declared Tahor and burned them in fire. and they voted on him and excommunicated him. They said: who will go and inform him? R' Akiva said to them: I will go, for I am concerned that perhaps an unfit person will go and inform him, and bring about the destruction of the entire world. What did R' Akiva do? He dressed in black , and cloaked himself in black, and sat before R' eliezer at a distance of four amos. R' Eliezer said to him, Akiva why is today different from other days? R' Akiva replied to him: My teacher it seems to me that your colleagues are removed from you. Upon hearing this, R' Eliezer, too, tore his garments and removed his shoes. And he slid off his chair and sat on the ground. Tears flowed from his eyes. At that time the world was smitten: A third of the worlds olives, a third of the worlds wheat, and a third of the worlds barley became ruined. And some say: even dough already in a woman's hands became spoiled. A Braisah taught: A great blow occurred on that day, for every place on which R' Eliezer set his eyes went up in flames. And it even happened that R' Gamliel, the Nasi, was coming in a boat, and a gale threatened to drown him. He said: It seems to me that this is only because of R' Eliezer Ben Hurkenos. Rabban Gamliel stood on his feet and said: Master of the Universe, it is well known to you that I did not do this for my own honor or for the honor of my father's household, but for your honor, so that disputes not proliferate in Israel. Whereupon the sea subsided from its raging. Ima Shalom, the wife of R' Eliezer, was the sister of R' Gamliel. From that incident onwards, she did not let R' Eliezer fall on his face (to say the Tachanun prayer). One day she thought that it was Rosh Chodesh, when the tachanun prayer is not recited, but she had confused a full month with a deficient one. There are those who say that a poor person came and stood at the door as R' Eliezer was about to recite the Tachanun supplication, and she took bread out to him. Either way, she afterwards found R' Eliezer falling on his face (reciting the Tachanun prayer). She

דף יומי DAF NOMY INSIGHTS

said to him: Leve-toi (get up!) You are killing my brother. Meanwhile, an announcement went forth from the house of Rabban Gamliel stating that he had died. R' Eliezer said to his wife: How did you know about Rabban Gamliel's death? She said to him: I have received such a tradition from the house of my grandfather: All the gates of Heaven are locked, except for the gates of אונאה.

Observe the service of water in the House of G-d, or Stone with your Esrogim

ולמנסך אומר לו הגבה ירך שפעם אחד נסך אחד על גבי רגליו ורגמוהו כל העם באתרוגיהן (סוכה מח:)

And to the pourer of the water libation they would say, "Raise your hand while you pour!" For one time a Kohen poured the water onto his feet, and all the people pelted him with their Esrogim.

It once happened that the Kohen performing the libations was of the sect of the Sadducees, who deny the validity of unwritten laws such as the water libation. [As mentioned earlier (see 48a note 23), the requirement for the water libation is not explicit in Scripture.] He purposely poured the water onto his feet, instead of into the bowl, so as not to perform the libation (Rashi; see also Ritva to Yoma 26b).

(Artscroll Note 7)

Study your Gemara or Stand Your Ground (רבא)

רב יוסף בריה דרבא שדריה אבוהי לבי רב לקמיה דרב יוסף פסקו ליה שית שני כי היה תלת שני מטא לעלי יומא דכפורי אמר איזיל ויאחזינהו לאישי ביתי שמע אבוהי שקל מנא ונפק לאפיה אמר ליה זונתך נזכרת איכא דאמרי אמר ליה יונתך נזכרת איטרוד לא מר איפסיק ולא מר איפסיק (כתובות סג.)

Rav Yosef the son of Rava was sent by his father to study in the academy before Rav Yosef. They agreed to give him six years after his marriage for his marriage for his studies. When three years had passed and the eve of Yom Kippur approached, he said, "I will go and see the members of my household." His father heard that he was coming. He took a utensil (i.e. weapon) and went out to meet him. He said to [his son], "You have been reminded of your harlot?" Some report the following version; He said to him, "You have been reminded of your dove?" They got involved in a disagreement over the matter. Neither this master ate the concluding meal before Yom Kippur, nor that master ate the concluding meal.

No Means Yes

The word אין in the משנה means "No" or "There is no".

אין בין וכו. אלא וכו. (מגילה ז:)

There is nothing between etc. except for etc..

In aramaic it means "Yes".

אין ולא ורפיא בידיה (שבת קטז.)

"Do not fear the past. It was meant to be. עמונית ולא עמונית"

דף יומי DAF INSIGHTS ומסע דאף

No Means Yes

לב לא

אמר רבי כל המנחש לו נחש שנאמר כי לא נחש ביעקב והא בלמ"ד אל"ף כתיב אלא משום מדה כנגד מדה (גדרים לב.)

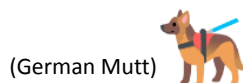
שם והא בלמ"ד אל"ף כתיב אלא מדה כנגד מדה: נ"ב כבר התעורר הרב מהר"י ברלין דהרי (סוטה לא.) אמרינן ד'לא' משמע הן ומשמע לאו וביותר מכורא שם בפ' המשניות להרמב"ם ח"ל בפ"ה דסוטה לו אפילו כתוב באל"ף מורה לפעמים על הן ואפילו כתוב בוי"ו מורה על לאו לפעמים ע"ש. ואיך מקשה הש"ס "והא לא כתיב". ונראה לי שלא נאמר זאת רק היכי דהוא קרי וכתוב שדורשין שניהם המקרא והמסורה כמו הן יקטלני לא איחל במשנה דסוטה שם. או בכל צרתם לו צר בגמרא דסוטה דבשניהם נקרא בלמ"ד אל"ף ונקרא בלמ"ד וי"ו. ועל זה אמרו דדרשין הכי והכי אבל במקרא שלפנינו כי לא נחש ביעקב המקרא והמסורה שניהם שוין בלמ"ד אל"ף מקשה הש"ס שפיר מנא ליה למדרש בלמ"ד וי"ו ועיין תוס' (חולין סה.) בהך דאין לו כרעים והתוס' התעוררו שם מהך אשר לא יעדה ואשר לא חומה וכלם קרי וכתוב הם ועיין תוס' (סנהדרין ד.) בהך דיש אם למקרא ומה שהתעורר מהרי"ב דהגירסא בע"י רבי לוי. עיין ירושלמי פרק ו' דשבת גם שם הגירסא. ח"ל אמר לוי כל המנחש סופו לבא עליו שנאמר כי לא נחש ע"ש ודע כי ר' לוי הנזכר במדרשו וירושלמי הוא מאוחר ללוי בר סימאי כברו של רב ותלמידו של רבי ע"ש

[מהרי"ץ חיות]

No Means Yes

ר' יוחנן אמר וכו. ויש לאו שהוא כהן (בבא קמא צג.)

R' Yochanan said: A person's stipulations of nonliability could be effective for any kind of damage, even permanent injury; however, a person's spoken stipulation cannot always be taken at face value. etc. etc. and there is a "no" that is like a "yes".

(German Mutt)

If the following is not **germane** does this mean it is **moot**?

(German Mutt)

The Dog Should Be Silenced

סג סג

ההיא איתתא דעיילא לההוא ביתא למיפא נבח בה כלבא איתעקר ולדה אמר לה מרי דביתא לא תידחלי לדקילי ניביה ושקילין טופריה אמרה ליה שקולא טיבותיך ושדיא אחיזרי כבר נד ולד (שבת סג:)

A certain pregnant woman came into a particular house to bake. A dog barked at her, and her fetus was uprooted. The owner of the house (and the dog) said to her, "Don't worry for the dog's fangs and its claws have been removed." She said to him "The gratitude for your reassurance has been taken away and cast onto thorns. The fetus has already been dislodged." (Artscroll)

The oblivious dog owner wondered: Was this dislodging more recently or less recently?

קודם דקודם (יבמות מג.)

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

לפני דלפני : (עבודה זרה כא.) (עבודה זרה יד.)

וכל שקבעה לה שלשה פעמים הרי זה וסת (נדה סג.)

"Quick! Tell Maze. He said Vater Vater. I am a witness it is true."

The Three Strong Ones

כלב בחיות

Hyenas are **not** members of the dog or cat families. Instead, they are so unique that they have a family all their own, Hyaenidae. There are four members of the Hyaenidae family: the striped hyena, the "giggly" spotted hyena, the brown hyena, and the aardwolf (it's a hyena, not a wolf). -San Diego Zoo

והיינו דאמר רבי שמעון בן לקיש ג' עזין הן ישראל באומות כלב בחיות תרנגול בעופות וי"א אף עז בבהמה דקה וי"א אף צלף באילנות (ביצה כה:)

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

And thus did R' Shimon Ben Lakish say: There are three who are strong, Israel among the nations, the dog among the animals; and the chicken among the fowl. Others add: also the goat among the smaller animals. And still others add: also the caperbush among the trees.

The Lion That Dethroned The King

אמר ר' יהודה קרש טביא דבי עילאי טגרס אריא דבי עילאי אמר ר' כהנא תשע אמהתא הוי בין אונא לאונא דאריא דבי עילאי אמר ר' יוסף שיתסר אמהתא הוי משכיה דטביא דבי עילאי אמר ליה קיסר לרבי יהושע בן חנניה אלקיכם כאריה מתיל דכתיב אריה שאג מי לא יירא מאי רבותיה פרשא קטיל אריא אמר ליה לאו כהוי אריא מתיל כאריא דבי עילאי מתיל אמר ליה בעינא דמיחזית ליה ניהלי אמר ליה לא מצית חזית ליה אמר ליה איברא חזינא ליה בעא רחמי אתעקר מדוכתיה כי הוה מרחיק ארבע מאה פרסי ניהם חד קלא אפילו כל מעברתא ושורא דרומי נפל אדמרחק תלת מאה פרסי ניהם קלא אחרינא נתור ככי ושיני דגברי ואף הוא נפל מכורסיא לארעא אמר ליה במטותא מינך בעי רחמי עליה דלהדר לדוכתיה בעא רחמי עליה ואהדר ליה לאתריה (חולין נט:)

Rav Yehudah said: The *keresh* is the deer of Bei I'lai, and the *tigris** is the lion of Bei I'lai. Rav Kahana said: Nine amos* is the span between the two ears of the lion of Bei I'lai. Rav Yosef said: Sixteen amos is the length of the deer of Bei I'lai. The Roman Caesar once said to R' Yehoshua Ben Chananya: "Your God is likened in Scripture to a lion, for it is written: "A lion has roared, who will not fear; the Lord G-d has spoken, who can but prophesy." What, then is his greatness? Why, a warrior can kill a lion!" R' Yehoshua replied; "He is not likened to a lion such as this ordinary one that you know. Rather, he is likened to the lion of Bei I'lai." Caesar then said to R' Yehoshua: "I want you to show me [the lion of Bei I'lai]." [R' Yehoshua] replied; "You are not capable of beholding it". Caesar then said to him; "Indeed, I will behold it. You must show it to me." [R' Yehoshua] prayed and the lion set out from its place. When it was four hundred *parsahs* away, the lion let out one roar, and all the pregnant women of Rome miscarried, and all the walls of Rome collapsed. When it was 300 *parsahs* away it let out another roar, and the men's molars and front teeth fell out, and he [Caesar], too, fell from his throne to the ground. He said to R' Yehoshua: "I implore you! Pray that it return to its place." He prayed and returned it to its locale. (Artscroll)

*[It should be noted that *tigris* is Greek and Latin for tiger, the largest member of the cat family. However, the Gemara referst to a creature that is much larger than any known tiger.] (Artscroll end of Note 23)

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

*An amah is approximately between 1.6 and 2 feet in length. Nine amos is approximately between 14.4 feet and 18 feet.

ארי עלה מבבל

The Resurrected Lion And The Relativity Of Time

יט נח פח קיח 118 88 19

Ahorita: The word "Ahorita" in Mexico is "Now", but in Cuba it means "Later".

ויעבד יעקב ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו אותה (בראשית כט:כ)

ת"ר פעם אחת עלו כל ישראל לרגל לירושלים וכו'. ת"ר שלשה נקדמה להן חמה בעבורן משה ויהושע ונקדימון בן גוריון וכו'. וכו'. (תענית יט:)

אמר רב לית בקא בר יומא ולית דיבא בת שתא אמר ליה רב פפא לאבוי והא אמרי אינשי שב שני אימרא בקתא מבקא דאמרה ליה חזיתיה לבר מחוזא דסחא במיא וסליק ואיכרך בסדינין ואותיבת עליה ומצת מיניה ולא הודעת לי אמר ליה וליטעמך הא דאמרי אינשי שיתין מני פרזלא תלו ליה לבקא בקורנסיה מי איכא איהו גופיה כמה הוי אלא במנה דידהו הכא נמי בשני דידהו (חולין נח:)

Rav said: There is no such thing as a day old gnat, and there is no such thing as a year old fly.

Rav Papa questions this assertion:

But what of the following saying that people say: "For seven years the female gnat kept aloof from the male gnat, refusing to mate with him, for she said to him: you saw a Mechozan who went swimming in the water, and got out and wrapped himself in sheets, and you alighted on him and sucked blood from him without telling me!" From this saying it seems that gnats can live for at least seven years!

Abaye responds:

He said to [Rav Papa]: And according to your reasoning, that we are to understand this popular saying literally, what will you say about that which people say in the following saying: The gnat carries sixty manehs of iron in his hammer, i.e. in his proboscis, so sharp is his sting. Now is there really so much weight to a gnats proboscis? Surely not! Why, how much does [the gnat] himself weigh altogether? Rather, even you, Rav Papa, must admit that the saying necessarily is said in terms of their manehs, i.e. gnat manehs. Similarly, here too, the first saying is said in terms of **their years** (gnat years).

שלום שלום

שלום שלום לרחוק ולקרוב (סנהדרין צט:).

Un Chiste, un broma para tu.

Spanish Joke: Un hombre preguntó a Dios "para tu cuanto esta un mil anos?" Y Dios dijo "para me un mil anos esta como un dia" luego el hombre preguntó a Dios, "y para tu cuanto esta un mil dólares?" Y

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

Dios le respondió, "Para me un mil dolares esta un peso." Luego el hombre se pido, "Ah, entonces Dios, hagame un favor pequeño por favor, dame un peso?" Y Dios le dijo, "Claro que si, esparate un dia."

דרש מרימר מאי דכתיב וישקוד ד' על הרעה ויביאה עלינו כי צדיק ד' אלקינו משום דצדיק ד' אלקינו וישקוד ד' על הרעה וכו'. וכו'. עולא אמר שהקדים שתי שנים לונשנתם אמר רב אחא בר יעקב שמע מינה מהרה דמרי עלמא תמני מאה וחמשין ותרתי הוא (גיטין פח:)

Mereimar expounded: What is the meaning of that which is written: *And Hashem hastened the calamity, and He brought it upon us, for Hashem, our G-d, is righteous.*? Does this verse mean that because Hashem, our G-d, is righteous, therefore Hashem hastened the calamity and he brought it upon us? Surely that is not what scripture intends! Rather the verse intimates that the Holy One Blessed is He, acted charitably towards Israel etc. etc. Ulla said For G-d advanced the exile by two years as compared to the date indicated by the word v'noshantem. The numerical value of v'noshantem (852) indicates that the Jewish people would have been totally destroyed for their sins if they had stayed in Eretz Yisrael 852 years. Hence, when G-d banished them two years early, He performed a charitable act, for the exile saved the Jews from the total annihilation to which the end of the verse (you will be utterly destroyed, quickly, from the Land) alludes.

The Gemara comments on Ulla's explanation of the verse:

Rav Acha Bar Yaakov said: Derive from [Ulla's explanation] that - when the term *quickly* is used by the Master of the World, it means eight hundred and fifty two years.

וא"ר יוסי יהא חלקי ממכניסי שבת בטבריא וממוציאי שבת בציפורי (שבת קיח:)

גליון הש"ס : יהא חלקי ממכניסי שבת בטבריא ברבינו יונה פ"ח דברכות דף מג ע"א כתב די"מ שבטבריא היו מגמרים הכלים בע"ש מפני כבוד השבת שיריחו ריח טוב ובציפורי היו מגמרים במ"ש והיו עושין כן לכבוד שבת שהיו מראין הצער שיש להם מהנפש יתירה שהיה להם בשבת ועתה בפרידת השבת צריכין למוגמר להריח ריח טוב עיין שם וכעין זה כתב באגודה והר"י מיגא"ש בתשובה סימן מ"ה כתב יהא חלקי וכו'. היינו עם אותם שבתחלת שבת המה בטבריא ובאפוקי יומא הם בצפורי כי טבריא וציפורי תוך תחום אחד ומקדמי ומאחרי שבת (שבת קיח:)

ההוא גברא דהוה בעי אחוויי אתיבנא דחבריה אתא לקמיה דרב א"ל לא תחוי ולא תחוי א"ל מחוינא ומחוינא יתיב רב כהנא קמיה דרב שמטיה לקועיה מיניה קרי רב עילויא בניך עולפו שכבו בראש לכ חוצות כתוא מכמר מה תוא זה כיון שנפל במכמר אין מרחמין עליו אף ממון של ישראל כיון שנפל ביד עובדי כוכבים אין מרחמין עליו א"ל רב כהנא עד האידנא הוו פרסאי דלא קפדי אשפיכות דמים והשתא איכא יוונאי דקפדו אשפיכות דמים ואמרי מרדין מרדין קום סק לארעא דישראל וקביל עלך דלא תקשי לרבי יוחנן שבע שנים אזיל אשכחיה לריש לקיש דיתב וקא מסיים מתיבתא דיומא לרבנן אמר להו ריש לקיש היכא אמרו ליה אמאי אמר להו הא קושיא והאי קושיא והאי פירוקא והאי פירוקא אמרו ליה לריש לקיש אזל ריש לקיש א"ל לרבי יוחנן ארי עלה מבבל לעיין מר במתיבתא דלמחר למחר אותבוה בדרא קמא קמיה דר' יוחנן אמר שמעתתא ולא אקשי שמעתתא ולא אקשי אנתתא אחורי שבע דרי עד דאותביה בדרא בתרא א"ל רבי יוחנן לר"ש בן לקיש ארי שאמרת נעשה שועל אמר יהא רעוא דהני שבע דרי להו חילוף שבע שנים דאמר לי רב קם אכרעיה א"ל נהדר מר ברישא אמר שמעתתא ואקשי אוקמיה בדרא קמא אמר שמעתתא ואקשי ר' יוחנן הוה יתיב אשבע בסתרקי שלפי ליה חדא בסתרקא מתותיה אמר שמעתתא ואקשי ליה עד דשלפי ליה כולהו בסתרקי מתותיה עד דיתב על ארעא ומסרחי גביניה אמר להו דלי לי עיני ואחזייה דלו ליה

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

במכחלתא דכספא חזא דפרטיה שפוותיה סבר אחוך קמחייך ביה חלש דעתיה ונח נפשיה למחר אר להו רבי יוחנן לרבנן חזיתו לבבלאה היכי עביד אמרו ליה דרכיה הכי על לגבי מערתא חזא דהוה הדרא ליה עכנא א"ל עכנא עכנא פתח פומיך ויכנס הרב אצל תלמיד ולא פתח יכנס חבר אצל חבר ולא פתח יכנס תלמיד אצל הרב פתח ליה בעא רחמי ואוקמיה א"ל אי הוה ידענא דדרכיה דמר הכי לא חלשא דעתי השתא ליתי מר בהדן א"ל אי מצית למיבעי רחמי דתו לא שכיבנא אזילנא ואי לא לא אזילנא הואיל וחליף שענתא חליף תייריה אוקמיה שייליה כל ספיקא דהוה ליה ופשטינהו ניהליה היינו דאמר ר' יוחנן דילכון אמרי דילהון היא (בב"ק קיז:)

He died, but then ר' יוחנן resurrected him. So it comes out that the seven years were replaced with seven rows of תלמידים, and were thereby shortened. So why was רב כהנא known as "A lion that ascended from Babylonia"? I want to say the reason is because of his tremendous strength and abilities in his learning. In a certain sense he shared characteristics of a lion using the analogy of the סוגיא that they were learning being compared to an animal of prey such as a deer or cow, רב כהנא was able to tear it apart and ask קשיא after קשיא, and then provide the answers. Here is my proof that this is why רב כהנא was **compared to a lion**.

אמר רבא אני וארי שבחבורה תרגימנא ומנו ר' חייא בר אבין הלכה כר' שמעון ולא מטעמיה וכו'. (שבת קיא:)

Here ר' יוחנן holds that כל בני ישראל בני מלכים הן, All the Children of Israel are "Sons of Kings" when it various matters of הלכות including הלכות שבת. Here ר' חייא בר אבין is referred to the "Lion of the Group", and we see that he is able to provide the answer to the problematic question of the גמרא.

ר' יוחנן : Are We In The Future Or In The Past

Warning: This piece contains elements of סוגיא's that are not strictly according to the מסקנה (conclusion) of the גמרא. Readers with higher sensitivities maintaining their discretion is advised.

1. אמר ר' יוחנן אם נתערבו קאמר (מנחות פט:)

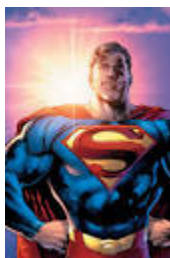
Warning: Not the מסקנה of the גמרא.

2. אמר ר' יוחנן וכבר בא חכם (עירובין לו:)

"Remembering the **past**, might help you to see the needs of the **future**, and prepare for them."

דף יומי INSIGHTS וממצא דאף

Man of A Different Metallic Element

Periodic table of the elements

1	2																	18	19	20											36	37	38											54	55	56											72	73	74											88	89	90											108	109	110											126	127	128											154	155	156											172	173	174											190	191	192											208	209	210											226	227	228											254	255	256											272	273	274											290	291	292											308	309	310											326	327	328											344	345	346											362	363	364											380	381	382											398	399	400											416	417	418											434	435	436											452	453	454											470	471	472											488	489	490											506	507	508											524	525	526											542	543	544											560	561	562											578	579	580											596	597	598											614	615	616											632	633	634											650	651	652											668	669	670											686	687	688											704	705	706											722	723	724											740	741	742											758	759	760											776	777	778											794	795	796											812	813	814											830	831	832											848	849	850											866	867	868											884	885	886											902	903	904											920	921	922											938	939	940											956	957	958											974	975	976											992	993	994											1010	1011	1012											1028	1029	1030											1046	1047	1048											1064	1065	1066											1082	1083	1084											1100	1101	1102											1118	1119	1120											1136	1137	1138											1154	1155	1156											1172	1173	1174											1190	1191	1192											1208	1209	1210											1226	1227	1228											1244	1245	1246											1262	1263	1264											1280	1281	1282											1298	1299	1300											1316	1317	1318											1334	1335	1336											1352	1353	1354											1370	1371	1372											1388	1389	1390											1406	1407	1408											1424	1425	1426											1442	1443	1444											1460	1461	1462											1478	1479	1480											1496	1497	1498											1514	1515	1516											1532	1533	1534											1550	1551	1552											1568	1569	1570											1586	1587	1588											1604	1605	1606											1622	1623	1624											1640	1641	1642											1658	1659	1660											1676	1677	1678											1694	1695	1696											1712	1713	1714											1730	1731	1732											1748	1749	1750											1766	1767	1768											1784	1785	1786											1802	1803	1804											1820	1821	1822											1838	1839	1840											1856	1857	1858											1874	1875	1876											1892	1893	1894											1910	1911	1912											1928	1929	1930											1946	1947	1948											1964	1965	1966											1982	1983	1984											2000	2001	2002											2018	2019	2020											2036	2037	2038											2054	2055	2056											2072	2073	2074											2090	2091	2092											2108	2109	2110											2126	2127	2128											2144	2145	2146											2162	2163	2164											2180	2181	2182											2198	2199	2200											2216	2217	2218											2234	2235	2236											2252	2253	2254											2270	2271	2272											2288	2289	2290											2306	2307	2308											2324	2325	2326											2342	2343	2344											2360	2361	2362											2378	2379	2380											2396	2397	2398											2414	2415	2416											2432	2433	2434											2450	2451	2452											2468	2469	2470											2486	2487	2488											2504	2505	2506											2522	2523	2524											2540	2541	2542											2558	2559	2560											2576	2577	2578											2594	2595	2596											2612	2613	2614											2630	2631	2632											2648	2649	2650											2666	2667	2668											2684	2685	2686											2702	2703	2704											2720	2721	2722											2738	2739	2740											2756	2757	2758											2774	2775	2776											2792	2793	2794											2810	2811	2812											2828	2829	2830											2846	2847	2848											2864	2865	2866											2882	2883	2884											2900	2901	2902											2918	2919	2920											2936	2937	2938											2954	2955	2956											2972	2973	2974											2990	2991	2992											3008	3009	3010											3026	3027	3028											3044	3045	3046											3062	3063	3064											3080	3081	3082											3098	3099	3100											3116	3117	3118											3134	3135	3136											3152	3153	3154											3170	3171	3172											3188	3189	3190											3206	3207	3208											3224	3225	3226											3242	3243	3244											3260	3261	3262											3278	3279	3280											3296	3297	3298											3314	3315	3316											3332	3333	3334											3350	3351	3352											3368	3369	3370											3386	3387	3388											3404	3405	3406											3422	3423	3424											3440	3441	3442											3458	3459	3460											3476	3477	3478											3494	3495	3496											3512	3513	3514											3530	3531	3532											3548	3549	3550											3566	3567	3568											3584	3585	3586											3602	3603	3604											3620	3621	3622											3638	3639	3640											3656	3657	3658											3674	3675	3676											3692	3693	3694											3710	3711	3712											3728	3729	3730											3746	3747	3748											3764	3765	3766											3782	3783	3784											3800	3801	3802											3818	3819	3820											3836	3837	3838											3854	3855	3856											3872	3873	3874											3890	3891	3892											3908	3909	3910											3926	3927	3928											3944	3945	3946											3962	3963	3964											3980	3981	3982											3998	3999	4000											4016	4017	4018											4034	4035	4036											4052	4053	4054											4070	4071	4072											4088	4089	4090											4106	4107	4108											4124	4125	4126											4142	4143	4144											4160	4161	4162											4178	4179	4180											4196	4197	4198											4214	4215	4216											4232	4233	4234											4250	4251	4252											4268	4269	4270											4286	4287	4288											4304	4305	4306											4322	4323	4324											4340	4341	4342											4358	4359	4360											4376	4377	4378											4394	4395	4396											4412	4413	4414											4430	4431	4432											4448	4449	4450											4466	4467	4468											4484	4485	4486											4502	4503	4504											4520	4521	4522											4538	4539	4540											4556	4557	4558											4574	4575	4576											4592	4593	4594											4610	4611	4612											4628	4629	4630											4646	4647	4648											4664	4665	4666											4682	4683	4684											4700	4701	4702											4718	4719	4720											4736	4737	4738											4754	4755	4756											4772	4773	4774											4790	4791	4792											4808	4809	4810											4826	4827	4828											4844	4845	4846											4862	4863	4864											4880	4881	4882											4898	4899	4900											4916	4917	4918											4934	4935	4936											4952	4953	4954											4970	4971	4972											4988	4989	4990											5006	5007	5008											5024	5025	5026											5042	5043	5044											5060	5061	5062											5078	5079	5080											5096	5097	5098											5114	5115	5116											5132	5133	5134											5150	5151	5152											5168	5169	5170											5186	5187	5188											5204	5205	5206											5222	5223	5224											5240	5241	5242											5258	5259	5260											5276	5277	5278											5294	5295	5296											5312	5313	5314											5330	5331	5332											5348	5349	5350											5366	5367	5368											5384	5385	5386											5402	5403	5404											5420	5421	5422											5438	5439	5440											5456	5457	5458											5474	5475	5476											5492	5493	5494											5510	5511	5512											5528	5529	5530											5546	5547	5548											5564	5565	5566											5582	5583	5584											5600	5601	5602											5618	5619	5620											5636	5637	5638											5654	5655	5656											5672	5673	5674											5690	5691	5692											5708	5709	5710											5726	5727	5728											5744	5745	5746											5762	5763	5764											5780	5781	5782											5798	5799	5800											5816	5817	5818											5834	5835	5836											5852	5853	5854											5870	5871	5872											5888	5889	5890											5906	5907	5908											5924	5925	5926											5942	5943	5944											5960	5961	5962											5978	5979	5980											5996	5997	5998											6014	6015	6016											6032	6033	6034											6050	6051	6052											6068	6069	6070											6086	6087	6088											6104	6105	6106											6122	6123	6124											6140	6141	6142											6158	6159	6160											6176	6177	6178											6194	6195	6196											6212	6213	6214											6230	6231	6232											6248	6249	6250											6266	6267	6268											6284	6285	6286											6302	6303	6304											6320	6321</
---	---	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	----	----	----	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	----	----	----	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	----	----	----	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	----	----	----	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	----	----	----	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	-----	-----	-----	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	-----	-----	-----	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	-----	-----	-----	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	-----	-----	-----	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	-----	-----	-----	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	-----	-----	-----	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	-----	-----	-----	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	-----	-----	-----	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	-----	-----	-----	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	-----	-----	-----	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	-----	-----	-----	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	-----	-----	-----	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	-----	-----	-----	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	-----	-----	-----	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	-----	-----	-----	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	-----	-----	-----	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	-----	-----	-----	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	-----	-----	-----	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	-----	-----	-----	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	-----	-----	-----	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	-----	-----	-----	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	-----	-----	-----	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	-----	-----	-----	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	-----	-----	-----	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	-----	-----	-----	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	-----	-----	-----	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	-----	-----	-----	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	-----	-----	-----	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	-----	-----	-----	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	-----	-----	-----	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	-----	-----	-----	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	-----	-----	-----	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	-----	-----	-----	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	-----	-----	-----	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	-----	-----	-----	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	-----	-----	-----	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	-----	-----	-----	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	-----	-----	-----	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	-----	-----	-----	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	-----	-----	-----	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	-----	-----	-----	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	-----	-----	-----	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	-----	-----	-----	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	-----	-----	-----	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	-----	-----	-----	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	-----	-----	-----	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	-----	-----	-----	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	-----	-----	-----	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	-----	-----	-----	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	------	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------	--------

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

known as Issi Son Of Mahalalel, am analogous to a copper mortar that is not subject to decay. Shila retorted, But I Shila Son Of Avina, am analogous to an iron pestle that can crack a copper mortar. Rav Assi became ill. When he was seized by fever he was relieved from his suffering from chills, and when he was seized by chills, he was relieved from his suffering from fever. Ultimately, Rav Assi passed away. Shila went and said to his wife: Prepare burial shrouds for me, as I must leave this world along with Rav Assi so that he should not go and tell Rav derogatory things about me. She prepared him shrouds, and Shila passed away. At the funeral, the biers of the two scholars were side by side, and people saw that a myrtle branch flew back and forth from one bier to the other. They said: We may learn from this that the Rabbi's have made a reconciliation.

A fight to the death. For after death there is peace (reconciliation).

רב ששת Is The Iron Man

אמר רבא הקשה אדם קשה שהוא קשה כברזל ומנו רב ששת (מנחות צה:)

Rava said: This question was found to be hard (to answer) by a hard man who is hard as iron*. And who is this man? It is רב ששת.

*i.e. A man who is wise and sharp, who cleaves through halachic doubts like an iron blade (Rashi). Tosafos explain that the description קשה כברזל echoes the Gemara (Taanis 4a) that states that "any Torah scholar who is not hard as iron is not a true Torah scholar." (Artscroll Note 18)

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

Silence?

סג

מתני' האומר הרי עלי במחבת לא יביא במרחשת במרחשת לא יביא במחבת מה בין מחבת למרחשת מרחשת יש לה כיסוי מחבת אין לה כיסוי דברי ר' יוסי הגלילי וכו'. גמ' מאי טעמא דר' יוסי אילמא מרחשת דאתיא ארחושי הלב כדכתיב רחש לבי דבר טוב ומחבת דאתיא אמחבואי הפה כדאמרי אינשי **מנבח נבוחי** אימא איפכא מחבת דאתיא אמחבואי הלב דכתיב למה נחבאת לברח מרחשת דאתיא ארחושי כדאמרי אינשי הוה מרחשן שיפתותיה אלא גמרא גמירי לה (מנחות סג).

Mishnah: One who says, "I take upon myself to bring in a Machavas," may not bring a Minchah prepared in a marcheshes. If he says, "...in a marcheshes," he may not bring a Minchah prepared in a Machavas. What is the difference between a Machavas and a Marcheshes? A Marcheshes has a cover, and a Machavas does not have a cover; these are the words of R' Yossi Ha'Glili. etc. etc.

Gemara: The Gemara explores the source of R' Yose's view that the difference between Machavas and Marcheshes is whether the utensil is covered:

What is R' Yose's reason? If you will say that he holds that the implication of the word "Marcheshes" is that it is brought to atone for sinful stirrings of the heart, as it is written: *My heart is astir with a good thing*, thus, just as the sinful thoughts are concealed, so too a Marcheshes which is brought to atone for such transgressions is also covered; and the implication of "Machavas" is that it is brought to atone for improper utterings of the mouth, as people say, "It is emitting sounds"; thus, just as speech - for which this Minchah effects atonement - is unconcealed, so too a Machavas is not covered. Why, say the reverse! Say that a "Machavas" is so called since it is brought to atone for the secret thoughts of the heart, as it is written: *Why have you fled secretly?* and a "Marcheshes" is so called since it is brought to atone for movement of the lips, i.e. improper speech, as people say, "His lips were moving." Since the implication of the names is inconclusive in indicating whether the utensil is covered, this cannot be the basis for R' Yose's position.

The Gemara concludes:

Rather, it is an orally transmitted tradition that Marcheshes is covered and Machavas is uncovered.

דף יומי DAF INSIGHTS ומסע דאס

"You Will Join Me..."

"Silence"

ד' ילחם לכם ואתם תחרישון (שמות יד:יד)

האנק דם (מועד קטן טו).

"Ayyyyyyyy", 👁️, 👁️, 👁️, 👍 who am I?

ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשונו (שמות יא:ז)

וי"א אף נובח ואין קולו נשמע ממאי הוי וכו. (יומא פג:)

And there are those who say that he even barks and his voice is not heard. (an additional sign of a mad dog (Yoma 83b))

כלבא בלא מתיה שב שנין לא נבח (עירובין סא:).

A dog who is not in his home city will not bark for seven years. (Eruvin 61a)

Joke : what did the weaver say when he ran out of woof thread?

Answer : "I'm working like a כלב שוטה according to the אומרים in מסכת יומא, or like the כלב who is not in his home town for the first seven years according to the גמרא in עירובין. Meaning to say I am working like a dog, and I ran out of "Woof"."

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

Who Let The Dogs Out

תנו רבנן לא יגדל אדם את הכלב אלא אם כן קשור בשלשלת אבל מגדל הוא בעיר הסמוכה לספר וקושרו ביום ומתירו בלילה (בבא קמא פג.)

The Rabbi's taught: A person may not raise a dog unless it is bound with a chain. However, one may raise a dog in a city that is near the border, and he should tie it up during the day and release it at night (when the danger exists).

I want to finish off בית אבא גלדיה "The Big Dog Dad's House" work with the following statement. Thank you for visiting the Big Dog Dad's House. The Big Dog is kept on the border. The Big Dog is let out at night.

דף יומי DAF וINSIGHTS

ראש

Guns And Butter : His Rightful Place As King

מיד הושיבוהו בראש ומינוהו נשיא עליהם והיה דורש כל היום כולו בהלכות הפסח התחיל מקנטרן בדברים אמר להן מי גרם לכם שאעלה מבבל ואהיה נשיא עליכם עצלות שהיתה בכם שלא שמשותם שני גדולי הדור שמעיה ואבטליון אמרו לו ר' שכח ולא הביא סכין מערב שבת מהו אמר להן הלכה זו שמעתי ושכחתי אלא הנח להן לישראל אם אין נביאים הן בני נביאים הן למחר מי שפסחו טלה תוחבו בצמרו מי שפסחו גדי תוחבו בין קרניו ראה מעשה ונוכר הלכה ואמר כך מקובלני מפי שמעיה ואבטליון וכו'. וכו'. אמר רב יודה אמר רב כל המתיהר אם חכם הוא חכמתו מסתלקת ממנו אם נביא הוא נבואתו מסתלקת ממנו אם חכם הוא חכמתו מסתלקת ממנו מהלל דאמר מר התחיל מקנטרן בדברים וקאמר להו הלכה זו שמעתי ושכחתי וכו'. וכו'. (פסחים סו.-סו:)

הלל הלל

Warning: This piece contains elements of violence such as a hitting of an individual with a ruler, and a screaming in rebuke that are not strictly in accordance with the view of the accepted Halachik opinion of בית הלל. It also makes reference to שמאי, who it has been reported that some of his תלמידים have been excommunicated, and sanctioned by the United Board of United Tannaim. Readers with higher sensitivities maintaining their discretion is advised.

וגר שנתגייר כקטן שנולד דמי (יבמות כב.).

Take a look at what הלל said in מסכת סוכה:

Oh!

I Just can't **wait** to be king

אם אני כאן (סוכה נג.).

A reader who reads the above line 🙄 might ask on it, that the english is not the correct translation of the Hebrew. Good question. Hold that question for a moment, and continue reading.

דאמר מר שום תשים עליך מלך כל משימות שאתה משים אל יהו אלא מקרב אחיך (יבמות מה:)

Take a look at what הלל did in מסכת שבת:

שוב מעשה בנכרי אחד שהיה עובר אחורי בית המדרש ושמע קול סופר שהיה אומר ואלה הבגדים אשר יעשו חושן ואפוד אמר הללו למי אמרו לו לכהן גדול אמר אותו נכרי בעצמו אלך ואתגייר בשביל שישמוני כהן גדול בא לפני שמאי אמר ליה גייריני על מנת שתשימוני כהן גדול דחפו באמת הבנין שבידו בא לפני הלל גייריה א"ל כלום מעמידין מלך אלא מי שיודע טכסיסי מלכות הלך וקרא כיון שהגיע והזר הקרב יומת אמר ליה מקרא זה על מי נאמר א"ל אפילו

דף יומי DAF INSIGHTS ומסב

על דוד מלך ישראל נשא אותו גר קל וחומר בעצמו ומה ישראל שנקראו בנים למקום ומתוך אהבה שאהבם קרא להם בני בכורי ישראל כתיב עליהם והזר הקרב יומת גר הקל שבא במקלו ובתרמילו על אחת כמה וכמה בא לפני שמאי א"ל כלום ראוי אני להיות כהן גדול והלא כתיב בתורה והזר הקרב יומת בא לפני הלל א"ל ענוותן הלל ינוחו לך ברכות על ראשך שהקרבתי תחת כנפי השכינה וכו'. וכו'. (שבת לא.)

You see that although the גר wanted to become a כהן גדול, which doesn't seem to be the same thing as the "king", never-the-less הלל's argument to the גר to convince him to learn תורה was מלך מעמיד מלך. So the question is you see in the end the גר was so happy to have been given the opportunity to join ישראל כלל even though he realized that he will never become the כהן גדול. Why was he happy with הלל? He never accomplished his goal, and it seems that הלל just avoided telling him the most truthful answer to his request, which is that that is not allowed. So why was he so happy? So I want to say the reason is because being brought close השכינה is just as good if not better, than being the כהן גדול. Why would that be?

והתניא רבי מאיר אומר מנין שאפילו נכרי ועוסק בתורה שהוא ככהן גדול תלמוד לומר אשר יעשה אותם האדם וחי בהם כהנים ולוים וישראלים לא נאמר אלא אדם הא למדת שאפילו נכרי ועוסק בתורה הרי הוא ככהן גדול (בבא קמא לח.)

It has been taught in a Braisa: R' Meir says: From where do we know that even a non-jew, if he engages in Torah study, is like a Kohen Gadol? For regarding the laws of the Torah it is stated: *That man shall perform and by which he shall live.* It is not stated in the verse: *"that Kohanim, Levi'im, and Yisraelim shall perform."* But *"that Man shall perform"* "Man" means any human being, Jews as well as non-jews. You have thus learned that even a non-Jew, if he engages in Torah study, is like a Kohen Gadol.

אם אני כאן הכל כאן (סוכה נג.)

פרש"י ד"ה אם אני כאן הכל כאן. דורש היה לרבים שלא יחטאו ואומר בשמו של הקב"ה אם אני כאן הכל כאן כל זמן שאני חפץ בבית הזה ושכינתי שרויה בו יהא כבודו קיים ויבואו הכל כאן ואם תחטאו ואסלק שכינתי מי יבוא כאן:

He was expounding to the multitude that they should not sin, and he was saying in the name of הקדוש (בית המקדש) If I am here then "ALL" (הכל) is here. So long as I have desire in this house (the המקדש) and my שכינה (divine presence) is stationed in it it's honor shall be sustained and "ALL" (הכל) will come here, and if you will sin and I will remove my divine presence from here, then "WHO" (מי) will come here.

It is known that for a certain period of time in the beginning of ישראל's history, there was no king of Israel. The question is how were they able to manage without a king? They always had a כהן גדול, however, yet despite הלל's statement in שבת to that גר, do we ever really find that the כהן גדול had the role of king? I don't think everyone would agree on that. I think there might be some who would argue to say that he didn't have the role of king. So according to those who would say he didn't play the role of king, how would they explain הלל's statement in שבת? I want to point out something in the גמרא in מלכות there. The גר said, "הללו למי", referring to the חושן ואפוד. So perhaps the association with מלכות that the כהן גדול has is connected to the חושן ואפוד. So I want to say that the role of a king might be to be as a supporter of food and needs etc. Here is a ראיה to my assertion.

דף יומי DAF AND INSIGHTS

לא לעולם ר' אליעזר בן יעקב ומודה ר' אליעזר בהאי דנדרא הוי משום דאמר ליה לאו מלכא אנא דמהנינא לך ואת לא מהנית לי (נדרים כד).

No! In fact, I will tell you that this Mishnah is authored even by R' Eliezer ben Yaakov. And as to why the *Neder* would not automatically be null as a motivational *neder*, I will tell you that R' Eliezer agrees in the case of this *neder* that it is a real (rather than "motivational") *neder*. For the vower can say to his friend, **"I am not a king that I should bestow benefits upon you without you bestowing benefits upon me!"**

(Artscroll)

Based on this I want to say that the role of a king is to "bestow benefits" without receiving benefits (e.g. the involuntary services of the civilians as natural human shields) as a return. One might ask that this in גמרא seems to contradict this.

אונקלוס בר קלונימוס איגייר שדר קיסר גונדא דרומאי אבתריה וכו'. וכו'. הדר שדר גונדא אחרינא אבתריה אמר להו לא תשתעו מידי בהדיה כי נקטי ליה ואולי חזא מוזהא דמנחא אפתחא אותיב ידיה עלה ואמר להו מאי האי אמרו ליה אימא לן את אמר להו מנהגו של עולם מלך בשר ודם יושב מבפנים ועבדיו משמרים אותו בחוץ ואילו הקב"ה עבדיו מבפנים והוא משמרן מבחוץ שנאמר ד' ישמור צאתך ובואך מעתה ועד עולם איגור תו לא שדר אבתריה (עבודה זרה יא.).

Onkelos son of Klonimus converted to Judaism. Caesar sent a troop of Romans to get him back (to return to be with the Romans and their religion (Perhaps he was related to Caesar). As they were taking Onkelos back to Caesar he saw a מוזהא and he put his hand on it. He said to the Roman troop "What is this?" They said to him, "You tell us." He said to them, "the general custom of the world is that the king sits inside and the guards stand outside to guard him from the enemies, but The Holy One Blessed is He, his servants are inside, and he guards them from the outside as the verse states, "God will guard your exiting and your coming from now until forever". Upon hearing this the Roman Troop converted to Judaism. Caesar did not send after Onkelos anymore.

So this גמרא implies that it is normal for a flesh and blood king to have guards guarding him from the outside, while he is inside his tunnel or palace. The answer is that we are distinguishing here between the Servants of the king who voluntarily were trained to serve the king in the capacity of being his guards, as we find in the case of the גמרא זרה, and in the case of the subjects we are referring to the using of civilians as human shields against their will, which is not something that a flesh and blood king that is serving as king properly, should be doing. This would not be the ideal king serving as king in the ideal form.

Perhaps this can be put in other words as follows, the king is needed by the subject, to receive benefits, but the king doesn't necessarily need the subject, as he doesn't really get any benefits bestowed by the subject.

Here is one more גמרא that might illustrate this point.

צו את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית וך אמר רבי שמואל בר נחמני אליך ולא לי לא לאורה אני צריך שלחן בצפון ומנורה בדרום אמר רבי זריקא אמר רבי אלעזר לא לאכילה אני צריך ולא לאורה אני צריך ויעש לבית חלוני שקפים

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

אטומים תנא שקפין מבחוץ ואטומים מבפנים מחוץ לפרכת העדות באהל מועד עדות הוא לכל באי עולם שהשכינה שורה בישראל ואם תאמר לאורה אני צריך והלא כל ארבעים שנה שהלכו ישראל במדבר לא הלכו אלא לאורו אלא עדות הוא לכל באי עולם שהשכינה שורה בישראל מאי עדותה אמר רבא זה נר מערבי שנותנין בה שמן כנגד חברותיה וממנה היה מדליק ובה היה מסיים (מנחות פו:)

The Gemara presents another interpretation of the verse under discussion: The Torah states: *Command the Children of Israel, and they shall take for you pure olive oil.* R' Shmuel Bar Nachmaini said: In this verse God is saying that the light of the Menorah is "for you" [the Children of Israel] and not for Me. God explains, "I do not need its light."

The Gemara develops this concept:

The Shulchan (Table) was on the north side of the Holy (Heichal), and the Menorah was on the south side. R' Zrika said in the name of R' Elazar: God declares: "This arrangement demonstrates that I do not need food, and I do not need the Menorah's light*."

The Gemara illustrates the concept in yet another way:

Regarding the Temple built by Solomon, Scripture states: *He made for the house windows that were wide and narrow.* A Braisah taught: They were wide on the outside and narrow on the inside. God declares: This design shows that I do not need its light.

Leviticus 24:2 (*take for you pure olive oil*) has taught us that God does not need the Menorah's light, but we do. That theme recurs in the very next verse: The Torah states: *Outside the curtain of Testimony in the Tent of Meeting Aaron shall arrange it.* It is a testimony for all mankind that the Divine Presence dwells with Israel. And if you will say that I [God] need the Menorah's light (and so the Menorah is preempted from functioning as a testimony), I can answer: But is it not so that during the entire forty years that Israel sojourned in the wilderness they traveled only by his light? Hence, since God is the very source of light, He obviously does not need the Menorah's light. Rather, the Menorah is a testimony for all mankind that the Divine Presence dwells with Israel.

The Gemara now asks: What, precisely, constitutes [the Menorah's] testimony? Rava said, this testimony is the western lamp of the Menorah, into which the Kohen puts an amount of oil equal to the measure put into each of its counterparts (i.e. the other lamps), and yet from it (i.e. the western lamp) he would begin to kindle the Menorah each evening and with it on the following day he would conclude preparing the lamps for the next evening's kindling. (Artscroll)

*When people sit down to eat, they customarily place a lamp next to the table so that they can see their food. From the fact that God ordered the Shulchan and Menorah to be positioned relatively far apart, we glean that the "food" and the "illumination" were not for His sake, as it were (*Rashi* ms. with *Tosafos* and *Maharsha*; see *Tanchuma*, cited by *Iyun Yaakov* in *Ein Yaakov*, *Rif* in *Ein Yaakov*, and *Ben Yehoyada* for other interpretations) (Artscroll Note 17)

I want to connect two things that we see here in the גמרא just cited. I want to connect the concept that God does not need the light of the Menorah and the food of the Table, together with the concept that the western lamp was a testimony that the Divine Presence (שכינה) dwells with Israel. I want to suggest

דף יומי DAF INSIGHTS

that the fact that God does not need the light of the Menorah and the food of the table is connected with the fact that God is the King, and the King bestows benefits, without receiving benefits in return. So perhaps you can say that the design of the windows showed that God gives light to the world, and he does not need to receive light. He gives light to the world so that the world can be able to see, and he can see without receiving light from the world. Perhaps this is the same message in the case of the Table. the Table was not in the same location as the Menorah, where a regular person would want it to be so that he can eat where there is light. Perhaps we can say that just as the windows showed that the בית המקדש the Holy Temple, was a source of light to the world, so too perhaps we can also say that the situation of the Table and Menorah showed that the Holy Temple is the source of sustenance to the world, as "God does not need the Table for food." This is because God is the King, and this is the role of a king, to provide the benefit of food without needing to receive this benefit in return. The western lamp was a testimony of the Divine Presence dwelling with Israel.

I want to say that the חושן ואפוד is connected with the dwelling of the divine presence.

משמחו נביאים הראשונים בטלו אורים ותומים וכו'. וכו'. מאן נביאים הראשונים אמר רב הונא זה דוד ושמואל ושלמה רב נחמן אמר בימי דוד זימנן סליק וזימנן לא סליק שהרי שאל צדוק ועלתה לו שאל אביתר ולא עלתה לו שנאמר ויעל אביתר וכו'. וכו'. אלא אמר ר' נחמן בר יצחק מאן נביאים ראשונים לאפוקי מחגי זכריה ומלאכי דאחרונים נינהו דת"ר משמחו חגי זכריה ומלאכי נסתלקה רוח הקודש מישראל ואע"פ כן היו משתמשים בבת קול שפעם אחת היו מסובין בעליית בית גוריא ביריחו נתנה עליהן בת קול מן השמים ואמרה יש בככם אדם אחד שראוי שתשרה שכינה עליו אלא שאין דורו ראוי לכך נתנו עיניהם בהלל הזקן וכשמת הספידוהו הי חסיד הי עניו תלמידו של עזרא ושוב פעם אחרת היו מסובין בעלייה ביבנה נתנה להן בת קול מן השמים ואמרה להן יש בככם אדם א' שראוי שתשרה שכינה עליו אלא שאין דורו זכאין לכך נתנו עיניהם בשמואל הקטן וכשמת הספידוהו הי עניו הי חסיד תלמידו של הלל ואף הוא אמר בשעת מיתתו שמעון וישמעאל לחרבא וחברוהי לקטלא ושאר עמא לביזא ועקן סגינאין עתידין למיתי על עמא ואף על ר' יהודה בן בבא בקשו לומר הי חסיד הי עניו אלא שנטרפה שעה שאין מספידין אל הרוגי מלכות (סוטה מח.-מח:)

I want to bring out several points from this גמרא here. First of all, you see that there is a direct connection between the חושן ואפוד and the presence of the שכינה as the גמרא says that in the later generations they praised certain individuals that although we no longer have the חושן ואפוד, nevertheless these individuals were ראוי שתשרה שכינה עליהם. Furthermore you see that the subject which we are discussing here is definitely involving prophecy, as נחמן בר יצחק said לא זימנן סליק וזימנן לא סליק. Later the גמרא says מיתתו בשעת מיתתו etc.. etc.. and he said a prophecy. Also I want to ask on a few questions on the גמרא. Why does the ברייתא use the term ואף and "also"? It can't mean that in addition to the one mentioned before he also said a prophecy because the ברייתא didn't mention that הלל said a prophecy. Perhaps there is a simpler פשוט, but I want to suggest that this is referring to the גמרא in מסכת סוכה where we find that the גמרא quotes a משנה in which a teaching of הלל is given, this the גמרא brings after quoting a ברייתא that taught three teachings from הלל.

אף הוא ראה גולגלת בים וכו'. (סוכה נג.)

"Even he saw a skull in the water, and he said because you drowned, you were drowned."

דף יומי DAF INSIGHTS ומסע דאף

I don't understand why it says the word "Even". How is this connected to the statement that preceded it? How does this makes sense? So I want to answer the הלל question as follows: I believe this is a good answer because of its simplicity. The first מימרא about כאן הכל כאן is about seeing the שכינה's presence, in the המקדש. This is according to the explanation that רש"י gives. The next מימרא is possibly not in the המקדש. All he says is אני אל ביתי. אבא אל ביתך. Perhaps this is a reference to learning anywhere as the פסוק quoted as the source which is פרקי אבות. In פרקי אבות this is the same פסוק quoted in פרקי אבות that is the source that wherever there is learning the שכינה rests its presence there. בכל מקום "Anywhere". So again it is the presence of the שכינה, but not necessarily in the המקדש like the first מימרא. This is how I explain the term "אף" and what it is doing here. Even in the crime scene of a murder, even while looking at a skull of someone who was drowned in cold blood, even here הלל was able to see the hand of heaven, and the divine presence. I want to say you see this in his statement of על דאטפת אטפוך because you drowned someone else, you were drowned. He saw justice, despite for example the possible reactions of others to such an event. Others might have decided that there is no Justice, and the world runs on its own without a G-d All-mighty חס ושלום. Even here הלל was able to see the hand of heaven. That is why it says אף.

Based on this I want to explain that this same explanation applies to why the גמרא used the same term regarding שמואל הקטן in מסכת סוטה. It wasn't just that he was able to prophecy and see the future. He was able to see the גולגולת בים and say דאטפת אטפוך, and he said it in the specific scenarios that existed in his time. He said וישמעון וישמעאל לחרבא וחברוהי לקטלא ושאר. עמא לביזא ועקן סגיאין עתידין למיתי על עמא. So you see that the prophecies that the גמרא brings to describe the presence of the שכינה are not simply telling the future, but they are matters that might relate to judgement. They are matters that are having to do with דאטפת אטפוך.

Returning back to the earlier questions I want to say that when someone learns תורה he can also attain the presence of the שכינה, as the גמרא quotes the same פסוק in סוכה as is quoted in the following משנה in פרקי אבות :

רבי חלפתא בן דוסא איש כפר חנניה אומר עשרה שישבין ועוסקין בתורה שכינה שרויה ביניהם שנאמר
אלקים נצב בעדת קל וכו'. וכו'. ומנין אפילו אחד שנאמר בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתך
(פרקי אבות פרק ג משנה ז)

On this same פסוק we see הלל says :

אם תבא אל ביתי אני אבא אל ביתך וכו'. (סוכה נג.)

דף יומי דאטאס און דאס דאס

So perhaps this connects תורה learning and the אורים ותומים and thus the חושן ואפוד. They are both connected in this same idea of the השכינה. While we suggested that in the case of the חושן ואפוד and the אורים ותומים this had to do with prophecy that was connected to אטפוף, I didn't yet make this suggestion here with תורה learning. There is the השכינה where one learns, but I never said that is connected with prophecy and a prophecy that is connected with אטפוף. Never-the-less I want to say that it is. In fact all the דינים of the תורה might be connected in some way to אטפוף. Perhaps you can say that אטפוף is only one example of a דין of the תורה. I want to say that it is an example of the lesson of the importance of not sinning. This is as רש"י explained in the first מימרא of הלל of כאן הכל כאן. Also I want to say that perhaps there is a רמז to what שלמה המלך says at the end of קהלת that כל is what הלל was saying is "If I am here then the כל which refers to חטא is here, since he is expounding about the importance of not sinning. This is meaning to say that the השכינה's presence enables us to see the importance of not sinning, and the consequences of sinning, both in potential and in actual occurrences. So this is how I explain the connection between a king and a גדול. I want to say the connection is through judgement. This is how I explain why the גר was so happy to have been placed under the השכינה, despite never being able to achieve his original goal of wearing the חושן ואפוד as the גדול. This is why he realized that in truth הלל did not deceive him, or lead him on.

אלא אמר רבא אני וארי שבחבורה תרגימנא ומנו ר' חייא בר אבין הלכה כר' שמעון ולא מטעמיה וכו. (שבת קיא:)

According to ר' שמעון the הלכה accords with ר' אבא בר זבדא אמר רב, but not for his reasoning. Ultimately רש"י says that he concurs with ר' שמעון's reasoning of כל ישראל בני מלאכים הם. Perhaps it even applies to גרים. In fact I am positive that it does.

Perhaps this גמרא might be insightful on the ideal role between a king and his subjects.

תנו רבנן אשר נשיא יחטא פרט לחולה משום דהוה ליה חולה אידחי ליה מנשיאותיה אמר רב אבדימי בר חמא פרט לנשיא שנצטרע שנאמר וינגע ד' את המלך ויהי מצורע עד יום מותו וישב בבית החפשית ויתם בן המלך על הבית מדקאמר בבית החפשית מכלל דעד השתא עבד הוה כי הא דר' גמליא ור' יהושע הוה אזלי בספינתא בהדי דר' גמליאל הוה פיתא בהדי ר' יהושע הוה פיתא וסולתא שלים פיתיה דר' גמליאל סמך אסולתיה דר' יהושע אמר ליה מי הוה ידעת דהוה לן עכובא כולי האי דאיתית סולתא אמר ליה כוכב אחד לשבעים שנה עולה ומתעה את הספנים ואמרתי שמא יעלה ויתעה אותנו אמר ליה כל כך בידך ואתה עולה בספינה א"ל עד שאתה תמה עלי תמה על שני תלמידים שיש לך ביבשה רבי אלעזר חסמא ורבי יוחנן בן גודגדא שיודעין לשער כמה טיפות יש בים ואין להם פת לאכול ולא בגד ללבוש נתן דעתו להושיבם בראש כשעלה שלח להם ולא באו חזר ושלח ובאו אמר להם כמדומין אתם ששררה אני נותן לכם עבדות אני נותן לכם שנאמר וידברו אליו לאמר אם היום תהיה עבד לעם הזה (הוריות י:).

If being in charge is really עבדות why would someone want to be king?

דף יומי INSIGHTS ומסע דאף

א"ל רב לר' אסי לא תדור במתא דלא צניף בה סוסיא ולא נבח בה כלבא ואל תדור בעיר דריש מתא אסיא

(פסחים קיג.)

גליון הש"ס : עיין תוספות ב"ב קי. ד"ה ולא תימא :

וכן מפרש ר"ת ההוא דערבי פסחים לא תדור במתא דרישא אסי כלומר שאתה בעצמך תהיה ראש ששם רב אסי שלא תתבטל מחמת צרכי צבור ולא כמו שפירש רבינו שמואל דרישא אסי רופא

(תוספות ב"ב קי. ד"ה ולא תימא בסוף דבריו)

אמר רב יוסף גדול תלמוד תורה יותר מהצללת נפשות דמעיכרא חשיב ליה למרדכי בתר ד' ולבסוף בתר חמשה מעיכרא כתיב אשר באו עם זרובבל ישוע נחמיה שריה רעליה מרדכי בלשן ולבסוף כתיב הבאים עם זרובבל ישוע נחמיה עזריה רעמיה נחמני מרדכי בלשן (מגילה טז:)

The mentioned about the king finally being חפשי or "Free" which implied that until then he was an עבד or "Slave", from which the גמרא derives that being King is in reality being a slave to the people. Based on that I want to bring the following משנה in פרקי אבות that might provide an insight into the definition of "Freedom" according to חז"ל and the תורה.

אמר ר' יהושע בן לוי וכו. ואומר והלחת מעשה אלקים המה והמכתב מכתב אלקים הוא חרות על הלחת אל תקרא חרות אלא חרות שאין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתלמוד תורה וכו. וכו. (פרקי אבות פרק ו' משנה ב')

Rabbi Yehoshua Ben Levi said: etc. etc. And it says: "The Tables are God's handiwork and the script was God's script charus (engraved) on the Tablets." Do not read "charus" (engraved) but "cherus" (freedom), for you can have no freer man than one who engages in the study of the Torah. etc. etc.

רבי מתיא בן חרש אומר הוי מקדים בשלום כל אדם והוי זנב לאריות ואל תהי ראש לשועלים

(פרקי אבות פרק ד' משנה כ')

Rabbi Masya Ben Charash says: Initiate a greeting to every person; and be a tail to lions rather than a head to foxes.

I want to point out that perhaps the tail of a lion and the head of a fox are in a way very similar in that they both go in the same direction relative to the rest of the animals body (they both follow the other end of the animals body). Here is my proof.

וילך שמשון וילכד שלש מאות שועלים מאי שנא שועלים אמר רבי איבו בר נגדי א"ר חייא בר אבא אמר שמשון יבא מי שחוזר לאחוריו ויפרע מפלשתים שחזרו בשבועתן (סוטה י.)

דף יומי DAF ומוסד INSIGHTS

Samson said let the fox come who retreats backwards and pay back the Philistines who retracted backwards from their oath of a peace treaty.

I just want to point out that having the השריית השכינה upon you is not "seeing" G-d as that is an impossibility.

אמר ליה קיסר לר' יהושע בן חנניה בעינא דאיחזי לעלהיכו אמר ליה לא מצית חזית ליה אמר ליה איברא חזינא ליה אזל אוקמיה להדי יומא בתקופת תמוז אמר ליה איסתכל ביה אמר ליה לא מצינא אמר ליה יומא דחד משמשי דקיי קמי דקודשא בריך הוא אמרת לא מצינא לאיסתכלא ביה שכינה לא כל שכן (חולין ס.)

Caesar said to R' Yehoshua Ben Chananya: "I wish to behold you God." R' Yehoshua replied: "You are not capable of beholding Him." Caesar retorted: "Indeed, I will behold him; you must show Him to me!" R' Yehoshua went, positioned Caesar opposite the sun during the summer, and said to him: "Gaze upon it!" Caesar replied: "I am unable to." R' Yehoshua then said to him: "If even regarding the sun, which is but one of the servants that stand before the Holy One, Blessed is He, you say, 'I am unable to gaze upon it,' is it not obvious that you cannot behold the Divine Presence?!"

ואמר ר' חייא בר אבא א"ר יוחנן אלמלא נשתייר במערה שעמד בה משה ואליהו כמלא נקב מחט סדקית לא היו יכולין לעמוד מפני האורה שנאמר לי לא יראני האדם וחי (מגילה יט:)

עם הארץ in all of ש"ס. Perhaps there is someone out there who Reb Moshe Solovaitchick says about him that he is an פרקי אבות in ר' מתיא בן חרש.

of פרקי אבות in ר' מתיא בן חרש.

רבי מתיא בן חרש אומר הוי מקדים בשלום כל אדם והוי זנב לאריות ואל תהי ראש לשועלים
(פרקי אבות פרק ד' משנה כ)

Rabbi Masya Ben Charash says: Initiate a greeting to every person; and be a tail to lions rather than a head to foxes.

Is The Lion, King?

Earlier in the above "הלל הלל" piece I wrote the following;

לא לעולם ר' אליעזר בן יעקב ומודה ר' אליעזר בהאי דנדרא הוי משום דאמר ליה לאו מלכא אנא דמהנינא לך ואת לא מהנית לי (נדרים כד).

No! In fact, I will tell you that this Mishnah is authored even by R' Eliezer ben Yaakov. And as to why the *Neder* would not automatically be null as a motivational *neder*, I will tell you that R' Eliezer agrees in the case of this *neder* that it is a real (rather than "motivational") *neder*. For the vower can say to his friend, **"I am not a king that I should bestow benefits upon you without you bestowing benefits upon me!"**

(Artscroll)

Based on this I want to say that the role of a king is to "bestow benefits" without receiving benefits (e.g. the involuntary services of the civilians as natural human shields) as a return.

So I want to ask, in the circle of life, who needs who? Does the lion need the gazelle, or does the gazelle need the lion? I think the lion needs the gazelle more than the gazelle needs the lion. Based on the definition of a "King" that the גמרא gives in מסכת נדרים this would mean the gazelle is a better candidate for being the king then the lion.

שם המקום סכות

Reb Moshe said the following vort between מנחה מעריב on וישלח פרשת:

ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכת על כן קרא שם המקום סכות: (בראשית לג:יז)
פרש"י ד"ה ויבן לו בית . שזה שם י"ח חדשת קיץ וחורף וקיץ. סכות קיץ, בית חרף, סכות קיץ:

And יעקב traveled to Sukkos and he built for himself a house, and for his livestock he made huts, therefore he called the name of the place Sukkos ("Huts").

The question is why did יעקב name the location of the place after the housing arrangements of the livestock, and not of the people. He should have named it בית instead of סוכת?!

Reb Ahron Kotler answered that in the future the בני גד ובני ראובן would choose this location, which was in the עבר הירדן, to be their portion of ישראל, and the reason behind their choice is because it is a

דף יומי דאס וואס דאס

land that is good for growing livestock. So the name סכות is more appropriate because of the concept of מעשה אבות סימן לבנים the actions of the fathers is a sign of what is to come from the children.

Reb Moshe gave another answer. יעקב named it סכות because he didn't want to indicate that it was part of ארץ ישראל so he named it סכות which means a temporary dwelling place.

נעשה אדם (בראשית א:כו)

דף יומי Daf Yomi INSIGHTS

על רגל אחת (שבת לא).

לעיני כל ישראל (דברים לד:יב)

For after death there is ...

סד

אקרייה בחלמיה ואכחיד את שלשת הרועים למחר כי הוו מיפטרי מיניה אמר להו ליזלו רבנן בשלמא (תענית ט:)

Thank you for reading :

"Don't forget to חזר everything you learned in"

בית אבא גדליה

"Woof Wo__"

ואמר ר' אבין הלוי הנפטר מן המת אל יאמר לו לך לשלום אלא לך בשלום

שנאמר ואתה תבא אל אבותיך ב... (ברכות סד).

לעילוי נשמת אבי מורי ברוך גדליה לייב בן הירש מוטל עליו ה...

שלום

Peace

דף יומי

INSIGHTS ומסע דאס

Afterword

וכן

This might be the second to last page of this work. I would like to insert here the two places in ש"ס where we have a possibly problematic "וכן" word which might possibly require additional explanation, on the second to last דף of the מסכת.

1. ת"ר פר כהן משיח ופר העדה עומדים פר כהן משיח קודם לפר העדה בכל מעשיו הואיל ומשיח מכפר ועדה מתכפרת דין הוא שיקדים המכפר למתכפר וכן הוא אומר וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל (הוריות יג.).

The question is (בבא קמא מו:): Now the גמרא doesn't ask any of these questions. Why not? So I want to suggest that we might be bringing in this פסוק because one might say there is a flaw in the סברא because as the גמרא says בסמוך it says יחיד והאי ציבור והאי יחיד. I want to suggest that this explanation was so obvious to the גמרא that the גמרא didn't bother with asking the question.

2. שלחו ליה אחוהי לרבה יודע היה יעקב שצדיק גמור היה וכו'. אילפא מוסיף בה דברים מעשה באחד שהיה מצטער על אשה אחת וביקש לירד כיון ששמע כזאת גלגל בעצמו עד יום מותו אף על פי שחכם גדול אתה אינו דומה לומד מעצמו ללומד מרבו וא"ת אין לך רב יש לך רב ומנו ר' יוחנן ואם אין אתה עולה הוזהר בשלשה דברים אל תרבה בשיבה ששיבה קשה לתחתוניות ואל תרבה בעמידה שעמידה קשה ללב ואל תרבה בהליכה שהליכה קשה לעינים אלא שליש בשיבה שליש בעמידה שליש בהילוך כל ישיבה שאין עמה סמיכה עמידה נוחה הימנה עמידה ס"ד והאמרת עמידה קשה ללב אלא ישיבה שאין בה סמיכה עמידה שיש בה סמיכה נוחה הימנה וכן אמרו יצחק ושמעון ואושעיא אמרו דבר אחד הלכה כר' יהודה בפרדות דתניא ר' יהודה אומר פרדה שתבעה אין מרביעין עליה לא סוס ולא חמור אלא מינה (כתובות קיא.-קיא:)

What should be remembered, and what should be forgotten?

קימו וקבלו היהודים עליהם ועל זרעם ועל כל הנלוים עליהם (מגילת אסתר ט:כו)
פרש"י ד"ה הנלוים עליהם. גרים העתידים להתגייר

So you see רש"י says this is referring to the future converts to Judaism.

קיימו מה שקיבלו כבר (שבת פח.).

They kept what they already accepted.

So בני ישראל **Remembered their learning.**

וחמת המלך שכחה (מגילת אסתר ז:י)

And the **anger** of the king was **Forgotten.**

It happens to be that the king אחשוורוש was Persian.

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

יעקב בר ברתיה

This might be the last page of this אבא גדליה work, so I would like to include the following vort said at a yahrtzeit שלש סעודות in memory of my dad. In honor of the yahrtzeit there was a siyum of מסכת חולין and all of נשים. There are two מסכתות in ש"ס that have on the last דף of the מסכת the following words: יעקב בר ברתיה Yaakov his daughters son. The two מסכתות are חולין and סוטה. In חולין the גמרא tells us there are two possible reasons why אחר might have gone off the תורה path. He either saw the tongue of חוצפית המתורגמן ר' being degraded in the dirt, or he saw a son fulfilling the commandment to chase away the mother bird from the nest, and fall down a ladder to his death on his way back from performing this מצוה of שילוח הקן which the תורה promises long life as the reward for this מצוה. In מסכת סוטה the גמרא mentions that יעקב בר אחא ר' told his daughters son, who was named יעקב, to give him a drink of water and he refused citing the fact that he was not his son as an appropriate excuse for his non-compliance of his grandfathers wishes. The general context of the גמרא there in the end of סוטה is about ירידת הדורות. On the previous עמוד the גמרא said that after זכריה ומלאכי there was no longer Prophecy in Israel, and yet שמואל הקטן prophesied the deaths, and manners of death of various of his colleagues. So you see the contrast between שמואל הקטן and אחר's reaction to tragedy. Despite knowing of these tragedies that were destined to take place to ישראל, despite them שמואל הקטן remained steadfast in his faith. I said that my dad was the same way. He had many hardships, and even tragedy's in his life, and despite them all, he chose instead to increase his level of Jewish observance, and he chose to become a תשובה בעל.